

++++++
மூ க. சுப்பிரமணிய ஐயர், B.A.

அவர்களின்

அ ன் ப னி ப் பு

3094

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
TIRUVANMIYUR : MADRAS-41

சிவமயம்.

காசநகர்ப்பூர்வீகராய்

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகத்தில்வீற்றிருந்த

பிசமபூர். வரதராச கவிராசர் இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இத

மேலைப்புலோலிச்சைவவித்தியா. மநேசர்

ஆ. ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளையும்,

சாவுகச்சேரி நாமகள் விலாசபுத்தகசாலை

ஆ. முத்ததம்பிப்பிள்ளையும்

கேட்டுக்கொண்டபடி,

புலோலிநகர்

வ. குமாரசுவாமிப்புலவரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு ஸ்கிதவழுக்களையப்பட்டு

அரும்பதப்பொருள்விளக்கத்துடன்

சுத்தப்பிரதியாக

தும்பைநகர்

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாதாரண ஓடி ஆவணம்

REGISTERED C. V. 617

சென்னை
செப்டம்பர் 1944

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம்

மயில்வாகனப்புலவரியற்றியது.

பரத் ராசனாய ரசல ராசன்மகள் பங்க னன்புதரு பண்புசேர்
விரத ராசசுவ நிசியி னீள்சரித மிகவி ளங்கிட விளம்பினான்
கரத ராசனைய மொழிய ரங்கனருள் கருணை மாரிரிகர் பருணீதன்
வரத ராசன்மறை வாண ராசன்மிகு மதுர வாசகவி ராசனே.

யாழ்ப்பாணம்

சின்னத்தம்பிப்புலவரியற்றியது.

மைத்தவிடப் பணிப்பணியான் வராசனமுஞ் சராசனமு மலையாக் கொண்ட
சித்தனுயர் சுவநிசுமான் மியமதனைச் செந்தமிழாற் றெரித்தல் செய்தா
னத்தகைய பாரத்து வாசகோத் திரனரங்க னருளு மைந்தன்
சுத்தபுரி களிர்காசி நகர்வரத பண்டிதன்முத் தமிழ்வல் லோனே.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
நக	க0	இரசதக்கிரி	இரசதக்கிரி
ருரு	உஅ	ஊரங்	ஊரங்
சு0	உந	சுடைச்சி	சுடைச்சி
சுந	கக	மைச்ச	மச்ச
அந	உச	விவவரை	விவரை
அஅ	நஎ	அணைய	அணைய

செளமினிச்சருக்கம் சஎ ம் செய்யுளில் பற்றைநேர்கரம் என்பதற்
கு செங்காந்தட்டூப்போன்றகை எனப்பொருள்கொள்க.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காப்பு.

ஒங்குமொரு மருப்பானை ய்யிர்க்குயிரா யிருப்பானை யுரக வேந்தன்
ஒங்குநெடுநிலத்தானை முகத்தானை வதைத்தானைச் சயிலமானைப் [டுப்
பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தான்றந் தளித்தானைப் பசும்பொற் றோட்
பூங்கமல பத்தானைப் பொருவினைத் து கரத்தானைப் போற்றல் செய்வாம்.
ஆனைமுகத்தானை-கயமுகாசுனை, சயிலமான்-டர்வகி.

கடவுள்வாழ்த்.

நடராயர்.

சீர்தந்த கமலமலர் திசைமுகனுந் திருமாலுந் தேவர் கோவுங்
கூர்த்தந் நகப்புலிக்காந் நவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வார்த்தந் கலசமுலை மலைவனிறை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங்
கார்த்தந் மணியிடற்றுக் கடவுடரு வடியிணைகள் கருத்துள் வைப்பாம். (க)

சிவகாமியம்மை.

புடிகமழ்கட் கமலமலர் கட்டிகிரிக் கரனொருகு கரம தாகிப்
புடியிடந் துமறிவரிய பதப்பவன மலைமருங்கிற் படரும் பச்சைக்
கொடிகொடிய பவக்கடலிற் குளித்தநூந்தா தின்பமுத்தி கூடும் வண்ண
மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமியம்மைபுத்த தன்பு கூர்வாம். (உ)
மலர்க்கண் திகிரிக்கரன் என்றுபிரிக்க, பவளமலையென்று ஈசனை.

விநாயகர்

சொற்பகர்நா வினுக்கடங்கா வளங்குலவு தில்லைமன்று துலங்கு கோயிற்
பொற்பகலாக் குடதிசைக்கோ புரத்தமரர் சணத்தலைவர் போற்றமேவி
யற்பகனாண் மலரிறைத்துத் தொழுமடியார் வேட்டவர மளித்த லாலே
கற்பகநா மம்பெறுமே ஏம்பனையோர் கொம்பினையுட் கருகி வாழ்வாம். (ங)

சுப்பிரமணியர்.

சூராட்டுப் பயில்சயிலத் துணைமுலைத்திண் டகுவியர்மை தோயும் வாட்க
னாராட்டுப் பெறமறந் டவுணருடற் புலவலகை நிறையத் தேக்கிப்
பாராட்டுத் தரவடிவேற் படைபணித்த கரனரன்பார்ப் பதிக்குச் செல்வச்
சீராட்டுப் பிள்ளையெனு முருகன்முரு கவிழ்மலர்த்தான் சென்னி சேர்ப்பாம்.
சூர்-தெய்வப்பெண்கள், தகுவியர்-அசுரமாதர்.

இரங்குந்நன் றஞ்சநமக் கென்றுமக வான்முதலோ ளிரப்ப நீண்ட
கரங்குந்நம் படைத்தனைய கரிமுகத்தோ னரிமுகத்தோன் கதங்கொள் சூரன்
வரங்குந்ந மயிலுக்கைத்தங் கயிலெடுத்த மலர்க்கரீத்தோன் மஞ்ச தஞ்சம்
பரங்குந்நத் திருந்தசெவ்வே ளடிக்கடிச்செம் பதுமமலர் பணிதல் செய்வாம்.

ஈரலேவா யசங்கவரப் பிணங்கிடக்குங் களத்தமர்நீத் தெய்தி நொய்தின்
வாறலேவா யுறுமொருமா ஊரையோரொன் றேரூரெண்டா வகிர்ந்த வேலோன்
வேரலேவா யழிக்குமென்றோட் கவின்படைத்த வள்ளிகர வேழத்தோடு
ஈரலேவாய் வருமடிக ளடியரடிப் பொடிமுடியிற் சேர்த்தல் செய்வாம். (சு)
வேரல்-மூங்கில். ஈரவேழம்-தெய்வயாளை.

பெருவாவிக் கயனயனக் குறத்திமுகாம் புயமலர்த்தும் பெட்பி னென்று
மொருவாவி னன்னகுடிலைப் பொருள்விரித்துத் தாதைதனக் குரைத்தோ னூ
மருவாவி நன்னகுடிகுழப் புனன்மலர்த்தேனுடனளவி வயற்குப் பாயுந் (ர்கா
திருவாவி னன்னகுடிவாழ் செவ்வேடன் சேவடிகள் சிந்தை செய்வாம். (எ)
ஒருவா இன்ன-நீங்காதசூரியன்.

பாரகத்தும் விசும்பகத்தும் பயின்முனிவ ரிணையவர்தம் பழங்க ணீங்கத்
தாரகத்தொன் மறையுருவாய் மருவுசிவ சத்திதரு சத்தி யால்வெஞ்
சூரகத்தைத் துளைபடுத்தி யொருதேனாக யேறியிரு தோகைமாரோ
டேரகத்தி லிருந்தபிரை னென்னகத்தி லிருக்கவிடந் கிடமின் நென்பால்.
பழங்கண்-துன்பம். ஓவசத்தி-உமை. வேல்கொடுத்தது சிவனெனினும் ஒற்
றுமைபற்றிச்சிவசத்தி தருசத்தியாலென்றார். “வேல்கொடுத்த தாய்கிஞ்ச் செந்தூர
ர்க் கம்பியின் மீதுவைக்கக், கரல்கொடுத்த தாய்சின் மணவாள னுக்குக் கவுணிபர்க்
குப், பால்கொடுத்த தாய்மத வேளுக்கு மூவர் பயப்படச்செங், கோல்கொடுத்த தா
யன்னை யேயெனக் கேதுங் கொடுத்திலையே, என்றுபிரைபுதியதங்காண்க.

நீடலுறழ் கருங்கணங்கள் படிந்துமுழ வெனவகிர கிர்ந்து தும்பி
பாடல்புரி தரத்தழைத்த பாசடைச்சந் தனப்பிணையிற் படருஞ் செய்ய
கோடலலர் விளக்கேந்தக் குலமயின டகம்புரியுங் குன்று தேசறு
மாடல்புரி முருகனிரு சரணமலர் பரவிவினை யகற்றி வாழ்வாம். (சு)

உருத்தணியா வருமகர ருடறுணிக்கு நெட்டிலேவே லூலோய் துன்பக்
கருத்தணியாப் பெருவெயிலுட் டுழைத்திளைத்த கலையகலக் கருணைக்கண்ட
திருத்தணியார் கழனிழந்தீ மென்றுவழி படுமடியா ரிதயத் துள்ளுந் (ந்
திருத்தணியாம் பதியகத்தும் வாழ்குமர ருருபசன்றார் சிரமேற் கொள்வாம்.
கருணைக்கண் தந்து இருந்து எனப்பிரிக்க.

பொருவீன்று மலர்பொதுளுந் தண்டிலேகும் கதினநகர்ப் புனிதன் பாத
முருகியுளத் தழுத்திவினை நீறழுத்து மாறெழுத்து முணர்ந்து நாவின்
முருகசர வண்பவசண் முகக்குவென் றனுதினமு மொழிவோர் தங்கண்
மருமருவு கமலமல ரடிமுடியின் மீதுவைத்து வணங்கல் செய்வாம். (கச)

திருநந்திதேவர்.

செய்யதழற் புரிசடையுந் திருதுதலிற் றனிவிழியுந் தின்னடோ ணுன்குங்
கையதனிற் றிகைமழுப் பிரம்புகவை யடிச்சிறுமான் கன்றந் தாங்கி
வையமுத லனைத்துலகுந் தொழுங்கயிலை மலைகாக்க மதியஞ் சூடு
மையனருள் பெற்றநாந்தி யடிக்கமல முடிக்கமல மாக வைப்பாம். (கஉ)
முடிக்கு அமலமென்றும்பிரிக்க.

சரஸ்வதி.

காரதிரங் கயிலைமலைக் கண்ணுதன்முப் புரமெரிக்கக் கருது மந்நா
ணீர்திகந் தருந்தரங்கத் தடங்கடல்கும்ந் திடெம்புடவி நெடுந்தே னூர்ந்த

சாரதிதன் நிருநாவி லடியருளத் தினிவிருக்குந் தவன் மேனிப்
பாரதிசெம் பதப்பதும் துணைப்போது முப்போதும் பரவல் செய்வரம், (1)
புடவித்தேரூர்ந்தசாரதி-பிரமா.

சண்டேசுரர்.

நீளிரண்டு கரத்தெடுத்த நிறைகுடப்பான் முதற்புனித நீரி லாட்டி
வாளிரண்டு நிகர்த்தவிழி மலைமகன்கேழ் வனைவழுத்தி மலர்கள் சாத்தி
யாளிரண்டு பதமளித்தென் றருச்சிக்கு மமையமதி லவஞ்செய் தந்தை
தாளிரண்டு மறவெறிந்த சண்டேசர் முண்டகப்பொற் றுளிற் றுழ்வாம். (1)

திருஞானசம்பந்திழர்த்திசுவாமிகள்.

வெங்குருவிற் கவுணியர்தங் குலத்துதித்து மீனவன்றன் வெப்பங் கூனு
மெங்குமிசை பெறமாற்றி யமணரெண்ணு யிரர்கழுவி னிறக்க வேற்றிப்
பங்கமிலென் பரிவையுருப் படைத்துயிர்பெற் றெழப்பதிகம் பாடி மேன்மை
தங்குமறைத் திருஞான சம்பந்தன் றாட்டுணைக டிலேமேற் கொள்வாம். (கரு)
வெங்குரு-சீர்காழி.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

மங்குனிறத் திருநெடுமால் வளையெயிற்துப் பெருங்கேழல் வடிவந் தாங்கி
யங்கணில முழுதுமுழு தறிவரிய கமலமல ரடிகள் சேப்பச் (ற்)
சங்கணிகைக் குதலைமொழிச் சரவைவழிப் பரவையென்பா டன்பா லன்பா
பொங்கிருளிற் சுந்தரனை நடப்பித்த சுந்தரனைப் போற்றல் செய்வாம். (கசு)
சர வை விழி-அம்பனையகூர்ந்தகண், சுந்து-தூது,

திருநாழிக்கரசுநாயனார்.

காவரசு மலரயன்மால் கடவுளர்க்காச் சென்றாற்செய் காம னுமைய
பூவரசு படவிழித்துப் புனவேங்கை யத்தியதழ் புனைந்து போர்த்த
தேவரசு மனமகிழத் திருப்பதிக மிசைத்தமிழிற் சிறக்கப் பாடு
நாவரசு பதம்பரசு நமக்குயர்பொன் னாட்டரசு நல்கு மன்றே. (கஎ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

பெருவாத பித்தகபப் பிணிக்ஞடையு முடற்சுமக்கும் பிறந்தை நீக்கி
யொருவாத சிவகதிய னுரிமைபெற நறவமல ருமிழஞ் சோலை
மருவாத மனோந்துலவு மன்றுடையாற் குக்கோவை மாலே சாத்தூர்
திருவாத ஐரடிக ளடிகள்படி யுறவணங்கிச் சென்னி சேர்ப்பாம். (கஅ)
பிறந்தை-இயல்பு.

தில்லைமுவாயிரவர்.

செம்மையா ரழலொருகை துடியொருகை தரித்துமன்றிற் நிருக்
கூத் தாடு, மெம்மையா னுடையபிரான் யாமவரி லொருவரென்றன் றிசை
க்கப் பெற்ற, மும்மையா யிரமுனிவர் பொற்பொதுவிற் நிருப்பணிகண் மு
யன்று செய்வோர், தம்மையா யிரமுறைகை தெரழுதனையோர் தாட்டுணை
க டிலேமேற் கொள்வாம். (கக)

மும்மையாயிரமுனிவர்-தில்லைமுவாயிரவர்.

சிவராத்திரிப்ராணம்.

சிவனடியார்.

பொய்வீரவு பவநீறுபடப்புவெண் டிருநீறு பூசிக் கண்டி
ஊகவீரவு மணியினரா யஞ்செழுத்து முணர்ந்துமனக் களங்க நீங்கி
மெய்வீரவு மறைவரம்பி னிலைகடவா தொழுகியருண் மேன்மை பூண்ட
மைவீரவு கண்டர்தொண்டர் மலரடிகள் சிரத்திருத்தி வழத்தல் செய்வாம்.
கண்டுகைவீரவும் அணியினராய் என்றுபிரிக்க.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

பாயிரம்.

கந்தமலர்ப் பொழில் புடைசூழ் தில்லைவனத் தறிஞர் திருக் கடைக்க னோக்கி
முந்தவுரைத் தனர்புலரு மாயினுநீ யாகமநூன் மொழிவ ளாமற்
பந்தமறுத் திடுசிவராஜ் கிரிவிரத சரிதைதனைப் பாடி கென்னச்
செந்தமிழி னுயர்விருத்தப் பாவதனாற் றிரட்டியொன்றாச் செப்ப லுற்றேன்.

வீணிலிவன் றனதுமடம் வெளிப்படையாச் செய்தன னால் வித்தின்பாதி
நாணிலனென் றெனையுலகி னாவலர்க ண்குவரதை நாடிச்சுற்றும்
பேணிலனின் மலனிரவின் பெருமையெடுத் துரைக்குமிந்தப் பேறு கூறு
மேணிலனென் சிவபதத்து ளிருத்துமெனும் விருப்புளத்தை யீர்த லாலே.(உ)
நாதல்-அரிதல்.

வேறு.

அரியநற் பாத விதிமுறை வடிவா தாடுந் ராடல்கண் லெப்போர், விரிநி
னைத் தருவில் வாழ்கவி நடமுங் கண்டு விரும்பொடு வியப்பார், தெரிதம்
ழப் புலவ ரமிழ்தெனத் தெருட்டிஞ் செய்யுள்கேட் டகமகிழ் சிறந்தோ,ருரி
யரென் புன்சொற் கவிசெவி யேற்றன் னுவப்புறற் கென்பதா லுரைத்தேன்.
முற்கவி-வானரம்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௨௩.

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம்.

திலக வாணுதற் கலைமகள் செறிதலாற் றினமு
மிலகு நான்மறைத் தொனிநனி யிரைத்திடு தலினு
லலதிலா வுயிர் படைக்குநான் முகந்திலை யாமென்
றுலகு போற்றுகை மிசவன வளஞ்சிறி துரைப்பாம். (க)

மண்ட லந்தனைச் செங்கனிப் பவளவாய் மடுத்தன்
றுண்ட முண்டக் கூட்புரு டோத்தம னுறைவை
குண்டி நிழ்நண்டழற் கண்ணினன் குலவுல கொப்பென்
றண்டிற் யரவரும் புழிபுது ரைமிசா ரணியம். (உ)

முனிவர் முன்னோண் முண்டகத் தவிசினுன் முகனைப்
புனித மாதவம் புரிந்தியாம் வைகிடப் புவியி
லினிய நற்றல மியும்புதி யென்னவெண் கமல
வனிதை கேள்வனோர் துண்ணுதித் தருப்பையை வாங்கி. (கீ)

இந்நக யால்வளைத் தருட்டியீ திறத்திடு மிடத்திற்
பொருவின் மாதவம் புரிகிரென் றுரைத்திடப் போனார்
கருது மக்குசை தங்கிய கானமற் றதனாற்
நிருவு றைத்திடு நைமிச வனமெனச் சிறந்த. (ச)
இறுத்திடும்-தங்கும், குசை-தருப்பை.

தன்று கொன்றையாற் பசங்கொடி விரவலாற் சுடுதி.
யென்று மேவலாற் கடுவிடப் பணிகளெய் துதலாற்
கன்று மானுகண் கிறைதலாற் கதிர்மணிக் கனக
மன்று ளாடிய பரம்பர னிகர்க்குமவ் வனமே. (ந)
பசங்கொடி-உமாதேவி, பச்சைக்கொடி. பாம்பு.

ஆண்டெ ழூந்துயர் சோலைக ளறவரு ளாய்
மாண்ட நற்கனி மலர்முதல் வழங்கினு ரர்க்கு
மீண்ட ளித்திட வேண்டெமென் றெண்ணிவா னளவாய்
நீண்ட வன்றடஞ் சினைக்கைபை நீட்டியே ரிற்கும். (சு)
அறவர்-முனிவர், அடை-இலை.

சடையர் குண்டுகை தரித்திடுங் கரத்தர்கண் டுகையின்
றெடைய ராதப மறைத்திடுந் தோகைமென் லீலிக்
குடையர் செய்யகற் றேய்த்திடுங் கோடிக மிறைஞ்சி
யுடையர் மாதவத் துறுவர்க ளுறுவதவ் வனமே. (ள)
குண்டுகை-கமண்டலம், கற்றேய்த்திடுங்கோடிகம்-காவிவந்திரம், இறைஞ்சி-மரவாரி

ஆத பந்தெறு வேனிநா ளம்புதந் துளித்துச்
சீத நீர்பொழி மாரிகா ளிமம்பெயுந் தினங்கண்
மாத வந்தவ ருதிளைத் தும்பரு மதிக்கப்
பாத கங்களைக் கடிந்திடும் படிவரப் படிவர். (அ)
ஆதபம்-வெயில், இமம்-பனி, படியர்-விரதமுடையவர், படிவர்-முனிவர்.

உருப்ப வெந்தழல் வேட்பவ ரெர்ண்மலர் சமிறை
தருப்பை தண்டளி ரெடுப்பவர் தமனியச் சிகரப்
பருப்ப தந்தனைத் தனுவெனக் குனிசெய்த பரணை
விருப்ப மோடருச் சிப்பவ ரெண்ணிலார் வீளம்பில். (கூ)
சமிறை-ஓமவிறகு.

இன்ன நைமிச வனத்தியல் பனைத்தையு மெடுத்து
வன்ன மாமணி டெந்தொளிர் பஹலை வாயாற்
சொன்ன ழூழிகள் பற்பல தொலைந்திடத் துணிந்து
பன்ன காதிபன் பகரினும் பகர்ந்திடற் கரிதால். (கடு)
பன்னக அதிபன்-ஆதிசேடன்.

தெருண்ம னத்துயர் வியாதன்மா ணுக்கரிற் சிறந்தோன்
மருண்ம னத்தினர்க் களவிடற் கரியநான் முறையின்

MAHAMAHOPADHYAYA

(R. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY)
TIRUVANMIYUR : MADRAS 41

பொருண்ம னத்துணர்-குதன்முற் புராண நூல் வல்லோ
 ருண்ம னத்துடனீனையரை மிசவன மடைக்தான். (கக)
 தெருள்-ஞானம்.

வேறு.

வந்தமா முனிவன் றனக்கெதிர் புகுந்து வருகென வுரைத்திவண் வரநீ
 யெந்தமா தவஞ்செய் தனமென முகம னியப்பியங் கியாவரு மிறைஞ்சி
 யந்தமா மணிப்பொற் றவிசினி லிருத்தி யருத்தியோ டருக்கிய முதலா
 முந்தவா தரவிற் பூசனை விதியின் முறைதவ ருவகை முடித்து. (கஉ)

மழைக்கரு முகின்மின் னரித்தசெஞ் சடிவ மாதவர் குதனை நோக்கியி
 மைப்பதற் கெளிதாய்ப் பவக்கடல் சுவற்றி யிருங்கதிப் பேறுநல் சுவதாய்க்,
 குழைக்கய னீடந்து கழிக்கயன் மருட்டுங் கூர்விழிக் கோதைபங் கிருக்கு,மு
 மைக்கரப் பெருமான் விரதமொன் றெமக்கீண் டிரைத்திட வேண்டிமென்
 றிரப்ப. (கங)

நன்றென முகமு மீதயமு மலர்ந்து நயனநீர் பொழிதர விருந்தே
 முன்றவ மிழைத்த-பயனிது கேட்க முயன்றது நீவிர்முக் குறும்பை
 வென்றமா தவத்தீர் விடைபுயர்த் தருளும் விமலனுக் குரியநல் விரத
 மொன்றுள தமர ரனைவரு நோற்ப துரைக்குவ னுவந்துகேட்டிடுமின். (கச)
 முக்குறும்பு-காமம் வெகுளி மயக்கம்.

மின்னைநேர் சடிவத் தவிர்மதித் கொழுந்து மிசைச்சிய சிவனிசிப் பெருமை
 யன்னலூர் தியுமோ ராயிரங் கவைநா வுனந்தனு மறைந்திடற் கரிதான்
 மன்னுமா தவஞ்செய் நந்திவா னவற்கு வழுவைபு முழுவையு முரித்தோன்
 முன்னேநா றுரைத்த தென்னொரு நாவான் மொழித்திட முடியுமோ முடியா.
 யழுவை-யானை (கயமுசாகரன்.) உழுவை-புவி.

உலகுயிர் பிரமன் படைப்பதூர் திருமா லுயிர்த்தொகை காப்பது முலகி
 லலகிலா வளம்பெற் றியக்கர்கோ னுளகையளிப்பது களிப்பொடிந்திரன்று
 னிலகுபொன் னுலகம் புரப்பது மதிய மிரவிசெந் தழங்கிறை யிவர்க
 டலைமைபெற் றதுவுஞ் சிவநிசி வீரதந் தனையிழைத் தெனவுளத் துணர்வீர்.
 இயக்கர்கோன்-குபேரன்.

கூறுநான் மறையோர்க் கிருநிலம் பசும்பொற் குவைபசுக் கோடிநல் கி
 டினும், வேறுவே றுரைத்த விதநோற் றிடினும் விரியுளப் புரவியின் வே
 ள்வி, நூறுசெய் திடினும் புரளவெண் டரள றுரைத்திரை கொழித்திடுங்
 கங்கை, யாறுமுழ் கிடினுஞ் சிவநிசி நோற்போர் பெறுபய னடைதன்மற்
 றரிதால். கோடி-வந்திரம். (கஞ)

ஆந்தண ரரசர் வணிகர்வே ளாளு ராதியா விழிகுலத் துதித்த
 வெந்தொழி லாள ரத்தமா விந்த விரதமே நோற்றிடி லவந்தா
 மிந்திர னயன்மா லிமையவர் முனிவர் யாவரு மிறைஞ்சினின் மேத்தக்
 கந்தடு களிற் றுரித்துமெய் தரித்த கண்ணுதற் கடவுளந் பொலிவார். ()
 வெந்தொழில்-கொடும்பாவம்.

ஆவினைப் புரிநூ லணிதரு மருமத் தருமறைக் கிழவரைக் கருங்கண்
 மாவினை யளித்த கடலுமு தனைய மழலைமென் மொழிச்சிறு மகாரைக்

காவிரைப் பொருவுங் கருங்குழம் செங்வாய்க் கன்னிய ரிவர்களைச் செருத்த
திவினை யனைத்தும் பரிதிமுன் னிருன்போற் சிவநிசி நோற்றிடித் தீரும். (1)
செருத்த-கொன்ற.

மறைகளிற் சாம மகங்களிற் புரவி மகமலை களின்மக மேரு
நிறைபுன னதியிற் கங்கையோ ரைந்தாய் நிகழ்த்துத் தத்திலா காய
முறைதெரி சுரரிற் கருமுகி லூர்தி முதன்மைபெற் றயர்ந்தவா நென்ன
வறைதரு விரத மனைத்தினு முரைக்கு மரனிர வதிகமென் றறிமின். (20)
புரவிமகம் எனக்கூட்டியுரைக்க.

மற்றொரு விரதஞ் சிவநிசிக் கிணையா மதிப்பது மாண்மென் றெதித்து
ப், பெற்றன் தொழிலுக் கியத்தின் றுழலும் பிரமன்மான் முதலிமையவ
ரைப், பற்றலர் புரமோர் நொடியினி லடலை படவட வரைகுளித் தருளுங்,க
ற்றையஞ் சடிலக் கண்ணுதற் கிணையென் றறிவிலா ருரைப்பது கடுக்கும்.(1)
பற்றலர்-அன்பற்றவர், (முப்புர்த்தவணர்.) அடலை.சாம்பல்.

அன்புளா ரன்றி யன்பிலா நெனினு மரனிர வினிலுண வகற்றிப், பு
ன்புளா லுடலம் வருந்திடத் துயில்கண் பொருந்திடா தருச்சினை புரிந்தாம்,
றுன்பநீர் பிறவிச் சுழிக்கட லழுந்தித் துயருறார் திறக்கமே முதலா, மின்ப
மார் பூதத்திற் போகமார் தமல னினைப்பதம் பெறுவதென் றிசைத்தான்.

இணையன மொழிகள் கனைகட லமிழ்த் மெனச்செவிப் புலம்புக முனி
வு, ரனைவரு மகிழ்ந்து மெய்மயிர் பொடிப்ப வங்கையாற் றொழுதுபைங் கு
வளைச், சனைபயில் கயிலைச் சிவநிசி விரதத் தோற்றமு நோற்றிடு மியல்பும்,
வினையக் தவத்துச் சூதமா முனிவ விரித்துரைத் தருளென விளம்பும்.(2௧)

பெற்றயர் கற்ப வீற்றுல கின்ற பிதாமக னுலந்துபே ருலக, முற்றறம்
றொடுங்கிப் பிரளயத் துயிர்கண், முடிந்திடுங் கங்குலி னுளத்தன், புற்றறமா ம
றையா கமவிதிப் படிவண் டொழுதுதே னுண்டிபாட் டயரும், பொற்றணர்க்
கடுக்கைத் தொடைமிடை சடிலப் புனிதனை யருச்சினை புரிந்தான். (௨௪)
அன்புற்று உமா எனப்பிரிக்க, உமா-உமை. கடுக்கை-கொன்றை.

யாமமோர் நான்குஞ் சென்றகன் றுகாந்தத் திருட்பொழு தகன்றபி னிதழித்
தாமமார் புனைந்த சோமசே கரன்பொற் றாளினை பணிந்தவன் றனது
வாமமா ரிமய வல்லியின் றுனையான் வழிபடு கங்குல்வா னவரு
நாமநீர் வேலி யுலகுளோ ரெவருஞ் சிவநிசி யெனநவின் றிடவும். (௨௫)

இந்துலாகிரியர் நீர்வேலிப்பாகமான சுன்னுத்தவராதலிற் றமதுரவர் எனவு
ம் கடல்குழ்புவியினரெனவும் பொருள்பட நீர்வேலியுலகுளோர் எனக்கூறினர்.

இச்சிவ நினோற் றியாவரா யினுமுன் னிணையடித் தாமரை கருகிப்
பச்சிமத் தடைந்த பரிதிபூ ருவத்திற் பருப்புத் துதித்திடு மளவு
நச்சிநற் பூசை புரிந்தவர் முத்தி கண்ணவும் வேண்டுமென் றிரப்ப
வுச்சியின் மணிசே ருரகபூ டண்ணு முமையவட் கவ்வர மளித்தான். (௨௬)

ஆதலாற் சிவராத் திரியெனு நாம மனைவரு மறைந்திட நிகழ்த்த, தீத
லாற் பம னிரவின் றோற்ற மின்னுமோர் காரணமுளதென், ரோதவா
ரிதிரு முலகுளோர் பொருட்டா லுறுவர்கேட் டெவந்துள முருகச், சூதமா மு
னிவன் வியாதன்முன் மொழிந்த சொற்படி சொல்லுவான் றுணிந்தே. (1)

பின்னுமோர் கற்ப விறுதியி னிரசப் பிரசமென் கமலவீட் டிருக்கு
மன்னவா கணனு முலகுமா ருயிரு முழிந்து மன்றைநா னிருண்ட
வன்னமா முகிலக் ளீண்டிபோ ரேழு மறிகட னீர்முகந் தெழுந்து
மூன்னமே பொழிந்த பிரளயப் புனல்வான் முகட்டள வளாவிழுட் டியதால்

ஊறிலா னுயிருக் குயிரதா யிருக்கு மொருபொரு ளொப்புட னுயர்வு
வேறிலா னகண்ட பூரண மான வெறுவெளி வெறுத்தெதி ரடக்கு
மாறிலா னிமய மலைமக டனைத்தன் வாமமீ திருத்தினோன் வாழ்நா
ளீறிலா முதல்வன் யாவரு முய்ய யோகமுற் திருந்தன னிப்பால். (உக)

காளிரிர் துளபக் கண்ணியு மணியுங் கவின்பெறப்பினந்திடுங் கரிய
மேனிய னளித்த சராசர மனைத்து மீளவும் படைப்பதற் கெண்ணி
யூனியி ருடற்செந் சட்பெருங் கேழு லுருத்தரித் தாழ்ந்தபே ருலகைக்
கூனிய மருப்பிற் றுங்கியப் புன லுட் குளித்துமீ தெடுத்துயர்த் தியபின் (௩௦)

கரிநிசைக் கிரிக ளுட்டுமெண் டிசையிற் றளம்பிடா வகைமுத ளுட்டி
வீரகதிர்ப் பசும்பெற் கொடுமுடி விளங்கு மேருவையணிபெற நிறுத்திப்
பரிவுறு முயிற் ளனைத்துமீ ரேழு புவனமும் பண்டுபோற் படைத்தற்
குரியநான் முகத்துக் குரவினை விசவு முந்தியம் போதின லுதவி. (௩௧)

பங்கமத் தயனைக் கடைக்கணித் துலகம் பண்டுபோற் படைத்திடப் ப
ணித்துத் துங்கவேற் றடங்கட் டிருமகள் சுருதி துதிக்கிடுந் துணைப்பதம் வ
ருட, வெங்கண்மா மணிச்சூட் டரவணைப் புறத்து வெண்டிரைப் பாற்கட
ளடுவ, ணங்கண்மா ஞால முழுதுமுண் டிமிழ்த் வமலனங் கறிதுயில் புரிந்
தான். (௩௨)

உந்தியி லுதித்த நான்மறைப் பிம னுரைக்குமுக் காலமு முணர்ந்து
புந்தியிற் றெளிந்தீ ரேழல குடனே புலவர்குந் தருவர்கிம் புருடர்
வெந்திற் றரக்க ரியக்கர்வர ளுடரா விஞ்சையர் கருடர் பைசாசர்
முந்திய சித்தர் மனுடர்ஈ ரகர் முனிவரர் முதன்முதற் படைத்தே. (௩௩)

பூதிய னைந்தி னனுபவம் பொருத்திப் பொருவின்முக் குணங்களைத் தழுவி
யாறியிற் புகளுன் கிருபதின் மேனான் கமைந்ததூ ருயிர பேத
மோதிய யோனி நாலிடத் துதிப்பித் தொற்றையா ழியந்தடந் தேரூர்
சோதிவா னிரவி குளிர்கதிர் மதியந் தோற்றவித் தனனனத் துவசன். (34)

பாருல கெவையுஞ் சராசரத் தொழையும் படைத்தபின் பண்ணவர்
முதலாச், சேருல விடுமி ரொன்பது கணமுந் திரண்டிரு மருங்குசே விப்
பக், கூருல வியவென் னுகிப்பெரும் பேழ்வாய்க் கோளரி சுமந்தபொற் ற
விசிற், காருல வியமைக் குழற்கருந் தடங்கட் கலைமகள் கொழுநன்வீற் திரு
ந்தான். (௩௫)

பின்னரோர் தினத்திற் றுன்வகுத் தமைத்த பேருல கனைத்தையு கோக்கச்
சொன்னமா கணங்கள் குழுவர வெழுந்து துலங்குமே லுலகுபா தலங்கள்
பொன்னவீர் குடுமிப் பூசர முதலாப் போயவன் கண்டிடல் புளகித்
தென்னினு முதல்வ ரினிப்பிற் ரொருவ ரிலரென விருஞ்செருக் குற்றே. (36)

உளமித்த் தருக்கிக் கொண்டமண் டலம்பண் டெண்டவன் ரெண்டைய
ங்கனிவாய்த், தாளிடைக் கரிய கெண்டையந் தடங்கட் டாக்கணங் கின்றவ

ன் சாமத், துளவணி மருமத் தரியர வணையிற் றணைவிழி முகிழ்த்தறி து
யில்செய், கிளர்நெடுந் தமரத் திரைமணி கொழிக்கும் கீரவா ரிதிமருங் கடை
ந்தான். (௯௭)

தாக்கணங்கு-இலக்குமி. தவன்-நாயகன்.

விண்ணினின் றிழிந்து முதிர்ந்தகூற் றாள மெகமொன் றமுதசா கரத்
தி, னண்ணிய தெனவே நெட்டிற் பருவாய் நகுமணிசீ சுழிகைவா ளரவி
ற், புண்ணிய முதல்வன் யோகரித் திரைமுன் புரிவது கண்டெம் பொரும,
லெண்ணினின் றடர்ந்து கண்படை வளர்வோன் யாவனீ யெழுந்திரென் றி
சைத்தான். (௯௮)

வேறு.

அகலந்தனி லலர்மின்பயி லமலன் றயி லொருவி
யிகல்கொண்டிவை புகல்கின் றனை யார்நீயென வினவப்
புகலம்பர முலகும்பர்கள் புவனங்கனல் பவனஞ்
சகலந்தனி புதவும்பொரு டானென்றுரை தந்தான். (௯௯)

பூவுந்தியில் வந்தோனிலை புகலப்புய லணையான்
றூவுந்திரை தவழுங்கட றரையெண்டிசை வரைபார்
மேவும்பல வுயிரும்பர்கள் விதியிங்குணை முதன்மற்
றியாவுந்தரு பரதத்துவன் யானென்றுரை செய்தான். (௧௦௦)

மறைநாலுமென் னூவுற்றது மண்கால்புனல் விண்டி
றிறைவாகிய பொருள்யாவுமென் னினைவின்படி படைப்பே
னிறைவாகிய பரதத்துவன் யானல்லது நீயென்
றறைவாயி வற்றையென வயனுங்கழ றற்றான். (௧௦௧)

அக்காலையி லிருவோரையு மடர்மாயை மறைக்கப்
புக்காருணர் வில்லாரமர் பொருவான்முயல் பொழுதிற்
கைக்கார்முக முனிவுற்றெதிர் கண்ணுன்னுளி வித்துத்
திக்கானைகள் வெருவும்படி சிறுநாடுவெலி செய்தான். (௧௦௨)

வலிசேர்ப்புய நெடுமால்சு மருவுங்கொடு மரநா
டுவெலியாலர வரசும்பர்க ளுடனுட்கிட வுவரார்
கலியார்கடை யனல்கால்கிளர் காலங்கள் கடுப்பச்
சலியாதட் லுடனின்றி சரமாரி பொழிந்தான். (௧௦௩)

கால்கிளர்காலமென்பதிற் காலமென்பதை வணையவிரண்டோடுங்கூட்டி, ஆர்
கலிகிளர்காலம்-கடல்பெருகிடையர்கின்ற சலப்பிரளயகாலம்; கடையனல்கிளர்கால
ம்-தேயுப்பிரளயகாலம்; கால்கிளர்காலம்-வாயுப்பிரளயகாலம் என்று பொருள்கூ
றுக.

கடித்தானுருத் தெழுந்தாலெனக் காயுங்கத மிகவங்
தடித்தான்முத லகிலஞ்சுடி மயிலம்புகள் பலவும்
விடித்தானவை முடுகாதயல் விலகும்படி விரைவிற்
றடித்தானொரு குசைகொண்டியர் சலசத்தவி சுறைவோன். (௧௦௪)

சீறித்திசை முக்கனீடிய சிறையோதிம மதன்மே
லேறிப்பல படைமந்திர மெடுத்தோதினன் விடித்தா
னூறித்தரு கருணைக்கட லுவணப்பு ளுகைத்தே
னாறிச்சில கணைகொண்டொரு நொடியிற்றுகள் செய்தான். (௧௦௫)

கண்டத்தண னிவனாகமொர் க்டிகைப்பொழு தளவிற
றுண்டஞ்செய்வ னென்றேழ்கடல் சுவறச்சுரர் பதற
வண்டங்கள் வெடித்துட்டிட வசனிக்குல நாணுந்
தண்டொன்றது கொண்டங்கரி தடமார்பி லெறிந்தான் (சக)

முதிரச்சின மெதிரச்சதன் முடுகுங்கதை கடுகிற்
பிதிர்ப்பட்டுதிர் தரமைப்புயல் பிளிறுற்றிடு மொலிபோ
லதிரப்பொரு செருவிற்றின மட்டாட லரக்க
ருதிரப்பிண முடைநாறிடு மோர்தண்டுமு னுய்த்தான். (சஎ)

வின்னாடெரி கதுவத்திரை விரியுங்கடல் சுவறத்
தண்ணர்மதி தபன்னறிசை தடுமாறினர் திரிய
மண்ணாழி வுற்றும்பரு மடியும்படி மறமுற்
றெண்ணைதமர் பொருதிட்டன ரீரைம்பது வருடம். (சஅ)

பொருதிப்படி மலைவுற்றிடு போதிற்றிரு மார்பன்
சுருதிகுகிறை வன்சென்னி துணிக்கும்படி நெஞ்சிற்
கருதித்துணை விழியிற்கணல் காலக்கணல் காலும்
பரிதிப்படை விட்டானது பலியாதறல் கண்டே. (சக)

குரமாமுகத் துருமேலினிக் கொள்வான்கொதித் தேதன்
சரமானதங் கெடுத்தேவினன் நனியாடல்விற குனித்தே
திரமாமுக மொருநான்குள செழுநான்மறை யவன்றன்
வரமார்கீணை விடுத்தான்வளர் வடவைக்கணன் மான. (ரு0)

மாடுகத்தரு-கற்கியவதாரம்.

பெண்டான்முடி கொண்டானிடம் பெற்றாணுத லிற்றீக்
கண்டானுறு மெண்டோளிறை கண்டானகன் மண்டா
னுண்டானுறு துண்டாதித மொண்டாமரை யுறைவோன்
றண்டானுதி வண்டான்முதிர் சமரம்பொரு தாரம். (ருக)

முடி.கொண்டபெண்-கங்காதேவி. இடம்பெற்றபெண்-பார்வதி. ததி-கூர்
வண்டு-பாணம். தமரம் ஆரவாரம்.

சடுவெஞ்சின மொடுதம்படை விடுகின்றனர் கடிதின்
ரடுவெங்கள் மிசைதுஞ்சுவ ரரியம்புய ரெனவே
சடுவெங்கணல் சிகைகொண்டெழு சுடரின்றிரள் வடிவாய்
நடுகின்றனன் மதியம்பொதி நளிர்செஞ்சடை முதல்வன். (ருஉ)

எடுக்குங்குட மாதத்தினி விலகும்பிறை குறையத்
தொடுக்குந்திதி பன்னாண்டுகைச் சொல்லுஞ்சுதர்த் தசியி
னடுக்கங்குலி னப்பேரோளி நண்ணுற்றபி னன்னோர்
விடுக்குப்படை நீரூயவை வெந்திட்டன மாதோ. (ருக)

எடுக்கும் என்பது குடத்திற்குச் சாடியடை. குடமாதம்-மாசிமாதம்.

வேறு.

நின்மலை தனக்கு மூத்த நீலமா மலைக்கும் வேதப்
பொன்மலை தனக்கு நாப்பட் புரைதவிர் பதும் ராக

மன்மலை நின்ற தென்ன மாறுகொண் டவர்தம் மிற்றஞ்
சொன்மலை வுறுத வண்ணக் தோன்றிய சுடரைக்கண்டார். (௫௪)

நின்மலை-உமாதேவி. மூத்த நீலமலை-விட்டுணு. வேதப்பொன்மலை-பிரமா.
மாறுகொண்டவர் கண்டார் எனமுடிக்க.

பங்கயத் தயன்மால் விண்ணோர் பார்த்தகட் புலனுக் கெட்டா
தங்கவர் மனத்தி னொலு மளவிடற் கரிய தாகிச்
செங்கதிர்ப் பரிதி கோடி திரண்டொரு வடிவாய்க் கூடிப்
பொங்கொளி விரித்தாலென்னப் பொலிந்தபே ரொளியை நோக்கி. (௫௫)

அகிசய மடைந்து நீண்ட வழற்பீழும் பாகி நிற்கு
மிதினடி முடிகள் காண்பா னிருவரு மிசைந்து தம்மிற்
கதிதரு மடிக டேடக் கடவனென் றேன மாகித்
துதிபெறு முகுந்தன் கீழேழ் தொன்னிலங் கீண்டு சென்றான் (௫௬)

கன்னமா மதங்கள் சிந்துங் கரிமுத லாக முன்னோர்
சொன்னவா ருயிர்க ளெல்லாக் துணுக்கிடப் பவளச் செங்கா
லன்னமாய்ச் சிறைக்கான் மேரு வசைத்திடப் பறந்து வாச
வண்ணவா ரிசத்தோன் வானின் மணிமுடி தேடிப் போனான். (௫௭)

மருவருந் தளவ மா லு மலர்மிசை வதிகின் றோனு
மிருவரு மநந்த கால மிறந்துட லிழைத்த தன்றித்
திருவரு மழலின் செய்ய சேவடி முடிகா ணுமல்
வெருவரு மனத்த ராகி வெங்கினர் மீள்கின் றுரால். (௫௮)

கூடியங் கிருவர் தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
யாடியி னடங்கும் வெற்பி னமர்ந்துய ரன்ப ருள்ளத்
தூடிருந் தருள்வோய் நினை யுணர்ந்தில மெமதுசென்னி
குடியாம் வாழ வின்றுன் றுணைப்பதங் காட்டு கென்றார். (௫௯)
ஆடி-கண்ணாடி.

மாசிமா தத்திற் றோன்று மதிக்கலை குறைந்து தேயு
மாசில்பன் னுன்காம் பக்கத் தையிரு னியாமந் தன்னிற்
றேசினால் விளங்குஞ் சோதிச் செழுஞ்சுட ராகி நின்ற
காசிலா துதற்கட் பெம்மான் றனதுருக் காட்டி கின்றான். (௬௦)

நீலகண் டமுமெண் டோளு நெற்றியிற் கண்ணு நீறுங்
காலனைக் காய்ந்த காலங் கையின்மான் மழுவங் கண்டு
மாலவன் வாமந் தன்னின் மலரயன் வலப்புா னின்று
குலபா னியினை நோக்கித் துதியல சொல்ல லுற்றார். (௬௧)

ஓதியா யணுவா யெண்ணி லுயிர்க்குயி ராகி யென்றும்
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற்
சோதியா யெழுதாக் கேள்விச் சுருதியின் முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகணின் னடிகள் போற்றி. (௬௨)

விடைக்கொடி யுயர்த்தாய் போற்றி விரிமலர்ச் செழும்பொற் கொன்றைத்
தொடைப்புயா சலனே போற்றி துலங்குபொற் றோட்டிற் றுவும்
படைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி பங்கா போற்றி
சடைப்பரம் பரனே போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி. (சு௬)

விரித்துல கனைத்து மாக்கி வீக்குநாட் சராச ரங்கள்
பரித்துள புவன மூன்றும் பாலநேத் திரத்தீ யூட்டி
யெரித்தநீ ருக்கிப் பூசி யென்பணிந் திலங்கு குலந்
திரித்துநின் ருடு நின்னொற் சேவடி போற்றி போற்றி. (சு௭)

வீக்குநான்-சங்கரிக்குங்காலம்.

இலகொளிக்ககிரொன் றுகி யீர்ப்புனற் கும்பந் தோறும்
பலவுரு வாகித் தோன்றும் பான்மைபோ லங்கங் காய்நின்
றுலகுயிர்க் கனுப வங்க றுட்டுவித் தொழிந்த காலத்
தலகிலாக் கருணை நல்கு மடிகணின் னடிகள் போற்றி. (சு௮)

அருவமா யுருவ மாகி யகண்டமா யசல மாகி
யொருபரம் பொருளாய் வண்ண மொப்புட னுயர்வு மின்னி
நிருமல னாகி யெங்கு நிறைந்தநீங் காதுநிற்குங்
கருதரு ஞான னந்தக் கருணையங் கடலே போற்றி. (சு௯)

அகண்டமாய்-அனைத்துமாய். எங்குநிறைந்து எனமூன்றாமடிகூறுதலால், அ
கண்டமாயென்பதற்குக்கண்டப்பட்டாமல் என்றுரையாதுவிடுக. அசலமாகி-அசை
வின்றி.

காலஹர் வீழத் தாக்குங் கணைகழற் காலா போற்றி
மூலமாம் பொருளுக் கெல்லா ருழுமுதற் பொருளே போற்றி
பாலநேத் திரனே போற்றி படர்திரைப் பாலின் வேலை
யாலமுண் டிருண்ட கண்டத் தண்ணலே பேரற்றி போற்றி. (சு௧௦)

பொடியெழப் புரமோர் மூன்றும் புன்னகை கோட்டிச் சுட்டாய்
கொடியின்மீ னெழுதம் வேளைக் குளவிழி யழலிற் கொன்றாய்
படிமுதற் ககன மீரூய்ப் பரந்தியாம் பரிந்து தேடி
யடிமுடி காண்டற் கெட்டா வத்தனே போற்றி போற்றி. (சு௧௧)

வேள்-பன்மதன். குளவிழி-நெற்றிக்கண்.

நீர்வடி வான செய்ய நெருப்புல வுலவை வானம்
பார்வடி வாகத் தோன்றப் படைத்திட முன்ன மன்னுங்
கார்வடி வான கூந்தற் கவுரியு நீயு மொன்றாய்
பேர்வடி வின்னி நின்ற பிஞ்ஞகா போற்றி யென்றே. (சு௧௨)

எய்ச்சிலை யுண்டென் றோதத் தேதுவா மிடையாண் மாரன்
கைச்சிலைப் புருவ மைக்கட் கவுதமன் பன்னி கொண்ட
மைச்சிலை யுருவ மாற்று மலர்ப்பதன் வடத்தண் டார்ந்த
பச்சிலைப் பள்ளி யானுட் பரிவுடன் பழிச்சி யேத்த. (சு௧௩)

எய்த்து இலை என்றுபிரிக்க; தொடைநோக்கி எச்சுஎன்றாயிற்று. கௌதம
ன்பன்னி-அகலிகை. மைச்சிலை-கருங்கல். வடம-ஆலமரம்.

மருவரு கமலப் போதின் மன்னுநான் முகத்தோன் வெற்றி
னருவிபோல் விழிகீர் சோர் வாகநெக் குருகி யுன்பாற்

தருவிரி மலர்க லேவித் தமனியச் சபையி லாடும்
பொருவிரி கமலச் செம்பொற் பூவடி போற்றி செய்தான்.

(௭௧)

வேறு.

நிலத்தானைக் கடுவொடுக்கு மிடற்றானை மழுத்தானை நீங்காச் செங்கை
வலத்தானை மீலமகன்சே ரிடத்தானை வரிசிலைக்கை மதனைக் காய்ந்த
சலத்தானை முசலபுரா சலத்தானை தனைஞ்முத் தருக்கி வாழ்தென்
புலத்தானை யுடைத்தமலர்ப் பதத்தானைப் போற்றிசெய்சார் புலவ ரெல்லாம்.
நிலத்தானை-பூமியின் உடை (கடல்); கடு-நஞ்சு. சலம்-கோபம். முசல புய
அசலத்தானை-உலக்கைபோன்ற புயமலைபுடையசேனைகள்.

கந்தரநேர் கந்தரத்தான் கருணைவிழிக் கடையருளிக் களிப்பி னோடு
மந்தரவா னவர்புகழ்புள் ளரசகைக்கு மச்சதனை யளிதே னுண் ணுங்
கொந்தவிழ்நாண் மலர்க்கமலத் தவிசுருக்கு நான்முகனைக் குறித்து நீவிர்
சிந்தைதனில் விழைந்தவரங் கேண்மினது தருவலெனச் செப்ப லுற்றான்.
கரிபெனநின் றுயிர்க்கருள்செய் கண்ணுதனீர் கணற்பிழம்பாய் நின்ற காலை
விரிசுடர்விட் டெழுமொளிகேர் விளக்கில்விழும் விட்டிலென வீழ்ந்து நீரு
பெரியுமெம தத்திரங்க ளீங்கெமக்கு மீண்டுதவி யாங்க ளென்றும்
புரியுமிரு தொழிலுநில பெறவுனருள் புரிதியெனப் போற்றி நின்றார். ( )
காரி-சாட்சி. இருதொழில்-படைத்தல் காத்தல்.

அன்றமரி விருவீரு முடியாமற் சோதிவடி வாயா தும்மு
னின்றவிராச் சிவநிசி யந்சிவருநாட் களில்விதித்த நியமத் தோடு
மன்றன்மலர் கொடு பூசை புரிந்திடினீர் நினைந்தவெலாம் வழங்கல் செய்வா
மென்றயன்மா விருவருக்கு மனமகிழ வரமளித்திட் டியப்பும் பின்னும்.(௭௨)
சோதிவடியாய் யாம் நம்முன் என்றுபிரிக்க.

ஆதியிலம் பிசைநோற்ற வீரதமிதன் பெருமைபெவ ரளங்க வல்லார்
சாதிமுறை நெறிதவறுந் சண்டாளர் நேற்றிடினுந் தக்கோ ராகி
மோதிவருங் கடல்புடைரு முலகில்விரும் பியபோக முற்றிப் பின்னர்ப்
பூதிதரும் பெரும்பாவங் கடல்கடந்து முத்திநெறி பொருந்து வாரால்.(௭௩)

ஆவிந்த மறையவர்கட் களித்தாலும் புவிமக மாற்றி னாலு
மேவித்தச் சிவநிசிபோற் பலன்றரா வெணவியந்து விண்ணு னோங்கு
மாவிந்த நடைபயின்று வந்தனைய கரியுரித்த வரதன் வாமக்
கோவிந்த னரவீர்தன் கோவிந்தன் முகோக்கிக் கூறிப் போனான். (௭௪)

ஆ விந்தம் பசக்களைவிந்தமென்னும்(பெருந்)தொகையாக. மாவிந்தம்-பெ
ரியவித்தகிரி. வாம கோ இர்தன்-இடக்கண் சந்திரனாகவுடையவர். (சிவன்)

உலங்குலவும் புயமுருந்த னிவ்விரத கோற்றியிர்காத் துடற்று போரிற்
சலங்குலவு மரக்கர்குலச் சலதிவட வையிற்சுலற்றுந் தானை பெற்றுப்
பொலங்குலவு மிதழ்விரிந்து தேன்றுளித்து வழிந்திமெம் புயப்பொற் பூவி
னிலங்குலவு மயிலைமணந் திமையவுக்கண் முதலெவர்க்கு மிறைவ னானான்.

உலம்-திரண்டகல். பூவின் இல்லம் குலவும் மயிலை-பூவாகிய மனையில்வசிக்கி
ன்ற இலக்குமியை.

நல்லுணர்வுந் துயர்கமல நான்முகனோற் துலகமுநால் னனகயிற் றோற்றும்
பல்லுயிரு நினைத்தமனப் படிபடைத்துத் தனதுகரப் படையும் பெற்றுச்

சொல்லுமறை முழுதுணர்ந்து தாவியனப் புள்ளூர்ந்து சுணங்கு பூத்த
வல்லுறழ்மைக் கருங்கண்முலை வாணிதனை மணந்துபெரு வாழ்வு பெற்றான்.

நால்கையில் தோன்றும்-அண்டசம், உற்பிசம், சுயேதசம், சராயுசம், நினை
த்தமனப்படி-(சுரத்தாலியற்றது) சங்கற்பமாத்திரையாக. வல் உறழ் முலை என இ
யைக்க. வல்-சூதாடுகுமிழ்; மைக்கருங்கண் இடைப்பிறவரல்.

சீதரணர் திசைமுகனூ நோற்றதற்பி னீவ்விரதஞ் சிறந்த தெங்கு
மோதவரு மாகமதிச் சிவநிசியுற் பவமீதென் றுணர்வீ ரென்றே
மாதவத்தி னுயர்சனகன் முதலானை மிசவணத்தோர் மகிழ்ந்து கேட்பச்
சூதமுனிவரனிகழ்ந்த சரித்திரத்தை விரித்தெடுத்துச் சொன்னான் மன்னோ

சிவராத்திரியுற்பவச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௧௦௩.

சிவராத்திரிமான்மியச்சுருக்கம்.

சொன்ன சூதனை நோக்கியவ் வனத்துறை துறவர்கண் மறைகூறு
மன்ன மாவிர தத்தினை நோற்றிடு மடைவுமன் றரன்றாளிற்
பன்ன மாமல ரிட்டருச் சனைபுரி பரிசுநீ பரிவோடின்
நின்ன வாறென விரித்தெமக் குரைத்தியென் றிரப்பவங் கிசைக்கின்றான்.
பன்னம்-பத்திரம்.

மாக மாமதிச் சிவநிசி யுற்பவம் வகுத்துரைத் தனமிப்பா
லாக வத்துட னைந்துள் வரனிரா வவற்றைநீ ருணர்வீரால்
யோக ராத்திரி சோமவா ரத்தினன் றுதயகா லையிலேதொட
டேக மாகவந் நிசிக்கடை யளவுவா விசைந்திடி லிதுவாமே. (௨)

உவா சோமவாரத்தில் உதயநாளையிற்றெட்டு அந்நிசிக்கடையளவு இசைந்திடி
ல் இது யோகராத்திரியாம் என்று கூட்டுக.

திங்க ளின்கலை குறைசுதூர்த் தசுமதிக்கிழமையிற் திகழல்லிற்
றங்கு சாமநான் களவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன் றருண்மானைப்
பங்கில் வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பண்ணுக பரிவோடு
மிங்கு ரைத்தவா கமங்கண்மற் றிதனையும் யோகராத் திரியென்றே. (௩)

சுறு வந்தசா மத்தரை நாழிகை யிருளுவா விருந்தா லுந்
தேறு கின்றவச் சதூர்த்தசி யப்படிச் சேரினுந் கொளல் வேண்டு
மூறு தீர்தவத் துறவீர்கான் விதிமுறை யுரைக்குமிங் கிவைநோற்கிற்
கூறு மற்றுள் சிவநிசி விரதமுக் கோடிநோற் றிடலொக்கும். (௪)
அப்படிச்சதூர்த்தசிசேரினும்-சுற்றுச்சாமத்திற்சதூர்த்தசிஅரைநாழிகைகூடினும்.

பருவ மாறுள் வருடமோ ரொன்று பன்னிரு மதிதோறு
முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்திடு மோரிரு பக்கத்து
மருவு மாசுதூர்த் தசியறு னான்கினு நோற்பது வழக்காகுந்
திருவு மாந்தம் தவிரிதை நித்திய சிவநிசி யெனச்சொல்வார். (௫)

அகிக மாசுதூர்த் தத்தினிற் குளிர்கதி ரம்புலி குறைபக்கத்
திதிபன் னுன்குமிழ் நிங்கண்முற் றிருதியை சித்திரை மதிதேயு

மதியி னட்டமி விடபமா தத்துமூன் மருவுமட் டமிமாசில்
பதிக யாழ்மதி மகிவளர் சதுர்த்தியாம் பகர்ந்தகம் கடகத்தில், (சு)
மூன்மருவுமட்டமி-பூர்வபக்கடிட்டமி, கற்கடகத்தில் என்பதனை அடுத்தபிற்
கவியில் விரியும்வெண்ணிலாக்கலைகுறைபஞ்சமி என்பதனோடுகூட்டியுரைக்க.

விரியும் வெண்ணிலாக் கலைகுறை பஞ்சமி விளங்குமா வணிதன்னிற்
பரியஞ் சுக்கில பக்கவட் டமிபுரட் டாதிமுற் பதின்மூன்றா
மரிய னைப்பபிசுக் கம்புலி வளர்திதி பாரிரண் டறைதேளிற்
மெரியு முற்படு சத்தமி பிற்படு திதியிலட் டமிதானும். (௭)

ஒப்பின் மார்கழி யுபயபக் கத்தினி லுறுதிதி பதினான்றஞ்
செப்பு மான்மதி வளர்மதி தனிலுறு திருதியை யிவைகுலக்
கப்பு வேற்கரக் கண்ணுத லருச்சீனக் குரியவா கமமெல்லாந்
தப்பி லாதெதித் திவைகண்மா தச்சிவ நிசியெனச் சாற்றும்மே. (அ)

மாரின் மார்கழிச் சதுர்த்தி யாதிரை மருவி லுத் தமமூரு
மூறி லாக்குடத் திங்களிற் குளிக்கதி ருடுபதி குறைபக்கந்
தேறி கின்றிடு சதுர்த்தி குசன்கதிர்க் கிழமையிற் சேர்வுற்ற
லீதினென்கதி கொடுக்குமுக் கோடியாஞ் சுவநிசிக் கிணையாமால். (க)

உற்ற பன்னிரு மதியிலிவ் விரதநோற் றுளம்விழைந் தனமுன்னாட
பெற்று னோரயன் மாசியிற் கேசவன் பிறங்குபங் குளிதன்னிற்
சொற்ற சித்திரைத் திங்களிற் பார்ப்பதி ருரியன் விடைமாதத்
தற்ற மந்திடு மீதுனமா தத்தர னுடியிற் குமரேசன், (கௌ)
அரன்-(இவ்வே) உருத்திரன்,

சிங்கத் தம்புலி கன்னியிற் சேடனிக் திரனெடுந் துலைத்திங்க
டங்கு கார்த்திகை நாமக் டனுமதி தனின்மனோன் மனிதையிற்
றுங்க மாரிமி விடபதே வன்பசுஞ் சுகமொழி யுமைவாட
பங்க னீட்டு டந்திடத் தக்கநற் பக்கராத் திரிசொல்லாம், (கக)
சுகமொழி-கிளிமொழி,

மகர திங்களி னபரபக் கத்திடை உருபிர தமையெய்தப்
புகலு மன்றதொட் டெதிர்ந்தபன் மூன்றுநாட் புசிப்பதோர் பொழுதாகிப்
பகர்த நும்பதி னுன்கினி னோற்பது பக்கராத் திரியாகு
மிகப ரந்தரு விரதமற் நிதற்கிண யாவரே புகல்கிற்பார், (கஉ-)

அருட ரஞ்சிவ சாத்திரி யிப்படி யைந்துபட் டனவாகு
முருகு காதலோ டைந்தையு நோற்றனன் றுரைத்தவை முடியாதேன்
மருவு மிங்கிதி னென்றனை விதித்திடும் வரன்முறை வருவாமற்
பெருகு மன்புட னோற்றவர் பெற்றகரும் பெருங்கதி பெறுவாரால். (கங்)

ஊதை முன்படு பஞ்சியி னுறுவின யோட்டியொண் டெவரோட்டக்
கோதை பங்கன தருட்கடற் குளித்திடுங் கோதறு குணத்தீர்கா
ளேதை யாமெடுத் துரைப்பதிங் குமக்கினி யிமையுவு ருதியாரிப்
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப் பெருமையின் நிறனம்மாந் (கச)
ஒன் லவர் ஒட்டம்-ஒன்னியபவனம்போன்ற உதடுகளைபுடைய,

வேறு.

மத்தகமால் களிற்றுகிவை போர்த்துழுவை யுரித்துடுத்து மதியஞ் சூடும்
வித்தகனீ னிறமிடற்றுச் சிவனிரவா கியவிரதம் விளங்க நோற்கி
துத்தமமத் திமமதம மெனவொருமூ வகைப்படுமவ் வொழுங்கிற் சொல்வன்
முத்தழல்வேட் டிடுமுனிவீர் கேண்மினெனச் சூதமுனி மொழிவ தானான்.
அங் ஒழுங்கில்-அபுற்றைமுறையாக.

விரித்தசெழுங் கதிர்ப்பரிதி மேற்றிசைபோ யந்திவந்து மேவுங் காறுந்
தெரித்தகிர யோதசியாந் திதிரின்று பின்புசுதூத் தசிடான் கூடித்
தரித்தவிடா வன்றிமற்றைப் பகன்முழுதுந் தங்கியிடிற் தறுகட் டந்தி
யுரித்தபிரா னிரசனிக்கு ஞத்தமத்தி லுத்தமமா யுரைப்பர் மன்றே. (கசு)
இரசனி-இரா.

உதித்தகதி ரத்தமித்த பிண்குடுஞ் சதூர்த்தசியுத் தமமா மென்பர்
துதித்தவுத யாதியுத யாந்தமதாய்ப் பகலிரவு தோய்த்து நிற்குங்
கதித்தசுதூத் தசிடிரத் தமிக்குமுன்சேர் சதூர்த்தசிரந் கங்குற் போதின்
மதித்தபத்து நாழிகையின் பிண்குடுஞ் சதூர்த்தசியுத் திமமா மன்றே. (கசு)

அல்லினிரு பதுகடிகை யனவுசுதூத் தசிடானின் ததற்குப் பின்னர்ச்
சொல்லினுயர் மதிபரிதி யுடன்கூடு மமாவாசை தொட்டத் தோடு
புல்லியிடி னைதமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புகல்வ ரல்லி
னல்லியல்சேர் பதினமூன்றந் திதிதொட்ட சதூர்த்தசியே நன்ற தாமால்.()

கங்குறனிற் பதினமூன்றந் திதியுடனே சதூர்த்தசியோர் கலைதான் கூடி
லங்கதுவே சிவரிசியாக் கொளல்வேண்டுஞ் சிவருப மாகு மேன்மை
தங்குசதூத் தசிடிரயோ தசுத்தி ரூபயிவை தாமொன் றுகித்
துங்கமுறக் கூடுமிராச் சிவலிங்கா காரமெனச் சொல்வர் மன்றே. (கசு)

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதூர்த்தசிடா னுவியக லங்கம் போலாம்
பேசுமிதிற் பூசைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்டாம் பிறங்கு மந்தத் (ளங்
தேசமுழு வதுங்கெடுமுற் புண்ணியம்போஞ் சிந்தைசெய்யிற் திடுக்கிட் டென்
கூசுநர கங்கடமிற் கொடியுயிரென ரவமதனிற் குளிப்பர் மாதோ. (உ௦)

ஊறிமமா வாசைதொட்ட சதூர்த்தசிவை திகர்விரத்தர்க் குரிய தாகுங்
கூறுபுகழ்ச் சைவரீழாண்டி கொளல்வேண்டுந் திருவோணங் கூடி நிற்கு
மாறிமமா வாசைதொட்ட சதூர்த்தசிடான் விரத்தருக்கும் வாழ்வின் மிக்க
நூறில்கிரு கத்தருக்கு மாசுமமா வாசையெனுந் தோட மின்றே. (உ௧)
விரத்தர்-துறவிகள்.

அற்றமிலத் தராத்திரிமுன் சதூர்த்தசியோர் கலைகடி லன்று கொள்க
செற்றமிலச் சதூர்த்தசிரன் ளிரவினிற்பின் னெருகலைதான் சேடித் துற்றான்
மற்றநாட் கொளல்வேண்டும் வைகுகரும் விரத்தர்என மதிக்கும்பக்க
முற்றதுதா னிரண்பெடி விரவிலதி கத்திதிதா னுதிதாமாமே. (உ௨)

இரண்பெடில்-இரண்டோறின், முதலுன் அர்த்தராத்திரிமுன் சதூர்த்தசியு
ம், அச்சதூர்த்தி மற்றான் நிரரத்திரிக்குப்பின் சேடித்தம் இருப்பின் என்பதுவி
ளக்கம். சேடித்தல்-மிஞ்சியிருத்தல். இரவில் அதிகத்திரிதான்உசிடம்-இந்தஇரண்
டுஇராக்களில் எந்தஇரவிற்குச்சதூர்த்தசு அதிகம்இருந்ததோ அந்தஇரவேஉசிடம்.

தித்திரயஞ் சேர்ந்துவரில் வைதிகர்க்குஞ் சைவருக்குஞ் சிறந்த தாரு
மதிக்குமற்றை ரிசிக்கடைய ஸமாவாசை கூடமுதன் மழுமா னேந்து
நதிச்சடையோன் தனைப்பூசை புரிந்திடுதல் சைவருக்கு நன்றி மென்றே
விதித்தனரான் மதிக்கமுமைச் சதூர்த்தர்க்கு மிந்தமுறை வேண்டுந் தானே.
மதிக்கும் அற்றைரிசிக்கடையில் என்றுபிரித்துரைக்க. தித்திரயம்-மூன்றுதி
தி. முற்றியிற்றிற்சூறும் அடுத்தநடுத்தியின்முழுக்கூறும் பிற்றியின்முற்கூறுமா
க மூன்றுதிதி பகலிரவாகிய ஒருதினத்துட்கூடியரின் அது தித்திரயமெனப்படும்.
ஆயினும் இங்கே தித்திரயமென்றது நிரயோதகி சதூர்த்தகி அமாவாசைத்திதி மூ
ன்றையுமாம்.

அற்றனின்மூ வைந்துகன்ன லாமளவீற் சதூர்த்தசெழுந் நினைத்திற் கூடி
மற்றைநா ளிரவுபதி னைந்துகன்ன லளவிலுவா வந்தொன் றாடு
யுற்றிடிப்பிற் நினைத்தனிலே பூசைபுரிந் திடலாகா தொழிக முந்தச் (ர்க்கே.
சொற்றதினத் தருச்சினைசெய் திடவிதித்தார்' சைவநெறித் துறைநின் றே
கன்னல்-நாழிகை.

முற்றிதியி லோர்பொழுதுதான் டிடையில்விதித் திடுந்திதியின் முழுது
முண்ணு, திற்றிதனிற் றுயிலொருவி யேதேறி தனைப்பூசித் தியாமநான்கு
ம், பூற்றிதியிற் சிவனடியார்க் கன்னநல்கிப் பாரணந்தான் பின்னர்ச் செய்
யச், சொற்றிடுமா கமமாதச் சிவநிசெநோற் றிடக்கருதித் துணிந்து ளோர்க்
கே. (உரு)

ஒகவருஞ் சோமசிவ ரிசிடனக்குச் சதூர்த்தசியி லுண்டு வாவிற்
றாதவிழ்ப்பூங் கொன்றையணி வேணியனைப் பூசைசெய்து சாம நான்குந்
திதகன்ற பிரதமையிற் பாரணஞ்செய் திடவேண்டுஞ் செப்பு மைந்து
பேதமுள்ள சிவநிசெக்குட் சதூர்த்தசைங் கரணிரவாய்ப் பிறங்கி நின்றால்.(உசு)

இன்னசிவ ரிசிவிரத நோற்றிடுவோர் முற்றினத்தி லெய்தா நின்ற
வன்னதிர யோதசியி லொருபொழுதுண் டரிவையர்தோ ளுணைத் லீன்றிச்
சொன்னவிர வதற்றியற்றை வைகறையிற் புனிதநதித் தோயத் தாடிப்
பின்னர்தின மணியுதிக்குங் காலையிற்செய் கடனைத் தும் பிறழா தாற்றி.(.)

மதிமுடியோன் கோயிறனை வலம்பந்த தண்டனிட்டு வணங்கி வாயாற்
றுதிபுகன்றில் வயினேகி யழிகுலத்தோர் பாதகர்பாற் றன்னி டாமற்
கதியறுமற் றவருடன்வாய் பேசாமற் கண்ணினெதிர் கண்டி டாம
னதியிடைப்போய் நண்பகவி னுனவிதி வருவாது நன்னீ ராடி. (உஅ)

துய்யவெண்ணே சரண்டுத்திட் டிச்சியிற்செய் கடன்கழித்துச் சுடலை யாடி
மையனைப்பூ சிக்குமிடங் கோமயத்தான் மெழுகியபின் னம்பொன் னுடை
செய்பதகி னேத்திரத்தால் விதானித்து வாழ்க்குன்னல் சிறக்க நாட்டி
மையகனான் மலர்மாலே தோரணங்க ணிரைரிரையின் வயங்க நாற்றி.(உக)
நேத்திரம்-பட்டுவஸ்திரம். நாற்றி-தூக்கி.

கண்ணுதலை யருச்சித்தற் குரியபொரு ளுனைத்தினையுங் கருதித் தேடி
வின்னுலவு கதிராருக்கன் மேற்றிசைவே லையின்முழுக வீழும் வேலை
தண்ணுலவு சந்தனநற் றாபதி பாதியிம சயில மீன்ற
வொண்ணுதலோர் பாகனுறை சந்திரியின் முன்னமியை யுதவி யன்பால்.(.)

ஆந்தியினிற் தண்புனரேயும் தருக்கியநற் கிரியைசெப மாற்றிப் பின்னர் வந்திளமா மதிமுடித்த வள்ளறனைப் பீடிகையில் வைத்துத் தாபித் திந்தியமோ ரைந்தவித்திட டாகமநூன் மறைகளெடுத்தியம்பந் நிற்கு முந்தியமந் திரங்களினற் பூசைவிதி வழுவாமன் முடித்தல் வேண்டும். (௧௧)

முன்னமுதற் சாமத்தி லானினைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப் பின்னரின் டாஞ்சாமத் தைந்தமிர்தா லாட்டிடுக பிரசந் தன்னு னன்னயஞ்சேர் மூன்றாய சாமத்தி லாட்டிடுக நாலாஞ் சாமங் கன்னலின்சாற் றினிலாட்டக் காரணவா கயமெடுத்துக் கழறிற் றன்றே. (1)

ஆசகல்கோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய் கௌவியமைந் தாகுஞ் செந்தேன் காசகல்சர்க் கரைதகிபா னெய்யிவைவையந் தமிர்தமெனக் கரைவரித்தை மாசகல்கௌ வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து மதியஞ் சூடு மீசன்மணி முடிமீதி லாட்டிடவா கமநூல்க் கொடுத்தித் கூறும் (௧௨)

சந்தனமுற் சாமத்தி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சரம மூன்றிற் கந்தமிகுங் கருப்பூரங் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்செங் கமலப் போதில் வந்தருணன் முகன்முருந்தன் மகபதிவா னவவெவரும் வணங்கி யேத்து மந்தமிலா முழுமுதல்வன் றிருமேனி குளிரமிகு மன்பிற் சாத்தி. (௧௩)

முற்சாமம் வில்வமதிற் பிற்சாம முளரிமலர் மூன்றஞ் சாம நற்சாதி மலர்நாலாஞ் சாமமதி னந்தியா வர்த்தப் பூக்கொண் டற்சாருங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் றுகமத்து ளதிக மான சொற்சார முள்ளசித்த தந்திரநூ றொகுத்திதினைச் சொன்ன தாமால்(௧௪)

முண்டகமுற் சாமமதிற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றஞ் சாமங் கண்டகஞ்சேர் கூவிளமுத் தளக்கினைநான் கெனப்பகுத்த கடையிற் சாமம் விண்டலர்ந்து லுதுத்துளிக்கு முற்பலத்தின் மலர்சாத்த வேண்டு மென்றே யண்டரெலாம் புகழ்ந்தேத்துஞ் சிந்தியமா மாகமநூ லறைந்த தன்றே. (௧௫)

வில்வநொச்சி மாவிலங்கை முட்கிளுவை வெள்ளில்பஞ்ச வில்வமாகச் சொல்வரிவற் றின்றழைமுக கிளையாகக் கொண்டயன்மா ரெடர்ந்துங் கா நல்வரதன் றிருமுடியி னுன்குசா மமுஞ் சாத்த னன்றி மென்று (௧௬) கல்வியறிந் தவருணரக் காரண கமமுரைத்த கருத்தா மன்றே. (௧௭)

ஏதமின்முற் சாமமுற்கப் பருப்பொடின்ன மாகுமற்றை யிரண்டாஞ் சாமந் தீதகல்பா யசமாகுஞ் சாமமொரு மூன்றதனிற் றிலஞ்சே ரன்ன மோதவரு சாமமொரு நான்கதனிற் சுத்தானன் முரைத்தார் பூத நாதனிலேத் தியந்தனக்குச் சுத்தானன் மாஞ்சாம நான்கிற் கும்மே. (௧௮)

சறுவனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனேசாய் பவனே சான்றிப் பெறுகதியை நல்கியிடு மீசான னேமகவுக் கிரனே பேசு மறுவறுபூ தாதிபதி யேயெண்ணு மந்திரமோ ரெட்டு மோதி யுறுதியுடன் றாபாதி நிவேதனங்க ளினைத்தினையு மொழுங்கிற் செய்தே. சாவ-என்னுமயடமொழியைத்தொடைநோக்கிச் சறுவ னன்றார். எல்லாப் பொருளுமாபுள்ளவர் என்பதுபொருள்.

நாமத்தி னிருக்கெனுஞ்சொன் னாட்டுமறை முந்தவந்து நண்ணுஞ் சாமந் தோமத்தி னகற்றிரண்டாஞ் சுருதியிரண் டாஞ்சாமஞ் சொற்ற மூன்றஞ்

சாமத்திற் சாமமறை யீற்றிலுறு மறைநாலாஞ் சாமத் தன்னி
லீமத்தி னின்றிடு மாதிரி முன்னோதி யிருக்க கூப்பி.

(ச0)

உருகுமுளத் துடனிருந்தே பூணொருவி யிருவிழியு முறக்க மின்றி
யிருளுகக் குலின்யாம நான்கினுமிப் படியருச்சித் திறுதி தோறும், பொரு
விலருக் கியங்கொடுத்து நாயடியேன் புரியுமிந்தப் பூசை தன்னைத், திருவு
ளத்தி னயந்தருள்வா யெனத்துதித்துத் தண்டனிட்டுத் திருமுன் வீழ்ந்தே.

இன்னணந் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெழுந்து போகி
நன்னதியிற் புனலாடிக் காலையிற்செய் கடன்கழித்து நவின்ற வாறே
யன்னதினத் தினும்பகற்போ தரணையருச் சித்ததற்பி னுதி தீக்கை
சொன்னகுர வுணப்போற்றி யந்தணருக் காதையன்னஞ் சொன்ன மீந்தே
ஆதிதீக்கை-சியதீக்கை.

அங்கவர்த மனுமதியாற் பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மற்றை வைகற்
றங்குபகற் கடனனைத்துங் காலசக்தி யுடன்முடித்துத் தாழுங்கீழ்பாற்
செங்கதிர்வந் துதித்தாறு கன்னலுக்குட் பாரணந்தான் செய்தா ராகிற்
றுங்கமுறு கவளமொன்றுக் கணந்தபல முளதெனதுல் சொல்லு மாதோ.)

அலைசெறிபாற் கடல்விடமுண் டருள்வான்முப் புரந்தழலுக் களிப்பான் மே
சிலைகுளித்த சிவனிரவிப் படிநோற்போர் சிவகதியிற்செல்ல ரனநிக் (ருச்
கலைமுழுதுங் கற்றுணர்ந்த மாதவத்தீ ரன்னவர்முற் கருவின் மூவேழ்
தலைமுறையி லுள்ளவருஞ் சுத்தியமுத் தியிற்சேர்த தப்பி டாதால். (சச)

அறைமறைமந் திரவிதியா லருச்சிக்க விரகிலரே லன்ப ருள்ளத்
துறைபரம னைந்தெழுத்தை யுச்சரித்தீ ரெட்டுவகை யுபசா ரத்தாற்
பொறைதருமன் புடன்பூசை புரிந்திடுக பொறியளிகள் பூந்தா தூது
நறைகமழ்செங் கமலமலர் நான்முகத்தோன் பூசையினு நயப்ப னம்பன். ()
விரகு-உணர்வு, தருதி.

இத்தகைய சிவார்ச்சனைசெய் திடமாட்டார் விருத்தர்கொடியிடையார் நோய
ருத்தமந் சிவரிசியி லுணொருவித் துயினீத்துச் சாம நான்குஞ்
சித்தமிகக் களிகூர்ந்து சிவபுரா ணங்கேட்டுச் செபுங்கள் பண்ணி
முத்தனுறை சினகரத்திற் சென்றரனைச் சேவித்தன் முறைமை யாமே. ()

அசிக்கணுமை பங்கனைமுற் சாமத்தி லருச்சித்தாங் கதற்குப் பின்னர்ப்
பசிக்கழிந்தோர் நீர்சிறிது பால்சிறிது பருகவன்றேற் பழங்கள் சற்றே
புசிக்கசல பானநன்று மத்திமம்பால் பழமதமம் பொருவில் கந்தஞ்
சுசிக்கொளப்புந் தோசைபிட்டு மாந்தலத் மத்ததமஞ் சொல்லுங் காலே. ()
அசி-வான்.

பகர்தருபா ரணமுழுவாப் புணர்ந்திடமுன் பலன்கொள்ளசவர் பண்ண
ல் வேண்டு, மிகறருமூப் புரமெரித்த புரமுனுயர் சீர்த்திகளை யெடுத்து முன்
னோர், புகல்சரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்கியெழு புரவித் தேரோ,
னகல்பொழுதிற் கடன்கழித்துத் துயில்வரற்றை யந்தியின்ன மருந்த லாகா.

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற் சோம்பொடுகண் ப்டைசெ
ய் தாரே, லாரணங்கள் பயின்றகுல வந்தணரைப் பதிற்றிசட்டி யாயி னோரை
க், காரணங்க ளொன்றுமின்றிக் கொன்றகடும் பழியடைவர் கருதுஞ் சாந்தி
பேரணங்கி ஷோமமறை விதிப்படியே புரியிலந்தப் பிழைபோ மன்றே. ()

முத்தியினை விழும்பிமுதற் சங்கற்பந் தவறாது மூவெட் டாண்டு
பத்தியுட் னிவ்விரத நோற்றதற்பின் வேதியுக்குப் பசுப்பூ தான
நித்திலவெண் ணைகைக்கன்னி காதான மன்னமுட் னிதிய நல்கிப்
புத்தியுடன் சிவரிசியாம் விரதமொழி வதுவழக்காப் புகல்வர் மன்னோ. (௫௦)

வேறு.

இந்தநல். விரதந் தனைச்சிவ னைந்திக் கினைத்திட வுணர்ந்துசெங் கதிரோன்
கந்தவேள் கதைக்கைக் காலன்விற் காமன் கடவுளர் கண்ணொரா யிரத்தோ
செந்தமிழ் கடவுண் மதிநிதிக்குபேரன் செப்பிப் வரன்முறை நோற்றுத் (ன்
தந்தம மனத்தில் விழைந்தன பெற்றுத் தகைபெறு தலைவரா யினரால். ( )

என்றுரைத் திடலு நைமிச வனத்தி லிருந்தவ ரிருகரங் கூப்பி
நன்றுரைத் தனைநீ நானிலத் துள்ளோர் நவையறு சிவரிசி நோற்றிட்
டொன்றுதற் கரிதா முத்திபெற் றவர்க ளுளரெனி லுரையென வுயர்ந்த
குன்றுறழ்தவத்துச் சூதமா முனிவன் கூறுவன் சேண்மினென் றிசைப்பான்

.. இரும் தவர்-பெருந்தவத்தோர்.

சிவராத்திரிமான்மியச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

- ஆக விருத்தம் ௧௫௫.

சு கு மா ர ச் ச ரு க் க ம் .

கந்த நாண்மலர்க் குவளைநட் புறுகதிர் மதியஞ்
சந்த னாடவிப் பொதும்பரிற் றவழந்துசெல் சாரல்
விர்த மால்வரைக் குத்தரத் துத்தியின் விரிநீ
ருந்து வெண்டிரைச் சிந்துவென் றெருருதி யுளதால். (௧)

சந்தனாடவி-சந்தன அடவி என்றுபிரிக்க. உத்தியின்-கடல்போல்,

விடுங்க திர்த்திர ணித்திலக் கோடுகள் விரவி
நெடுந்த ருக்களை முரித்துநன் னீலவண் டார்ப்ப
வடுந்தொ ழிற்புரிந் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற்
கொடுக்கொ லைக்கடம் பொழிகவுட் களிநெனக் குலவும். (௨)

நித்திலக்கோடுகள்-முத்துக்களொதக்கப்பட்டுள்ள கரைகள் என்றும் முத்து
க்களை உட்பொருந்திய கொம்புகள் என்றுருசிலையையாகவுரைக்க.

கலைகள் கற்றறி புலவர்வாய்த் தோன்றிய கவிபோன்
மலையி டைப்பிறந் தளக்கரும் பொருள்கொடு வந்து
தலைமை யுற்றசீர் பெற்றுயர் சங்கமார்ந் தெங்கு
முலவி மாநிலத் தவர்களுக் கின்பமே யுதவும். (௩)

சங்கம்-சங்கு, சபை.

• வந்து பூண்முலை யெயிற்றியர் வயிறலைத் திரங்கக்
காய்ந்த புற்குரம் பைகளழித் தம்புவிற் கவர்ந்தே
யாய்ந்த பாலையிற் குழம்புக ளடக்கிவே லரசர்
வாய்ந்த வெள்வளை முழங்கவந் தாலென வருமால். (௪)

கருது மந்திக் கரைமருங் குளதுகிட் கமலத்
திரும கட்டணி யன்னது தேவரும் வியப்பத்
தரும நீதியுஞ் செல்வமுந் தழைப்பது தகைசால்
பொருவில் குஞ்சர புரியெனப் புகல்வதோர் நகரம். (௫)

உழவ ருவயற் கமலவாண் முசுத்திய ருவப்ப
மழவ ருதநல் லாடவர் மணவீண முடிக்கும்
விழவ ருதவெண் சங்கொலி வீதிதோ நிரட்ட
முழவ ருதவம் முதுநகர்ப் பெருமையார் மொழிவார். (சு)
மழவு-இளமை.

நீரு கந்தகார் நிகர்நிறம் படைத்திடெ நெடுமால்
வரு கந்தபைந் துகிலுடிக் தரிக்கலை யிகந்து
பாரு கந்தளந் திடநிமிர்ந் தாலெனப் படுமம்
போரு கந்திக முகழிசூழ்ந் திடெநெடும் புரிசை. (எ)

வீழ்ந்து விண்டுகில் வேலையென் றுண்ணீர் மிகுந்திட்
டாழ்ந்த சுன்றுநீ டிஞ்சியை வளைந்தபே ரகழி
தாழ்ந்து மீதுய ரடிமுடிச் சக்கர கிரியைச்
சூழ்ந்து வெண்டிறைப் பெருங்கடல் சுற்றிய தொக்கும். (அ)

குறையில் பொன்னெயிற் குடுமியிற் றெடுத்தயர் கொடிக
ளறைதி ரைப்புன லகழிசூழ்ந்நக ரரிவை
நிறைவ னப்பெதிர் நோக்குறு மாடியா நிலவின்
கறைது டைத்திட நீட்டிய கரங்களிற் கவினும். (சு)

நிலவு மாமணி விமானங்க ணிலத்திருந் தென்னப்
பலவு மால்வரைக் குலீநிறைத் தெனக்கதிர் பரப்பி
யுலவு மான்மதிக் கூன்முது குரிஞ்சிட வுயர்ந்து
குலவு மாடகத் தியற்றிய கூடமா டங்கள். (க௦)

மாற தாமென நிழலுடன் மலைகர மலைக
ளாற தாமென விடுமதம் பெருக்கெடுத் தலைப்பச்
சேற தாய்நெடுந் தேர்களுஞ் சனங்களுஞ் செல்ல
நீற தாய்த்துக் ளெழுந்துவிண் புதைக்குநீள் வீதி. (க௧)
கரமலைகள்-யானைகள்.

வையம் யாவையும் விலைபெற வளர்முலை வருத்த
நையு நுண்ணிடை நாரியர் புலவியிற் கழித்த
துய்ய மான்மதச் சேற்றெடு துவளுமுத் தாரஞ்
செய்ய மாமணிக் கலன்கிடந் தெறிப்பன தெருக்கள் (க௨)

ஆகி நூலுண ரந்தணர் சாலைகளொருபா
னீதி மன்னவர் நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லுநி யம்பெறு வணிகர்வாழ் வசதிக ளொருபாற்
கோதின் மண்மகள் புதல்வர்தங் குலமனை யொருபால். (க௩)

மெலிக்கு நூலிடை யறுமென மேகலை யரற்றிச்
சலிப்ப நாண்மலர்த் தாளணி தண்டைநூ புரங்கள்

கலிப்ப நீடிய காந்தனங் கைவளை கலினைன்
ரெலிப்ப மாதர்க ணைக மாடரங் கொருபால். (௧௪)

அலைக் டற்கடைந் தரிசுரர்க் கமுதனித் ததுபோற்
றலைமை பெற்றமுத் தமிழ்க்கட ழுலமத் ததனா
லுலைவு நக்கலக் கிச்சுவை செவிப்புலத் துண்பான்
கலைகள் கற்பவர்க் குரைப்பவர் கழகங்க ளொருபால். (௧௫)

தாலம்-நாக்கு. கழகங்கள்-வித்தியாசாலைகள்.

வார்வி சித்திடு மணிமுர சோதையுங் கொடிஞ்சித்
தேர்வி டித்திடு மோதையும் பிளிறுசிற் தூரங்கள்
போர்வி டித்திடு மோதையும் புரவியின் கணைப்புங்
கார்வி டித்திடு மோதையின் மும்மடி காட்டும். (௧௬)

மறைவி ரித்துரை பயிற்றுந ரோதையு மன்னர்
திறைய ளக்கவந் தீண்டின ரோதையுந் தேவர்க்
கிறைமையிற்மினஞ் சாறய ரோதையு மெழுந்திட்
டறைக டற்படு முழக்கமுந் துளக்குற வலைக்கும். (௧௭)

சாறு அயர்-சிறுவிழாநடத்துகிற.

துண்ட மாமதி தவழ்மதிற் ரென்னக ரதனுட்
கண்ட வாருயிர் தொகைமுழு தடங்கிய கணக்கா
லண்ட கோளகை கவித்திடும் பேருல கணத்து
முண்ட முண்டகக் கண்ணினு னுதரமொத் துளதால். (௧௮)

அரிபு ரந்தரன் விரும்புமந் நகரளிப் பவன்றோ
வரிபு ரந்தரித் துயர்வட வரைகுழைத் துருத்துத்
திரிபு ரஞ்சுடி சிவனடி சந்தைச்செய்பவன்றூட்
பரிபு ரந்திகழ் திருவுறை பரபுரஞ் சயனே. (௧௯)

நகரளிப்பவன் பரபுரஞ்சயன் என்றுகொள்க. வனையிடைப்பிறவரல்.

காந்து செம்மணிச் சேடனுங் கமடமுங் கடம்பா
யேந்து கோட்டுமோட் டிபங்களோ ரெட்டுமெண் கிரியு
நாந்த கத்தொடு சமரமேற் நெதிரூற நணுகும்
வேந்த ரஞ்சுமை யாறிட மேதினி பரிப்போன். (௨௦)

மோடு-பருமை. நாந்தகம்-வான்.

வேத நூன்முறை திரும்பிடா தெங்கணும் விளங்க
மாதர் கற்பெனும் வரம்பழி யாமன்மா நிலத்தோர்
பாத கம்பழி பயின்றிடா தருள்விழி பரப்பி
யாத ரத்துட னைப்பயிர் வளர்த்தர சளித்தான். (௨௧)

அனைய கோமகற் காசுசொல் புரோகித னானேன்
வினையி னீங்கிய சுரர்குரு நிகர்ப்பவன் வெண்ணூல்
வனையு மார்பின்ன முத்தழல் வேள்விகள் வளர்ப்போன்
றனைய ரின்றியே நெடிதுநாட் டவத்தொடு சரித்தான். (௨௨)

சொற்ற வேதியு னீல்வயீற் றோர்கதன் நீமை
முற்று மோருருக் கொண்டென முடங்குவெண் டிறைக

ளெற்று பாற்கட விடைவிட முதித்தென வெழில்கூர்
பெற்ற மூர்மறைக் கொழுந்தின தருள்பெறப் பிறந்தான். (௨௬)

தோன்று மைந்தனுக் குயர்சுரு மாரனென் றருளா
லீன்ற தந்தைபே ரிட்டழைத் தேர்மணி யழுத்தி
யான்ற பொன்னணி யணிந்தையான் டனுகிடு மளவின்
மூன்று னுல்வின நான்மறை விதிப்படி முடித்து. (௨௭)

ஆத வன்வட திசையிண யுத்தரா யணத்திற்
நீத கன்றிடு மோரைகூ டியசுப தினத்திற்
ரூத விழிந்தவெண் டாமரை யாள்சரண் வழுத்திப்
பாத கம்பயின் மகற்குநான் மறைபயில் வித்தான். (௨௮)

ஆய்ந்த பற்பல கலைகளு மரவினுக் கமுத
பீந்த தாமெனக் கமரிடை யுருத்தபா லென்ன
வோய்ந்தி டாமலற் பகலெலா முணர்த்திட ஷணர்ந்து
வாய்ந்த காமவேள் கணைக்கிலக் காமென வளர்ந்தான். (௨௯)

கவன மால்களி றெனவரு காட்சிகண் டிருகித்
துவள நூலிடை நடந்துபின் றொடர்ந்துதா முல்லைத்
தவள வாணகை கோட்டிமா றருந்தனங் காட்டிப்
பவள வாயினூர் காமுறு பருவமெய் தினனால். (௩௦)
மாறருந்தனம்-மால் தரும் தனம்-மயக்கம்பயக்குங்கொங்கை.

கஞ்ச நாண்மலர்க் கண்ணினன் கலைமதி தகர்த்து
விஞ்ச வேகிரைத் திண்கிவைத் தனையவெண் ணகையான்
சஞ்ச ரீகமட் டார்பசுந் தாரொடுந் தழுவி
மஞ்ச கீண்டெழு மின்னென நுடங்குநான் மார்பான். (௩௧)
சஞ்சரீகம் மட்டு ஆர்-வண்டுகள் தேனை உண்ணும்.

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுசந் துரத்தின்
கைய தாமெனக் கவின்றரு தாழ்த்தடக் கையான்
றுய்ய வாரிச முகைமுறுக் கவிழ்செழுந் துணரின்
செய்ய தாளினன் தேடரு மாடவர் திலகன். (௩௨)
துணர்-மலர்.

சொன்ன விண்டுவிற் திரண்டியர் பிணைத்தடந் தோளான்
வன்ன மேகலை மடந்தையர் கண்கவர் வதனன்
கன்ன லஞ்சிலக் காமனை காட்சிதந் தனையா
னன்ன வன்றிருப் பேரெழி லாசெடுத் தறைவார். (௩௩)
சொன்னவிண்டு-பொன்மலை, (மேருமலை.)

தென்ற லந்தடந் தேர்மிசை வருமதன் செங்கை
மன்ற லம்புகள் படப்படப் பதைத்துளம் வருந்திப்
பொன்ற யங்குபூட் புணர்முலைக் கணிகையர் போக
மன்றி லென்றிட துகர்ந்தவா வடங்கில னாகி. (௩௪)

பழுதி லன்புட னுதயமுற் பகருமுப் பொழுதுங்
கொழுந ரன்றியோர் கடவுளைத் தளிக்கமங் குவியா

வழுவில் கற்புடை மடந்தையர் தமைமன மருட்டித்
தழுவி யானினத் தொருமழ விடையெனச் சரித்தான். (௬௨)

மாம னான மசானை மாக்குமா ரிதழித்
தாம னாகம புராண நூல் சதுர்மறை யென்னு
நாம நாவினி னவின்நிடா னுடொறுஞ் சிலைக்கைக்
காம னாகமம் வேதமீ தாமெனக் கற்பான். (௬௩)

மாமன் ஆனனம் அசு ஆனனம் ஆக்கும்-மாம னுடைய (தக்க னுடைய) தலையை ஆ
ட்டுத்தலையாக்கிய; ஆர்-ஆத்தி.

சுடு வரடைமற் நிலேபன மெனுமருந் தியற்றிப்
பீடு சீனிறை முறைமையிற் பெருந்தகை பெற்ற
கோடு மாமணிக் கும்பநேர் குவிமுலை சுமக்கும்
வாடு நூலிடை மகளிரை வசப்பட மயக்கும். (௬௪)

சுடு வரடை இலேபனம் எனும் மருந்து-இடுமருந்து வரடைமருந்து பூசுமருந்
துகளை, கோடு-(யாளைக்) கொம்பு.

உலக்கு நாளணித் தாயினர்க் கொளிக்குமீ லெஞ்கு
நலத்தி னோர்கிலைக் காமவே ணணுகினு நடிவாப்
பெலத்த முல்லையார் தருக்களை வேரொடும் பிடுங்கி
நிலத்தி னீங்கிட விசைத்தெறி சுழல்வளி நிகர்த்தான். (௬௫)

உலக்கும் நாள் அணித்தாயினர்க்கு ஒளிக்கும் மீன்-சாகுங்காலங்கிட்டப்பட்ட
யருக்கு(க்கண்ணுக்கு)மறையும் அருந்தி; முல்லையார்தரு என்றது-கற்பாகியவிரு
ஷங்களை, வளி-காற்று.

அந்தி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக் கமலஞ்
சின்தை செய்கிலை நிருவுருக் களைச்சிலை யென்றே
நின்தை செய்தன னீதியாய் நித்தமு மியற்றுஞ்
சந்தி வந்தனை மறந்தனன் றறந்தனன் றருமம். (௬௬)

திருஉருக்களை-தேவவிக்கிரகங்களை; சிலையென்று-கல்லென்று.

இந்த வாரிவ னொழுகிய படிறுகண் டியாருந்
தந்தை பாலெழித் துணர்த்திடத் தலையனைக் கூவி
யந்த மாநகர்க் கிலைஞரை யழைத்தரு கிருத்திச்
சின்தை தேற்ற வறுதிரன் மதிபல செப்பும். (௬௭)

படிறு-தூர்த்தநடை, கூடாபொழுக்கம்.

பிறர்ம னைக்குரித் தாகிய பேதையைப் புணர்த்தோ
ரறம டித்தண்ணு பொடுபுகழ் பெருமையொன் றடையார்
மறமி குத்தவெம் பவம்பழி மாற்றரு மச்ச
மிறலி யற்றிடம் பகையிவை நான்குமெய் திவொர். (௬௮)

நீடு ருதநல் லிளமையென் றுளத்திடை நினைந்து
நாடு ரூர்பிறர் மனையெனி னுமநீர் வைப்பில்
வீடு ரூப்புகழ் மேவுவர் வித்தைகை வித்தங்
கூடு ரூர்நர கக்குழி கிடந்தழந் துகிலார். (௬௯)

கைவித்தம்-கைப்பொருள்,

உன்று தீர்மரத் தூரியி னென்றென வொன்றி
வேறு பேதகங் காட்டுபுன் மனத்தினோர் விழைவாற்
கூறு நீணிதி கவர்விலை மகளிர் பார் குறுகி
யேறு காமமே நுகர்பவர்க் கிகபர மில்லை.

(சு0)

மரத்தூரி-புல்லுருவி. (குருவிச்சுள்ளும் தேசவழக்கமுண்டு.)

என்று பற்பல நன்மதி துன்மதி யிதயந்
துன்று மச்சு கு மாரனுக் குரைத்தலுஞ் சொற்ற
தொன்று மற்றவன் செவிப்புல நுழைந்தில துபலஞ்
சென்று தைத்திடா நெடுமர முளையெனச் சிதைந்த.

(சு1)

உபலம்-கற்பாறை.

கப்பி நாடொறுங் கழித்துண வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோய்க் கிளைத்திட நவிரா
தொப்பி னூல்படித் துறுமதி யோர்பல கோடி
செப்பி னுலுந்தம் மனம்புரி செயல்விடார் தீயோர்.

(சு2)

சளிப்பி னுஞ்சுடுங் கடவுளர் கடல்கடை யமிர்த
மளிப்பி னுஞ்சுடு மறைதிரைக் குளிர்புண லகத்துக்
குளிப்பி னுஞ்சுடுங் குன்றுறு குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுங் காமமிக் கூர்தர வுழைறான்.

(சு3)

தூய நீத்திழி தொழில்புரி தூர்க்குணத் திவனைத்
தாயு நீத்தன டந்தையு நீத்தனன் றமர்க
னேய நீத்தனர் நிலநிங் மகளிர்மே னிகழு
மாய நீத்ததின் மயக்கறத் துறந்தவர் மனம்போல்.

(சு4)

நிலம் நிதி மகளிர்மேல் நிகழும் மாயம்-மண் பொன் பெண்களிடத்துண்டாகு

ம ஆசை.

தொழுகு லத்தவர் மரபினிற் றேழறத் தோன்றிப்
பழுது பற்பல விளைத்திழி குலத்தொழில் பயின்றான்
முழுது சற்பொரு ளாய்மறை நடஞ்செய்நான் முகத்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கினு ரெவரே.

(சு5)

தொழுகுலத்தவர்-பிராமணர்; மத்தகவிதி-தலைவிதி.

கன்னி மாடமுங் கடிமதிற் காவலுங் கடந்து
துன்னு மாரிருட் பொழுதின்மங் கையர்முலை தோய்வா
னன்ன மன்னவர் தமைப்பிறர் விலக்கினு மமையா
ரின்ன தன்மையி னிங்கிவை நிகழ்ந்துறு மேல்வை.

(சு6)

முத்த மீதினு முளரிமென் முகிழ்முலை முகத்தும்
வைத்த பற்குறி நகர்குறி கண்டதம் மனையார்
தத்த மக்குள கற்பழிந் தாரெனச் சலித்துக்
கைத்த சிந்தைய ராகியக் கடிநக ருள்ளார்.

(சு7)

முத்தம்-உதடு.

காவல் கட்டழித் திரவினிற் கரவினா லெய்தி
யாவ ரித்தொழில் புரிபவ ரெனமனத் தெண்ணிப்
பாவ முற்றிய படிற்றொழுக் கச்சு கு மாரன்
மாவ னப்புடை யானசெய விதுவென மதித்து.

(சு8)

அற்ற நோக்கியாம் பற்றினு மகப்படா னுசை
பெற்ற மாதர்நம் மொழிப்படி யினிமனம் பிரியா
ரிற்ற தாகுமில் வாழ்க்கையென் றிரங்கியுட் கவலை
யுற்று னோர்திரண் டென்செய்கே மிதற்கென வுசாவி. (சக)
அற்றம்-சோர்வு.

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கலிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புகழ்வென் ளாடை சாத்திய மன்னன் முன்போய்க்
கூசுத லின்றி நந்தக் குறைதிநற் தலைவோ மென்னத்
தூசகல் வாரின் மான மிழந்தவர் துணிந்து சூழ்ந்து. (௪௦)
1 கவி-பாவம், தூச-வஸ்திரம்.

கால்வழி சென்னீ ரென்னக் கருத்தொருப் படுத்தி மான
வேல்வழி கண்ட நெஞ்சர் வெள்வளை கொழுக்கள் கீண்ட
சால்வழி பரந்து மேயுந் தண்பிணை நாடு நீதி
தூல்வழி புக்கு மன்னன் வாயிலே நோக்கி யேகி. (௫௧)
கால்வழி செல் நீர் என்ன-வாய்க்கால்வழிஒழுகின்ற தண்ணீர்போல; மானவே
ல் வழிகண்ட நெஞ்சர்-மானமாகியவேல்துணிந்துப் புறத்தேபோகப்பட்டநெஞ்சின
ர்; வளை-சங்கு.

வாயிலோர் தம்மைக் கண்டெம் வரவுரைத் திடுதி ரென்னப்
போயிலோர்க் கண்ணை யன்ன புரவலற் போற்றி மாந்த
ராயினோர் கோடி யோரிங் கடைந்தன ரென்னக் கஞ்சக்
கோயிலோ ரிருவர் மேவுந் கொற்றவன் கொணர்மி னென்னுன்.(௫௨)
போய் இல்லோர்க்கு என்றுபிரிக்க; கஞ்சக்கோயிலோர் இருவர்-இலக்குமி ச
ரநவதி.

அரசர்கோ னருளிப் பாடென் றவரையுட புகுத்தப் போந்து
கரசரோ நுகங்கள் கூப்பிக் கணிகழற் றுளிற் றுழந்து
பரசநீள் கடைக்க ணைக்கம் பரப்பிநுங் குறையா தென்ன
முரசகே தனை யொப்பாய் கேளென மொழிய லுற்றார். (௫௩)
பரச-துதிப்ப; முரசகேதனை-முரசக்கொடியோன். (தருமராசன்.)

பூசுர குலேச னுரின் புசோகிதன் மைந்த னைந்து
வாசநீள் கணிக ரந்த மதன்சுகு மார நென்பர
னீசனயத் தனது சாதி நீதியா ரியம நீத்துத்
தூசகல் கரவு வஞ்சஞ் சூதுசெய் தூர்த்த னை. (௫௪)
பூசுர குல ஈசனும்-பிராமணகுலகிரேட்டனாயிருக்கிற.

சூல்வளை முழங்கி யார்க்குந் தொடுகடல் வளாக வைப்போர்
கோல்வளை யாமற் காக்குங் குரிசினின் னகரந் தன்னிற்
கால்வளை வரிவில் லேய்க்குங் கருங்கொடிப் புருவ மின்னூர்
மால்வளை மனத்த ராய்க்கற் பிகந்திட வருத்து கின்றான். (௫௫)
வளாகம்-நிலம்; கற்பு இகந்திட-கற்புநீங்கும்படி.

இல்லின்மே வியமின் னுர்தங் குணகுண மெவர்க்கு முன்னுஞ்
சொல்லா னுறுவர் யூருந் தோற்றநோய் துடைத்து மாற்ற

வல்லர மருத்து வர்க்கு மறைப்பவ ருளரோ மன்ன
புல்லரே மானங் காத்துப் புரந்தரு ளெம்மை யென்றார். (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளர்ச்செவீத் துளைகண் மூடிச்
கோட்டமி றனிக்கோ லோச்சங் கோவிரு கோக்கள் சேப்ப
வாட்டமில் குழுதச் செய்ய வாயிதழ் துடிப்ப விந்த
நாட்டர சளித்த நீதி நன்றுநன் றென்ன நக்கான். (௫௭)
கோ-அரசன்; இருகோக்கள்-இருகண்கள்.

சீற்றமீக் கூர ின்ற சேனைகா வலரை நோக்கி
மாற்றரும் படிற் றனிகி மறைக்குலந் தோன்றி னேனைக்
காற்றென விரைந்து சென்றிக் கணத்தினிற் கொணர்மி னென்ன
வேற்றுரி முரசு நாண வியெயன் முழங்கிச் சொன்னான். (௫௮)
சீற்றம்-கோபம்; முரசும் நாண என்றுபிரிக்க.

குரைகடல் விடத்திற் றேன்றுங் கூற்றுவன் றாத வொப்பா
ரரைநொடிப் பொழுதி லோடி யந்நகர் முழுதுந் தேடி
வசையிப்புன் றொழில்க ளாற்று மறையவன் றன்னைப் பற்றி
விரைவுடன் கொணர்ந்து கொற்ற வேந்தர்கோன் திருமுன் விட்டார்

வெய்யவேல் விடலை தூர்த்த விப்பிரன் றன்னை நோக்கிச்
செய்யநான் மறையோர் நீதி திறம்ப்டி மிவனைச் சென்னி
கொய்திட வேண்டு மென்னக் குலமறை யவரைக் கோற
லையரின் மரபு நீதிக் கடாததென் றமைச்சர் கூற. (௬௦)

கோமுகங் குளிர்த்து கோபக் கொடுங்கன றணிந்து பின்ன
ரேமுகக் கருங்கண் மாதர்க் கிசைந்ததற் பெணுங்கான் காம
மாமுகத் தீயி னாற்சுட் டரூப்பழி சுமந்த விந்தக்
காமுகன் றனைநம் மெல்லை கடத்தினீர் விடுத்தி ரென்றான். (௬௧)
ஏமுகம்-அம்பலகு; காம மாமுகத் தி-காமமாகிய வடவாமுகாக்கினி; காமமா
ம் உகத்தி என்றுபிரித்து காமமாகிய ஊழித்தி என்றுரைப்பினும் அமையும். நம்
எல்லை கடத்தி-நமதுநாட்டினின்றும்நீக்கி.

அனையரவ் வுரைகேட் டந்த வந்தணன் றன்னைப் பற்றி
வனைகழன் மன்னன் காக்கு மாநிலங் கடத்தி யப்பால்
வினைவலி யுனக்குச் சூழ்ந்த தென்றவர் விடுத்து மீண்டார்
சுனைவார் தருக்கண் மேவுங் காணெறி சேணிற் சென்றான். (௬௨)

விண்ணுறு வரைக ளென்ன விளங்குதன் றுணைத்தோள் சேர்ந்த
பண்ணுறு மொழியி னாரை நினைதொறும் பரிந்து நீண்ட
நண்ணுறு புனலா றென்னக் கலுழவேள் கலைகள் பாய்ந்த
பண்ணுறு மார்பிற் றென்றல் புருந்தழல் போல வீச. (௬௩)

அடிசினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக் கலுழி தூங்கும் பனைக்கைமால் யானை பாயுங்
கொடுவரிப் புலிவாழ் காட்டிற் கூளிபோற் றனித்துத் துண்பத்
தொடுதிரிந் துழல்வான் றன்மு னேனையொன் றுற்ற தன்றே. (௬௪)
கோடி ஆடும், வனைந்தாடுகின்ற; மதக்கலுழி-மதயாறு.

தத்திவீழ் திரைக ளெற்றத் தவழ்ந்துகுற் சங்க மீன்ற
 நித்திலங் சரைக டோறு நிலவுகா னிழனீர்ப் பொய்கை
 மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்லா
 மத்தியென் றுரைப்ப தல்லா லாரதன் பெருமை சொல்வார். (௬௫)
 நித்திலம்-முத்து; அத்தி.கடல்.

அம்புய முகமென் காவி யம்பக மாம்பல் வாய்வெண்
 கம்புகந் தரங்கோ கங்கொங் கைகணைக் காவல் ரால்கூர்
 மம்புகழ் புறந்தாண் ளெண்ணி வருமுழந் தாள்க ளாகப்
 பம்புநீர்ப் படுகர் மென்சொற் பாவை யுருவங் காட்ட. (௬௬)
 அம்புகம்-கண்; கம்பு-சங்கு; கந்தரம்-கழுத்து; கோகம்-சக்கிரவாகப்புள்;
 வரால் கூர்மம் என்றுபிரிக்க. கூர்மம்-ஆமை; படுகர்-வாவி.

முரிதிரைச் சீலைகால் கோட்டி மூசுவண் டெனுநாண் பூட்டி
 விரிமலர் க் கடிவங் காவி விசிகங்கள் விரைவின் பாட்டிப்
 பிரிவெனுந் துயரார் றுவிப் பிரன்றினைப் பெருத்த பூசல்
 புரிதர மதனின் றென்னப் பொலிந்ததப் பொய்கை மன்னே. (௬௭)
 விசிகங்கள்-பாணங்கள்; பெருத்த பூசல்-பெரும்பொர்.

மூண்டவெம் பசியாற் செய்ய முளரியார் முளரி யெங்கு
 மாண்டமீ னிரைதேர் வன்மீன் வாய்ப்படா துகண்டு தப்பித்
 தூண்டகு வாளை தாவுந் துழனிகேட் டெழுந்து துள்ளி
 நீண்டபைங் கயலை நேடித் துரந்துபோய்ப் பாயு நீர்நாய். (௬௮)
 செய்யமுளரி-செந்தாமரை; ஆர் நிறைந்த; முளரிஎங்கும்-காடுமுழுவிடும்.
 தூண் தகு வாளை என்றுபிரிக்க; பாயும் துழனி.பாயும்ஆரவாரம்.

முத்தியி லவப்பொய் வேட முயன்றிகண் முகிழ்த்தி யோகம்
 புத்தியி னிருந்து சீமைப் புரிபவ ரென்னத் தாங்கித்
 துத்தியா டரவி னெட்டைக் கழுத்தினைச் சுருக்கி மீனைக்
 குத்திதுங் கிடக்கண் மூடி யிருப்பன குரண்டங் கோடி. (௬௯)
 முகிழ்த்து-மூடி; தாங்கிட-விழுங்க; குரண்டம்-கொக்கு.

ஈட்டுவல் வினையின் கொட்பா லெடுத்திடு மியாக்கை மாண்டு
 மீட்டிமவந் துலகிற் றேன்றும் விகற்பமித் தன்மை யென்னக்
 கோட்டுவெண் டிரைகண் மோதுங் குரைகடற் புவிபுள ளோர்க்குக்
 காட்டுவ தென்ன நீரிற் குளித்தெழு கரண்டங் கொள்ள. (௭௦)
 கோடு-கரை; கோட்டு-கரையில்; கரண்டம் நீர்க்காக்கை.

தாயவெண் ணிறக்கடன் சங்கஞ் சூலுளைந் தேறி முட்டாண்
 மேயசெங் கமலப் போதின் மீதிருந் தொளிருந் தோற்ற
 மாயர்கண் படைகண் டன்னே றகத்துறி சரித்து மாயன்
 சேயகைத் தலத்தில் வாரித் திரட்டிய வெண்ணெய் போலும். (௭௧)
 முட்டாள் என்பதை முள் தாள் என்றுபிரிக்க; ஆயர்-இடையர்; கண்படை-
 நித்திரை.

கல்லுநீர்க் கயத்து மீனைக் கதுவவீழ்ந் ததுபெ ருமற்
 சில்லுகிற் சிரை வெங்கிச் சிறைவிரித் திருப்ப தோர்பார்

சொல்லுநற் திகிரிப் புள்ளுத் துணைச்சிறை புலர்த்திக் கோதிப்
புல்லுயிர்ப் பேடை யோடு புளினைமே னடப்ப தோர்பால். (௭௨)
சிரலை ஒருசாதிப்பட்டி; உகிரநகம்; திகிரிப்புள் சக்கிரவாகப்பட்டி; புளினைம்-
மணற்குன்று.

மண்டலரி லுயர்ந்த பெண்ணைக் கிழங்கினை வகிரந்தா லன்ன
துண்டவண் டானஞ் சூழ்ந்த தொழுதிக ளொருபா னீருட்
கொண்டருந் தாக நீங்கிக் குதிக்குமா வினங்க ளோர்பா
லொண்டழை சிறைப்பா லன்னங் கின்னர மிதுன மோர்பால். (௭௩)
பெண்ணைக்கிழங்கு-பனங்கிழங்கு; வகிர்தல்-கிழித்தல்; துண்டம்அலகு; வண்
டானம்-கொய்யாடிநாளை; தொழுதி-கூட்டம்.

இன்னதன் மையநீர் வாவி யிருங்கரை தன்னி னெய்தித் •
தன்னமர் பேடை தன்னைத் தழீஇச்சிறைக் கரத்துள் ளாக்கி
யன்னமா தரவிற் புல்லு மதுதெரிந் தணங்க ளாழ்மேற்
பன்னரு மாசை கூட விருந்தனன் பரிவுற் திப்பால். (௭௪)

வேறு.

பஞ்சணி பதப்பரி புரத்தொலி பரப்பி
நஞ்சன விழிக்கடை குழைக்கய னடப்பக்
குஞ்சர மருப்பினிரு கொங்கைகள் குலுங்க
வஞ்சியென வோர்புல மடந்தையவ ணுற்றான். (௭௫)
பரிபுரம்-காற்சிலம்பு. குழை-காது. குஞ்சரம்-யானை.

மன்றல்கமழ் மாலையணி வார்குழ நனக்கு
மின்றமிழ் மொழிக்குமை விழிக்குமெய் யொளிக்கு
மென்றளி ரடிக்குநிகர் வேறுலகி லொப்புண்
டென்றவ டனக்குவமை யாவா்புகல் கிற்பார். (௭௬)

ஏர்மருவு தூனிக ரிடைக்கொடி துடங்கத்
தார்மருவு வார்குழல் சரிந்திட விரிந்தே
யார்பத மிரங்கவரு மன்னநடை மின்னை
மாரனிக ரானசுரு மாரனெதிர் கண்டான். (௭௭)
ஆர்பதம்-வண்டு.

பொன்னுலகில் வாழுமட மாதுகொல் பொறிப்பைப்
பன்னக நகர்க்கணுறை பாவைகொல் பசங்கார்
மின்னவிர் சிலம்பினுறை மெல்லியல்கொ லென்னு
வின்னன நினைத் துபி னெழுந்தருகி லெய்தி. (௭௮)
பொறி பை பன்னகம்-புள்ளியானபடமுடைய சர்ப்பம். சிலம்பு-மலை.

சேயவரி வாள்விழி யிமைத்திடு திறத்தார்
ரோயநில மீதடி மிதித்திடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவன ரன்னமியவ னென்னத்
தியகுண வேதியன் மனத்திடை தெளிந்தான். (௭௯)

மங்குனிற் முற்றிடு மடப்பிடியை நாடும்
வெங்கய மெனத்தனி விரைந்துமு னடந்தே
யிங்கெனெதி ருற்றிடுவன் யாவனியவ னென்னத்
திங்கணிகர் வாணுத டிகைத்தன டரித்தே. (௮௦)

ஏமமணி மால்வரை யெனக்குலவு கொங்கை
வேமசனி காலுமுகின் மீதெழு தடித்தின்
வாமமிகு நேரிடை மடந்தையரை வெல்லுங்
காமனிவ னுமென மனத்திடை சுணித்தான். (அக)
ஏமம்-பொன். அசனி-இடி. தடித்தின்-மின்போன்ற.

உட்புலமை யற்றுமய லூற்றசுரு மாரன்
மட்குட மெனத்திகழ் வரைப்புய மிலக்காய்க்
கொட்புற நெரித்தபுரு வச்சிலை குனித்தே
கட்குணை தொடுக்கவிர கக்கடல் குளித்தான். (அஉ)

முளைத்தெரி கனற்கணைய் முகந்துருவ தென்ன
விளைத்தமரில் வென்றிபுனை வேங்கழையி னீள்வில்
வளைத்துமண மேவுமலர் வாளிக ரெந்தான்
துளைத்தவ னுரத்தினிடை தூவலன வாழ. (அக)
கலை-கரும்பு. தூவல்-(அப்பின்) இறகு.

மெய்வச மழிந்துதழன் மீதின்மெழு காகிப்
பொய்வசன மன்றிது புலங்கொளுதி பொன்னே
உய்வதரி தாமுயி ருலந்துபடு முன்னுன்
கைவச மெனாவைவ கரைந்தன னிரங்கி. (அச)

இக்குவளை வார்விலி னிருத்திமத நேவு
மக்குவளை வாளிவரு மென்றுமன மஞ்சேன்
மிக்குவளை மீதுலவி மீனரின் முகத்தின்
மைக்குவளை தானருள் வழங்கலுநின் மாதோ. (அரு)

இக்கு-கரும்பு. அ குவளை-அந்தக்குவளை(மலர்). மிக்கு வள்ளிமீது உலவி-மே
ற்பட்டு வள்ளிக்கொடிபோன்றகாதளவுஞ்சென்று. மைக்குவளை-கருங்குவளைமலர்
பேரன்றகண்.

தீரமுறு வேலைவரு செய்யதுவர் வாயி
ஞரமுறு வாணில வரும்பிடி னைணத்தான்
கோரமுறு மாரழு லெனக்குட திசைக்க
ணீரமுறு வாணிலவ தென்செயு மெழுந்தே. (அசு)

தீரம்-கரை. வேலை-கடல். துவர்ப்பவளம். ஆரம்-முத்து. கோரம்-பயங்கரம்.

கூடவிணை யாகவளர் கும்பமுலை யென்னு
மாடன்மத மால்களிறெ னக்கைவச மாண
னீடனுவ ணக்கியமர் ரித்தமு மியற்றும்
வேடனுபர் வேழமதை வேறன்மிகை யன்றே. (அஏ)

நீள் தனு-நெடியவில். வேள் தன்-மன்மதனுடைய. வேழம்-யானையாகிய அ
ந்திக்காலம்.

தூயகுமு தத்தினெடு தொண்டைதுவ ரொக்கும்
வாயினித முற்றகுடி நீரது வழங்கிற்
காயமுட னத்திகள் கனற்றிவரு பித்த
நீர்துறவிற் சூப்பொரிய வெப்பவியு மெற்கே. (அஅ)

என்றலை மருட்டுகுழ லுக்கினை கூறித்
துன்றலை கடற்படு துரும்பினிலை யற்றென்
மன்றலை மிகக்கமழ் மலர்க்கர மெடுத்துத்
தன்றலை குவித்திரு சரண்டொழுது நின்றான். (அக)
என்று அலை மருட்டும் குழலுக்கு-என்று இருளை ஏமாற்றுகின்ற கூந்தலினு
க்கு, துன்று அலை-நெருங்கிய நிரை.

மம்மருற வேள்களை வருத்தமய சென்னு
மம்மகர வாரிதி யடக்கலரி தாகி
வீம்மமன மீதது வெளிப்படையெய் வாளாய்ப்
பொய்மன்முலை யாள்கிறிது புன்னகை புரிந்தான். (கூ1)

செம்பவள வாயிதழ் திறந்தெயி நிலங்கக்
கும்பமுலை யாண்முறுவல் கொண்டகுறி கண்டே
வெம்புதழ் லொத்தவிர கத்தினின் மிகுத்தோ
னம்புய மலர்க்கையவ ளங்கைமலர் பற்றி. (கூக)

ஏகமன மாகியிரு வோருமெவ ராலும்
போகவரி தாகுமொர் பொதும்பரிடை புக்கு
மேகநிற மானபிடி யுங்கரட மேவு
நாகமு மெனக்கலவி நன்னல நுகர்ந்தே. (கூஉ)
நாகம்-யானை.

வேறு.

இன்றளவு மன்றுடல மெத்துணைநா ளினியிருக்கு
மன்றளவும் பிரியாம விருப்போமென் றலராத
மென்றளவ முகைநகையும் வேதியனு மிசைந்துதம்மிற்
புன்றசைகண் முடைசமழும் புலப்பாடி தனிற்புகுந்தார். (கூங)
தளவ முகை நகை-முல்லையரும்பொத்தபற்களையுடையபெண். புன் தசை க
ள் முடை கமழும்-இழியஇறைச்சியுங்கள்ளும் துர்க்கந்தம்வீசும்.

தரையிலான் பசும்பச்சை தனைக்கவ்வி யிசித்துசுளுங்
குரைமுகநாய்ச் சிறுபறழின் குறுங்கழுத்தி னெடுங்கயிற்றூற்
சுரைபடர்நீள் புற்குரம்பை துன்றுகரும் புதல்வார்பிணித்
தரையினிசைத் திடுசுதங்கை கறங்கிடவீர்த் தாட்டயர்வார். (கூச)
பச்சை-தோல். இசித்து-இழுத்து. பறழ்-குட்டி. அரையின் இசைத்திடு சதங்
கை கறங்கிட-அரையிற்கட்டியசுதங்கை ஒவிக்க.

அணை திரைநன் மணிவரன் றி யார்த்திடுமார் கலியமிழ்திற்
கிணைபுக்லெமன் மொழிபயிலா விளங்குழவி பசிக்கிரங்கித்
துணைமுலைப்பால் சுரந்தருத்தித் தோற்பாய நனிற்றுயிற்றிப்
பிணைவியிப்புன் புலமகளிர் தாலாட்டு மிசைபெருகும். (கூரு)
வரன்றி-வாரி. பாயல்-சயனம்.

பிறங்கியுன் மாலகளிற் பெருங்குடம்பெய் பிழிபருகிக்
கறங்குபறை முகத்ததைந்து களித்தாழிக் களைத்துவிழூந்
துறங்குபறைப் புருடர்துயி லொழிந்தெழுவான் புலரிதனின்
மறங்குலவு முட்படைக்கால் வாரணங்க ளோலமிடும். (கூசு)
பிழி-களஞ். வாரணங்கள்-கோழிகள்.

MAHAMAHOPADHYAYA

R. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,

KULUVANMIYUR : MADRAS-41

இத்தகைய புலச்சேரி தன்னிலிருந் திருண்டமன
மத்தனெனப் புலவுதின்று மதுப்பருகி வசமழிந்து
முத்தநகைப் புலமகடன் சூலநலத்தே மலுதுகூர்ந்து
சித்தமிசக் களிகூர்ந்து சிலவைகல் கழித்ததற்பின். (௧௭)
மத்தன்-பிராந்தியுற்றவன். முத்த நகை-முத்துப்போனும்பற்கள். தேறல்-கள்ளு.

பங்கயக்கட் புலமகளாற் பன்னமெனப் பகர்வயிற்றுச்
செங்கண்மழ விடைபோலச் செனித்துதித்தார் சிறுவரைவ
ரங்கவர்க்கு மதுப்பிசை மருத்தியருத் தியின்வளர்க்கப்
பங்கமிருந் கடற்புலியிற் பாதகமைந் தெனவளர்த்தார். (௧௮)
ஆல் பன்னம்-ஆலிலை. பிசைம்-ஆன். பங்கம்-சேறு.

மன்னுநெடும் பொதியவரை மன்றல்கமழ் தென்றலுடன்
பன்னுதமிழ் பயந்ததெனப் பண்ணவர்பற் பலர்பயினும்
பொன்னுலகி லரம்பையுருப் பசுநிகராம் பொற்பினுடன்
பின்னுமிரு கன்னியரைப் பெற்றுமனப் பிரியமுற்றான். (௧௯)

மறமறலி யைவரென வளருமைத்து மைந்தருடன்
கறைவடிவாட் படைகதைகூர்ந் கணெடுங்கூர்ந் முகந்தாங்கி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைத்துப் பொருள்வவ்விச்
சிறைபடுகீர்க் கயல்கவாந்த சிரலையெனக் கடிதகல்வான். (௨௦)
கறை-இரத்தம். ஆறு அனைத்து-வழிச்செல்வோரைவருத்தி. சிரலை-சுச்சிலிபுன்.

அந்தணரெண் ணிலர்குழக்கன் றுனிடப மளவிறந்த
கொந்தவிழ்நான் மலர்க்கோதைக் கோதையர்கள் குதலைமொழி
மைந்தாநரை முதிர்வருத்தர் வருந்துறவர் வருந்துறக்கொல்
லிந்தவிதக் கொலைகடம்மை யாவர்கணித் தெடுத்துரைப்பார். (௨௧)

புக்குபுனற் நடங்கரையிற் புரிதருகண் ணியிற்படுத்துத்
தொக்கநெடுங் கயலிரைதேர் தோலுடிப்புட் டிவர்முட்டான்
மிக்குயர்வண் டானமுடன் விரிந்தசிறைப் பெரும்போதாக்
கொக்குமுதற் பக்கிகளைக் கொன்றுகொன்று தின்றுபின்னும். (௨௨)
முட்டான் என்பதை முன் தான் என்றுபிரிக்க. வண்டானம்-கொய்யடிநாரை,
போதா-பெருநாரை.

மேவீவளர் வனங்கடொறும் வில்வணக்கி விற்ற்பகழி
தூவிவெரு வொடுகுதித்துத் துள்ளுபுள்ளி மாணினங்க்
டாவியுச ளிரலையுரற் றலைக்கேழுன் மரைக்குலங்க்
ளாவியெருத் துனருந்தி யுடுபுலிபோற் திரியுமந்நான். (௨௩)

விரிந்தகொடு வீணவசத்தான் மெயிற்பிணிகள் பிடித்தலைத்துப்
புரிந்தசுரு ளிருளோகிப் புலமகன்பொன் றிடப்புலம்பிப்
பரிந்தனலின் மெழுகாகிப் பற்பலநாட் பயில்பெடையைப்
பிரிந்தவன்றிற் சேவலெனப் பெருந்துயரக் கடல்வீழ்ந்தான். (௨௪)

எழுமயங்கு முளந்தேரு தேங்குமுடற் பொறைசோர்ந்து
விழுமிருகட் புனல்குமிழி விட்டோட விம்மிவிம்மி

யமுமசனிக் குடைந்துபுர ளரவெனரீ ணிலந்தலையா
லுழுமிரங்கும் வெதுப்புறநெட் வியிப்பியிர்ந்துப் புழுங்கியொல்(௧௦௫)

கண்மணியே யெனதாசைக் கங்குல்வீடிந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியின்வாய் விண்மரிமும் வெண்டரளத்
தண்மணியே பாற்சலதி தருமமுதே தயங்குகதி
ரொண்மணிரீத் திமெரவி னுணையிழந்து டூய்வேனோ. (௧௦௬)

துப்புறழ்செவ் வாயிதழந் துடியிடையுங் சடிதடமு
மைப்புருவக் கார்முகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருகுழையுங் குருகுலவு கரத்தழகு
மெப்பிறவி பிறந்துணைநா னினிக்காண்ப தென்றயரும். (௧௦௭)
கொப்பு-ஒருவகைக்காதணி. குருகு-வீசையல்.

ஒங்கிணைய பெருந்துயர முழந்துமிக வருந்துமநாட்
பூங்கமலக் குறுமுகைபோற் புடைத்தருப்பிக் குமிழ்த்தெழுந்து
கோங்குமுகை யெனக்குலவக் கொங்கைகளங் கவனளித்த
மாங்குயிற்சொல் வியர்விரக மருவுமங்கைப் பருவமுற்றார். (௧௦௮)

மாரிவளந் தருமுகிலை மணிக்கருநீ னிறமணலை
வேரிகமழ் செழுந்துணர்கள் விளங்கிதழிக் கருங்கனியை
நீரிலெழுஞ் சைவலத்தை நிகர்த்துநெய்த்து நெறித்திருண்ட
காரிருளின் பிழம்பென்னக் கவின்கொண்ட கருங்குழல்கள். (௧௦௯)
வேரி-தேன். சைவலம்-பாசி.

கஞ்சநெடுங் கபல்கமழுங் காவியிணை கலணக்கிணையா
யஞ்சனந்தோயந் தடலனங்க னாகமங்கற் றிலகடலி
னஞ்சமுதங் கலந்திலங்கு நருமணிப்பொற் குழைகிழித்து
வஞ்சமிகுங் கொலையின்று மதர்த்தனவால் வரிவிழிகள். (௧௧௦)

கன்னியர்க ளின்னணநற் கலைவளர்ந்த மதியமெர்ப்பத்
துன்னியமுட் டாட்சமலத் தூயமுகை முறுக்குடைந்து
மன்னியமென் றோடவிடும் பதனோக்கி மதுதுகர்வா
னின்னிசைப்பூம் பொறிச்சுரும்ப ரிருந்ததென விருந்தவனும். (௧௧௧)
இருந்தவன் என்றது-சுகுமாரனை.

செக்கரெழு மிளமதியுந் தென்றலுமன் றிலும்பகைப்பக்
கைக்கலணகொண் டடர்ந்துமதன் கடும்பூசல் பொரக்கனலின்
மிக்ககொடுங் காமமெனும் வீடந்தலைக்கொண் டாற்றிலனாய்
மக்களிரு வரையுமன மருண்டுமனை யெனமணந்தான். (௧௧௨)

பெருவரைபோ லகன்மார்பிற் பிறங்கியபொற் சுணக்குபொடித்
திருவரைக ளெனவானு மிளமூலக்கோ கிழுதுழக்கப்
பொருவருமா தரவினுடன் புணர்ந்துநல னுகரந்திடுநாண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு வரைப்பயந்தார். (௧௧௩)

தரைமிசைத்தன் புதல்வியர்க டாமீன்ற தனையரிரு
வரையுமன மகிழ்ந்தெடுத்து மடிமீது வைத்துமுரி

திரையெறிவா ரிதிபிறந்த தெள்ளமுதக் குதலைகள்கேட்
மீரதருவெண் ணுரைச்சுரையூ ணூட்டிவளர்த் துவப்புற்றான். (ககச)
சுரை-கள்.

வேறு.

இவ்வண்ண மிங்கிவன்ற னிருந்திடுநாட் பசும்பூவி யிரவி தன்னை,
மைவண்ணப் பார்தள்பகு வாயினிந்பெய் துமிழ்காலை மறையோர்க் கெல்
லாஞ், செவ்வண்ணக் கனசமுதற் கலைமுலைப்பாற் றுரைவிடுஞ் செருத்த
னல்லான், கொய்வண்ண மலர்க்கோதை கோமகன்றான் றுனமிகக் கொடு
ப்பவாங்கி. (ககரு)

இரவிதன்னை உமிழ் காலை என்றது- கிரகணவிமோசனகாலத்தை, கலை-வஸ்தி
ரம், செருத்தல் ஆன்-மடியையுடையபசு.

வந்தநல்லந் தணர்கடமை வனசரியின் மறித்துருத்து மைந்த ரோடுங்
குந்தநெடுங் கதைவழுவாள் கொடுமரஞ்சா யகங்களினுற் கொடிது தந்தஞ்
சிந்தவுடற் செதுக்கசெய்து கலக்கியவர் கைப்பொருள்கள் சேர வவ்வி
வெந்தழலார் விழித்தறுகண் மிருகாரி யெனத்தனதின் மேவி னானே. (ககசு)
வனசரி-காட்டுவழி. கொடி-கபோலம். செதுக்கசெய்து-காயப்படுத்தி.
சேர வவ்வி முழுவதுங்கவந்து, தறுகண் மிருகாரி-வன்கண்மையுடையசெங்கம்.

பல்லொடிந்து கவுளொடிந்து பழுவொடிந்து முழுவெழுவிற் பீணத்த
திண்டோட், கல்லொடிந்து கரமொடிந்து காலொடிந்து மாற்பொடிந்து கல
ங்கி வாயிற், சொல்லொடிந்து பனவரெல்லாம் பகைத்திரிந் துடைத்தில
ங்குஞ் சுடர்வேன் மன்னன், செல்லொடிந்து முடிதவழுங் கோயில்வா யி
லைநோக்கிச் சென்ற ரன்றே. (ககக)

முழவு எழுவில் பீணத்த-மத்தனம் இருப்புலக்கைகன்போற்பருத்த. கல்-ம
லை, பனவர்-பிராமணர். செல்லொடி இந்து-மேகமுஞ்சநிர னும்.

சென்றுமுறை யோமுறைபோ வென்றசொத்திண் டிறல்வேந்தன்
செவியிற் கேட்டுக், குன்றுறழ்கோ புரவாயிற் காவலரைக் கூயவரைக் கொ
ணர்மி னென்னப், பொன்றுயிலு மணிமார்ப னரசிருக்கு மண்டபத்திற் பு
குத்தப் போனார், கன்றமனத் துடனவர்தங் காயமுறுங் காயமெலாங் க
ண்ணிற் கண்டான். பொன் துயிலும்-இலக்குமிவசிக்கின்ற. (ககஅ)

யாவரிது செய்தனரிங் கெனவினவ நீயெமக்கீண் டந்த வெல்லாம், பாவ
நெறிச் சண்டாள னொருவன்மைந்த ருடன்மறித்துப் பறித்துக் கொண்டே,
யாவவென வளைத்தடித்திட் டாயுதத்தா லவஞ்செய்தெமை யடர்ந்தா னெ
ன்னக், காவலன்வா யிதத்துடிப்பக் கண்டழல்கான் றொருகைமற்றைக் கை
யிற் றுக்கி. ஆய என-ஆவாவென்ன. (ககக)

முன்னின்ற முடங்குளவான் மடங்கனிகர் படைத்தலைவர் முகத்தை
நோக்கி, மின்னின்ற விற்றறூணக் கரத்தானை சிலகொடுபோய் விளங்கு செ
ங்கே, முன்னின்ற கதிர்சுருக்கி யிரவிகுட திசைக்கடல்வா யெய்து முன்ன
ர்க், கன்னின்ற மனத்தவனைக் கடிதோடிக் கொணர்மினெனக் கற்பித்தா
னே. (கஉ௦)

தானைக்கரத்தானை-ஆயுதக்கையினரானசேனைகள். செம் கேழ் எல்-நின்ற கதிர்.
செந்நிறமான ஒளிபொருந்திய கிரணம்.

ஆயவரும் விரைந்துகதை யாழிசை வாளியொள்வா எயில்வே லேந்திக்
காயவருங் கடுமறவி தூதரிவ ரெனவெருவக் கண்டோர் காளிற் [ஞ்
போயவனை முடுக்கர்மரப் பொதும்பர்செறி யடவிதொறும் புழைக்கை வேழ
சீயமுய லெண்குபுவி திரிசரிசு நெவியெங்குந் திரிய லுற்றார். (க௨௧)
முடுக்கர்-முழைஞ்சு. எண்கு-கூடி. சரிகள்-வழிகள். தருவி-தேடி.

சையரிக்கொண் டுமிஞ்சேனைக் கணங்கண்டு மருண்மெனங் கலங்கிக் காதன்
மையரிக்கண் ணியரோடு மக்களோடு மவ்வனத்தின் மறைந்து வைகி
நெய்யரியிற் றீக்கொண்டு நன்குகற்றும் படிற்றெழுக்க வெடிக ளோதை
செய்யரிற்கா னகன்றிரவிற் பற்பலகா வதங்கடந்து சென்றபின்னர். (க௨௨)

நெய்யரியில் தீக்கொண்டு நன்கு அகற்றும் படிற்று ஒழுக்கன்- பன்னாடை (ஆ
காததையைத்துக்கொண்டு நல்லதைப்புறத்தேநிந்தவிடுவது) போலத்தீமைகளைச் செ
ய்துகொண்டு நன்மைகளைச் செய்யாதவிட்ட தூர்த்தநடையினனாகுமாரன். நெ
டிகள்-சிள்யண்டிகள். அரில் கான்-பருக்கைக்கற்கன்பரந்த காடு.

காட்டியசெந் நிறச்சூட்டுவாரணங்கட யழைப்பவொற்றைக் காற்றேர் தாண்டி
சேட்டிளாஞ்செங் கதிர்ப்பரிதி கீழ்த்திசைக்க ணுதயவரை சேருங் காலை [ச்
நாட்டியதீ வினைக்கொடியோன் பயமூல மாநடந்து நரருக் கின்ப
மூட்டியவூ ணவதேயப் புடையிலொரு வரைச்சார லொளித்திட் டானே. ( )

தொல்வினையின் படிநெடிய வரைவனங்க டொறுமுழன்று தொடர்ந்து கா
பல்வினையும் புரிந்துவழி மறித்திரை முயலுநிப்பு பன்றி மான்கள் [ன்றிற்
கொல்வினையஞ்செய்துகடுங்கொடுங்கூற்ற மிவனெனப்பேர் கொண்டுநாளு
நல்வினைய மொன்றுமின்றித் தீவினாமேம் படச்செலுத்தி வாழு நாளில் ( )

அவ்வரையி னெடுஞ்சாரற் கரைக்காதத் தளவையின்மா லயன்புத் தேளிர்க்
தெவ்வரைவென் றிநிலுசிப் படையோன்மா னுடரெவருந் திரண்டு போற்ற
கைவரையொன் றுரித்தருளுங் கறைமிடற்றுக் கண்ணுதல்கட் கருணை நல்கிச்
சைவரையீ டேற்றுகிற்பான் வீற்றிருக்கு நாகநகர் தானென் னுண்டால் ( )
நாகநகர்-திருநாகேச்சுரமென் னுந்தலம்.

அந்தநகர்ப் பூசுரர்பார்த் திவர்வணிகர் சூத்திரர்முன் னாயி லேரும்
பந்தணிகைச் சந்தமூலப் பண்டருசொற் பைந்தொடியார் பலரும் பானற்
கொந்தவிழ்நாண் மலர்வாசங் கமழோடை களிற்சூழ மிக் குளிர்நீ ராடிச்
சுந்தரஞ்சே ராசார முடுத்தபின்னா சாரமிகு சுத்த ராகி. (க௨௩)
ஆசாரம் உடுத்தபின்-வஸ்திரந்தரித்தபின்.

வெய்யகொடும் பாதகங்க ணீரூக்குந் திருநீறு விரவச் சாத்தித் [சோதிச்
துய்யமணிக் கண்டுகையின் ரெடைபுனைந்தஞ் செழுத்தோதித் துலங்குஞ்
செய்யமணிக் குண்டலங்கண் முதலாம்பொற் கலனிலங்கச் செக்கர் மேனி
யையனுறைந் தருடருநா கேச்சுரத்திற் சென்றுதொழு தன்பு கூடர்..

வெண்டரளத் தொடைகாற்றி விதானித்து நெய்த்தகளி விளக்குமேற்றி
வண்டமரும் வலம்புரிமா தவிமுல்லை மல்லிகைசெவ் வந்தி பிச்சி
தண்டளிர்ச்சேர் மணமிசுத்த மந்தாரங் கரவீரஞ் சாகி வாசப்
புண்டரிகங் கருங்குவலாப் போதுகே யருச்சனைகள் புரிந்து போற்றி. (க௨௪)
வலம்புரி-நந்தியாவர்த்தம். கரவீரம்-அலரி.

சங்குபட கத்துடிமத் தளந்தாளந் தளங்கியசல் லரிமல் லாரி
மங்குன்முழக் கெனமுழக்கப் பரதவிதிப் படிநடன மகளி ராடக்
கங்குறனிற் கண்டியிலா தண்டர்பிரா னருட்கோலக் கடலிற்காரி
ஊங்குசுவ நிசவிரத மாசியிற்பிற் சதூர்த்தசியி னோற்க லுற்றார். (௧௨௬)

ஈதுணரா னல்வினையொன் றிருந்ததனாற் சகுமார னிருபொற் றோட்டின்
மீதுலவு தடநெடுங்க ணுமைபாகன் சன்னிதிமுன் மேவி வாசத்
தாதுலவு நந்தனங்க டடவிமட மனைவியர்கூந் தற்குச் சூட்டப் [லாம்,
போதுகொய்வான் போதுமந்தப் போதுகண்டா னவணடந்த புதுமை யெல்

இங்கிடொரற் புதமிதுவெ னிரவிலென்றத் திசைநோக்கு மெல்லை மாந்த
ரங்கணிறைந் தரகரசங் கரவெனமு வைந்துகன்ன லகன்ற பின்னர்த்
தங்கியபொங் கொளித்தீபத் தட்டேந்திப் பரிமாறுஞ் சமயந் தன்னிற்
றிங்களணி செஞ்சடையோ னினிதுறையுஞ் சுவலிங்கந் தெரிசித் தானே.)

மீட்டுமந்த வனத்திலெய்தி வெவ்வினைகள் பலபுரிந்து விருப்ப நெஞ்சிற்
காட்டுமனைக் கிழத்தியரோ டின்பநல துகர்ந்துசென் னைக் கழிந்த பின்னர்
வாட்டுபெரும் பிணியலைப்ப மத்தெறியுந் தயிரின்மன மறுகி யாழ்தி
மீட்டுபெரும் பாதகந்தா னிறந்ததெனத் தனதுடனீத் திறந்திட் டானே.)

வேறு.

பெரிய வாயரகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெ யிற்றர்சிகை பெற்றெழுந்
தெரியு நீள்வடவை யொத்த குஞ்சிய ரிடித்த சொல்லினர் துடித்துநீர்
சொரியு மாரிமுதி லால காலமிவை தொக்க நீலவரை யொக்குமா
கரிய மேனியர் சிவந்த கண்ணினர்கள் கால தூதர்பலர் மேவினார். (௧௩௩)

தால மொத்தகர மீதெ டுத்தசீலை தண்டு வாள்விளை சக்காஞ்
சூல மிக்கவடி வாள்சி ரத்தொகை துணிக்கு நீடிய கணிச்சிகூர்
வேல முற்கழுமுள் பிண்டி பாலமொடு வீச பாசமிவை கொண்டுநீள்
வால சைத்துமிகு புலிபுல் வாயிலே வளைத்த தாமென வளைத்தனர். (௧௩௪)
தாலம்-பனை. கணிச்சி-மழு.

பற்று மென்பர்சிலர் பாவி யாவிபத நிப்ப தைக்கவிரி பாதையி
னெற்று மென்பர்சில நீர நாவதனை யீரு மென்பர்சிலர் பாரெலா [ன்
முற்று ணர்ந்துகொலை செய்த கால்கரமொ டித்தி ரென்றிவை யுரைத்துமு
மற்ற டம்புய முரிந்து சிந்திட விரிந்து கட்டினர் வருத்தியே. (௧௩௫)

அடிப்பர் பற்பல விலங்கு கொன்றுதசை யன்று மென்றுறனி தின்றபல்
லொடிப்பர் மார்புபழு ளுடு தைப்பர்கதை யோச்சி மேலிட வுரப்பிமே
லிடிப்பர் பாசமது கொண்டு கண்டமதி விட்டி றுக்கியிரு கையினும்
பிடிப்பர் கண்ணினை பிதுங்க வீர்த்துநெறி பேரு வாரமுயலும் வேலையில்.

வணங்கி முந்தியெதிர் லின்ற நந்தினை வருக வென்றெமது வாயில்வாழ்
கணங்கள் சென்றொரு கணத்தி னெய்தியடு கால தூதர்கொடு போகமுன்
குணங்கெ டாதசகு மார னைக்கயிலை கொடுவ ரச்சுமிதி கூறெனப்
பணங்கொள் பாம்புமி பாணி வேணியணி பரம னற்குணை பண்ணினான்.

போற்றி யங்குவிடை கொண்டு வாழிவிடை யோந்து நந்திகுண நாதர்போய்க்
கூற்றி னூறியிர் குடித்த காலனருள் கூர வந்தசுரு மாரனைத்
தேற்றி யாதரவு செப்பி யற்பினெடு செம்பொன் மாமணி விமானம்
தேற்றி யோர்நொடியில் வம்மி னீரென வியம்பி யங்கவரை யேவினான். (1)

நீற ணிங்கிலகு நெற்றி யார்மிக நெடுத்த புன்சடை முடித்துளா
ராற ணிந்தருளு மெந்தை சேவடி யகத்தி ருத்தியரு ளன்பினு
ருற ணிந்துவரு முக்கு றும்பற வொருக்கி யோசைகள் பெருக்கநற்
பேற ணிந்துகிள ரிரச தக்கிரி பிரித்தி டாமலுறை பெட்பினர். (ககக)
ஒருக்கி-ஒடுக்கி, இரசதக்கிரி-வெள்ளிமலை (கைலாயம்).

தாம மாகமிகு கண்டி கைத்தொடை தரித்து ளார்வினை யரித்துளா
ரேம மால்வரை யசைத்தொர் கையினி லெடுக்கு மற்புய மிடுக்கினர்
நாம வேறிகிரி கொந்த முற்கழுமு ண்கு கைப்படைக ணவியநீர்
வாம மேவுவடி வாளி னோடுதிதன் மறவி தூதரிடை மருவியே. (கச0)
ஏமமால்வரை-பொன்மலை, நவியம்-மழு.

விடுமி னிந்தமறை வேதி யன்றனை விடுத்தி டாவிடில் விறற்படை
யெடுமி னெம்முட னெதிர்த்து வெஞ்சும ரியற்றி யுங்கள்வலி யாவையுங்
கெடுமி னங்கமுடி புயமெ னும்பெரிய கிரியி ழுந்துயிரை யெய்துகைக்
கொடுமி னென்றுகில வாச கங்குளெதிர் கூறி னுர்வலிமை கூரவே. (கசக)

வேறு.

முனிவர் போன்மிக நீறு பூசி முறுக்கி வேணி முடித்துளிர்
தினையி லோரொரு பாதி நீதிகள் செய்தி லீரெமை வெய்யதீ
யணைய வாய்மொழி பேசி யேசி யடர்த்து வன்மை நடத்துவீ
ரினைய ராயிது செய்த நீரிவண் யாவ ரேவலி னெய்தினீர். (கசஉ)
வேணி-சடை.

என்று வன்றிற வியம தூத ரியம்ப லுந்தவ ரென்றுபொற்
குன்று கொண்டிமுன் முப்பு ஈந்தழல் கொள்ள மென்னகை கோட்டிமா
கன்று கொண்ட கரத்த னுயெதிர் காம னைக்குள விழியழற் [ன்
கன்ற ளித்தரு ளாதி நாயக னன்பர் பின்பிது கூறுவார். (கசக)
தவர்-வில். குளவிழி-நெற்றிக்கண்.

துண்ட வான்மதி கங்கை மாநதி சூடி னோளிரைச பாடிமா
வண்ட முமலர் முண்ட காசன மறைப வன்பொறை மண்டல
முண்ட மான்முத லும்பர் மங்குவ ரிம்ப டென்பதை யுன்னிமு
னெண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கண்ட மீதி வீருத்தினோன். (கசச)
என் தரா விடம்-நினைத்தற்கரியருக்கு; அனவந்தருக்கு.

கால னூறியிர் கால வேயொரு காலி னுலுதை செய்துநீ
டால மேகிக ரந்த காசுர னவனை முத்தலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குத்தி மார்பு துளைத்து வானி லுயர்த்தியோ
லோல மேயென வாவி பாவி யுலக்கு மட்டு முணக்கினோன். (கசடு)

திரிக னுசல மதனை யம்மை திடுக்க மெய்த வெடுத்தவ
லுரிய மாமணி முடிபு னைந்தக மொருப துங்கர மிருபது

நெரிய நரண னேன மாய்முத னேடு பாத மிரண்டிலோர்
விரியு நாண்மல ரடியி னுயக விரல ழுத்தி மிதித்துளான். (கசக)
முடிபுனைந்தகம்-கிரீடமணிந்தகிரக. ஏனம்-பன்றி.

உறுதி வானவர் மான வர்க்கிடை யூடு ருமல் விலக்கவுஞ்
சிறுமை தீர்தர முத்தி புத்திகள் செய்த வர்க்கருள் செய்யவு
மறுவி லாமதி பேரல வால மருப்பு நெற்றியி னுங்கணம்
பெறும் தாசல வதன னுயொரு பிள்ளை பெட்பொடு பெற்றுளோன்.()
புத்தி-போகம். வால மருப்பு-வெள்ளியகொம்பு. மத அசல வதனன்-மதம
லையான யானைமகன்.

நாலு மாமறை யோது நான்முக னூரி நாசி நறுக்கிவர்
தாலு நீடிசை யத்தி யுற்றொழு மர்க்கர் பற்கட டகர்ந்தூந்
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தக்க னைத்தலை வெட்டிமுற்
கோலும் வேள்வி யழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினேன். ()
நாரி-பெண்(சரசுவதி). அத்தி-கடல். அர்க்கர்-சூரியர். சாலு மாமதி-தகுபெரு
ம் புத்தி. கோரம்-அச்சம்.

கொடிய தாரக னுயி ரந்தலை கொண்ட சிங்க முகன்கடற்
படியின் மிக்குயர் சூர நீதிசெய் பற்ப ருனவர் குலமெலாம்
வடிகொள் வேல்கொடு கொண்டு பொன்றிகழ் வான நாடு புரப்பதற்
கடியர் திவினை யறவ ருட்டரு மறுமு கத்தனை யருளினேன். (கசக)
சூர் அநீதிசெய் என்று பிரிக்க.

ஏவ யாமிவ னெய்து கின்றன மிங்கி லன்றனை விட்டுநீர்
போவ தேகட னென்று நின்றன பொற்றுமை யோடிவை புகலவும்
பாவ சாகர மான மானமில் பனவ னைப்பல நரகின்வாய்
மேவ வேவிட லன்றி மீள விடோமெ னாவலி பேசினார். (கரு0)

மட்ட தப்புரி புன்றொ ழிற்கு மாற னூவ ரைப்புயக்
கட்ட றுத்தன ருட்க றுத்தனர் கட்க னற்பொறி கக்கவாய்
விட்ட னைத்திதழ் பற்க டித்து விடுத்து நேமி யெடுத்துவே
றொட்டி லக்கமில் வாளி மாமழை தூவி னூர்சிவ தொண்டரே. (கருக)

கரமு நிர்த்தனர் வார்க முற்புனை காறு ணிர்த்தனர் கவுளுடன்
சிரமு டைந்தனர் சூல வேல்கதை திகிரி கால்வளை சிலநெடுஞ்
சரமி முந்தனர் குடர்ச நிர்த்தனர் சவிகு றைந்தனர் தமதுவெந்
றுசநெ நிர்த்தனர் தென்பு லத்திடை யோடி னூர்யம தூதரே. (கருஉ)
சரம்-பாணம், வெந்-முதுகு.

வேறு.

படிபுகழ்விஞ் சையர்நரப்புக் கருவிதட விச்சுருதிப் பண்கள் பாட
விடியொலியின் மிகவகிரு மந்தரதூந் துயிழுழங்க விரண்டு பாலுங்
கொடிசுடைகள் பலநிலவக் குலவியநற் கற்பகப்பொற் கோட்டிற் பூத்த
கடிசமழ்பூ மழைபொழியக் கற்றைமணித் திரணெடுங்காற் கவரி வீச.(கருக)

3014

சுருமாரச்சுருக்தம்.

சுக

நருமார நகைக்கருங்க ணரம்பையுர்பல் லாண்டிசைப்ப நவையிற் தீர்ந்த
சுருமாரன் றனைக்கவின்செய் மானமிசைக் கொண்டணைந்தார் சுரர்கள் போ
தருமார னுடலடலை படவிழித்த தனிநுதற்கட் டலைவன் வைகு [ற்றத்
மிருமாரத் திரள்சாயத் தள்ளியரு விப்புனல்பாய் வெள்ளி வெற்பில்.(கஞ்சு)

நரும் ஆர நகை-ஒளிருகின்ற முத்துப்போலும்பற்கள் அடலை-சாம்பல்.

பொங்குருதிர் விமானத்தி னின்நிழிந்து நந்திவிடப் புருந்து பொற்பார்
மங்குறவழ் வறையாசன் மடப்பாவை யிடப்பாக மருவத் தான
வெங்குரிக்கூற் றேந்தணையின் வீற்றிருக்கும் விமலனைவெண் டிறைகள் வீசங்
கங்கைநதி முடித்தசடைக் கண்ணுதலைக் கண்குளிரக் கண்ணுற் றானே. ( )

கரிக்கூற்று-யானைக்குயமன்(கங்கம்).

கறைசெறியுங் கருந்தாதைச் செந்தாதிற் புரிந்ததன்மை கடுப்ப நீதி
பொறையறிவொன் னில்லேனை நல்லறிஞ ருடன்கூட்டிப் புரந்தாய் போற்றி
யிறைவபரம் பரனெனவீழ்ந் திறைஞ்சுதலு மெமதுருப்பெற் றிருத்தி யிங்ங
னறைதருநற் கணங்களுட னெனத்திருவாய் மலர்ந்தமல னருளிச் செய்தான்
கருந்தாது-இரும்பு, செந்தாது-பொன்.

• அக்கணத்திற் சுருமார னரனுருப்பெற் றுண்டிருந்தா னமரிற் றேற்று
த்,தெக்கணத்திற் சென்றடைந்த தூதர்சமன் றனைத்தொழுது திரைநீ ருண்
ட,மைக்கணத்தி னைசனியென வந்தெம்மை யடித்தறிவின் மறையோன்நன்
னைப், பொக்கணத்திற் பலியிரப்பான் கணங்கள்கயி லையிற்கொண்டு போளு
ரென்றார். மைக்கணம்-முகிற்கூட்டம், பலி-பிட்சை. (கருள்)

கேட்டவுட னிருவிழியுங் கனற்பொறிகான் றிடச்சினமீக்கிளரச் செய்ய
வாட்டடக்கை புடைத்துநன்றெம் மதிகார மெனப்புகன்று வரைகள் போலுந்
தோட்டடங்கள் குலுங்கநக்குச் சித்திரகுத் தரைநோக்கிச் சுருமா ரன்பா[ன்
வீட்டருநற் புண்ணியங்க ளுண்டு கொளீர் தெரிந்துவிரைத் தியம்பு மென்று
சித்திரகுத்தர்-சித்திரனும் குத்தனும். (யமனுடையகணக்கர்)

மற்றவனுந் தேர்ந்துசுரு மாரனெனுங் கோரமிகு மறையோன் நீமை
முற்றமியற் றித்திரிந்தான் சென்மமுத லின்றுடல முடியுங் காறு
நற்றவம்புண் னியமொழுங்க மிறையளவு மில்லெனப்பின் னமனு நெஞ்சிற்
செற்றமுட னெழுந்தருதிச் சென்னியான் முன்னியான் செல்வ னென்றே.

நிழலுமிழஞ் சனக்கிரியி னீலமுகி விருந்ததனை நிகர்ப்ப நீண்ட, சுழற்
ருநாக் கண்டைகண்டத் தசைந்தடிபேர்த் திடுந்தோறுந் தொனிச்ச வந்த,
வழலுமிழ்கட் பெரும்பகட்டின் மிசையேறித் குறையிறைவற் கறைவான் செ
ம்பொற், கழலணிசித் திரகுத்த ருடன் றாதர் சூழ்வரத்தினை கயிலெய்யதி.( )

அஞ்சனக்கிரி-நீலகிரி, கண்டை-கண்டாமணி, பகடு-எருமைக்கடா.

அண்ணலுவ ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னன்னப் பாகன், பண்ண
மர்யாழ்க் கந்தருவர் விஞ்சையர்வா னவர்முனிவர் பலரும் போற்ற, வொண்
ணறமா மலர்க்கரத்திற் பிரம்புபற்றிச் சுற்றிநந்தி யுலவ வந்தி, வண்ணனு
றை பேரவைக்கட் புருந்தொதுங்கி யொல்லிநின்று வழுத்தல் செய்வான். ( )

உவ்ணப்பாகன்-கருடதூர்தி(விட்டுணு).

ஆகிரடு வீறிவியா யாணுடன்பெண் ணலியலனா யவையு மாகிச்
சோதிபெறு மருவுருவாய்த் தோற்றுசரா சரணின்துந் தோய்ந்தந் தோயாப்
பாகிமதி துதம்பேதை பாகனுமா யேகனுமாய்ப் பகர்தற் கெட்டாப்
பூதிபுனை திருமேனிப் புனிதநின்று மரைத்தான்கன் போற்றி போற்றி. (1)

இத்தலையா ரமுதமெழு வேண்டுமெனப் பாப்புவட மியாப்புற் றோங்கன்
மத்தலையா வமரர்கடைந் திடவடவை கருநிறமாய் வந்த தென்னக்
கத்தலையா ரிதியுதிக்குங் கடுவொடுக்கு மணிமிடற்றாய் கருதா றுணுண்
முத்தலையேற் கரநாலு மறைபுகழு மைந்துமுக முதல்வா போற்றி. (ககக)
ஒங்கல்-மலை. கடு-நஞ்சு. மணி-நீலம்.

உலகுயிர்யா வையுப்படைத்தற் கயனாகிப் புரந்திடுதற் குவண மூரு
மிலகுமணி மார்பினனாய்த் துடைத்திடுதற் குருத்திரனா யிவையுமன்றி
யலகிறு விளையாடல் புரிந்தருளும் பராபரனீ யாத லாலுன்
சலசமலர் மருட்டியசே வடியடியேன் புன்றலையிற் சாத்தினேனால. (ககச)

என்றினைய துதிகூறி விழுந்தெழுந்து வாய்புதைத்தங் கெறியும் பாசம்[ந்து
வன்றிற்சேர் தண்டமுதன் முத்திரையைத் திருமுன்னே வைத்துத் தாழ்
நின்றினிமே லடியேற்கிவ் வதிகாரம் போதுமென நிகழ்த்த விச
னுன்றிறம்பா துன்னுளத்தி னுறுகுறையே தெம்முனீ யுரைத்தி யென்றான்

அரியயனே முதலமரர்க் கடுத்ததொழில் செயப்புரிந்தா யவர்களங்கங்
குரியபடி நினதேவற் படிபுரிந்தார் குறையிலரெற் குலகத் துள்ளோர்
புரிகொடுத்தி வினைகளிற் தியையுடைய தண்டமெனப் புரிதி யென்று
யெரிநரகி னவரவர்கள் வினைகளிற் தூட்டுவித்தே னின்று காறும். (ககச)

எம்பெருமா னீபணித்த கற்பனைக டவநிலவீ டிஞ்சி யோங்கி
யும்பருல களவளவுங் குஞ்சரநற் புரியினிரைத் தொலிக்கு முநீ
ரம்பரவம் பரப்புடவீத் தேவர்குலத் தினிற்றோன்றி யறத்தை நீத்துக்
கம்பமிலா துளத்திவின் கலைகலன்பொன் றினந்திருடுங் கள்வ னாகி. (ககச)

இஞ்சி-மதில். அம்பரம்-கடல். அம்பரம்-வந்திரம். புடவீத்தேவர்-பூகார்.
ம்பம்-நடுக்கம். கலை-வந்திரம். கலன்-ஆபரணம்.

விலைமகளி ரல்லார்தங் கற்பழித்து முலைப்போகம் விழைவிற் றுய்த்துப்
புலைமகடோ ணலநுகர்ந்தங் கவளுயிர்த்த புதல்வியரைப் புணர்ந்து சாதி
நிலைதவறி யுளருந்தி லேதியரா னினமடவார் நீத்தோர் தம்மைக்
கொலைபுரிந்த கொடுமறவன் சுருமார னென்றொருபேர் கொண்ட தீயோன்.
நீத்தோர்-துறவிகள். மறவன்-கொடுமனத்தன்.

உயிருலக்குங் காலமது கண்டெனது தூதரடைந் துருத்து நெஞ்சி
லயிரளவு மிரக்கமின்றிப் பாசமதிற் பிணித்துவரு மந்த வேலை
மயிருநசென் னிகண்மூளை யுகத்தகர்த்து நின்னணங்கன் வலிமை காட்டிச்
செயிருடனஞ் சேனையெலா முரிந்திரிந்து குன்றவென்றி செய்த பின்னர். (1)

அயிர்-சிறுமணல். உக-சிந்த.

மைதவழுங் கிரிச்சிவநயீர் வச்சிரத்தோன் முதலமரர் வணங்கி வாழ்த்தச்
செய்தவமொன் தில்லாணை நவமணிக ளிழைத்திடும்பொற் றேரி லேந்திந்

கைதவமற் றருந்தவங்க ளிழைத்துமிக விளைத்தவர்க்குங் கற்பஞ் சென்று
மெய்தரிய நினைபதத் தெய்துவித்தா ரிதுகுறையென் றியம்பிப் பின்னும்.
கைதவம்-கபடம்.

கனமிருண்டு துளித்தமழைத் தாரைகளைக் கணக்கிடினுங் கடலின்நீர
வனவரிவா லுக்கடனை வான்மீனைக் கணித்தொருவர் மதித்திட் டாலுந்
தினமிவன்றூன் புரிந்தகொடும் பாதகங்கட் கிலக்கமில்லச் செப்பு மன்னோ
னனவரத தாண்டவரின் பதம்பெறவும் வழக்குளதோ வறைதி யென்றான்.
திரம்-கரை. வாலுமம்-வெண்மணல்.

அந்தகளைக் கடைக்கணித்தங் கரணுரைப்பா னந்தணரா னினமர னேர்கட்
பைந்தொடியார் பாலர்வதை மீன்மிருகம் பறவைகொன்று பகர்த றின்ற
நந்தைஞரு தாய்பிரம சந்நியாசி சதுர்வேதந் தம்மை நாளு (ன்னும்.
நிந்தைசெய்த னீதிபிழைத் தொழுகல்பொய்ச்சான் றுரைத்துநிதி கவர்த லி

கன்னிகைபொற் கலனிழந்த கைமைஞரு வின்றேவி கணிகை தாசி
யன்னியர்வெண் ணன்னையவ ளுடன்பிறந்தார் தன்புதல்வி யன்றி மாமன்
பன்னிசகோ தரிதூரத் திரியுடனே பதிவிரதை பழிக்குஞ் சாதி
மின்னிடையார் தமைக்கூடன் மிருகங் டமைப்புணர்தல் விரதம் வீடல்.

குளங்குப நந்தவனங் கோயின்மடங் களைச்சிதைத்தல் குதிரை யானே (கல்
யளந்திடுமென் னெண்ணெய்செய்பொன் னுபயகோ முகிதான மாக வாங்
வளர்த்தபெரு மரங்கடமைத் தறித்தன்முறை விரியாத மலரைக் கொய்தல்
விளங்குசிவா லயந்தீர்த்தல் களின்மலமூத் திரம்விடுதல் விளம்பி வற்றில். ()
உபயகோமுதி-(ஈ ணுந்தருணத்துப்புறப்பட்டிருக்கும் கன்றினதுதலையும் தாய்
ப்பசுவினதுதலையுமாக) இருபுறத்தும் தலையிருக்கும்பசு.

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடல்களீகந் திருடல்கள்ளான் மதித்து விற்றல்
சொனகுலரண் சூதகவீட் டனம்பிதிப்போர் சனந்தூர்த்தர் சோறு தின்றல்
தினகரனை யராத்திண்டு நாளேகா தசெதமி திகழு வாவி
லனமருந்த லிடக்கரத்தா லெடுத்தொன்றை யயிறலனு சாரஞ் செய்தல். ()
சொனகுலர்-சொன்னகுலர், தட்டார்.

துள்ளுநடைப் பரிமூலப்பால் சுரந்தொழுகு செருத்தனல்லான்கருதி தூ
வின்னமுருத் திரமணிமந் திரந்தேவ விக்கிரகம் விபூதி வேகங் (யோர்
கொள்ளுமத கரியடிமை யவுடதங்கள் னிகைதவளங் குலவு பன்ன
லெள்ளுநறு நெய்தயிர்பா லெண்ணெயொடு கள்ளுவிற்ற லிவைக ளாதி. ()
பன்னல்-பருந்தி.

எண்ணருந்தி விளைபுரிந்த கொடியோருஞ் சுவநிசினோற் றியாம நான்குந்
தண்ணறும்பூ வாலுறங் கடையாம லருச்சித்தோர் சமான மில்லார்
நண்ணருமா மகம்புரிந்து நதிபடிந்து தானமிக நல்லி னாலும்
பண்ணருந் பலவிரத மிழைத்தாலு மிதுபோலப் பயன்ற ராவே. (கள்ள)

ஆன்னசிவ நிசிவிரதத் தாசகளு கேச்சுரத்தி லமுத மூறங், கன்னன்
மொழி யுமையொடமைக் கண்டிடப்பெற் றனனதனும் காயும் வெய்யோ
ன் மூன்னரெதி ரிருளிமம்போ லுடைந்தகன்ற திவன்முதனாண் மூயன்ற
பரவ, மென்னருந் கணங்களுடன் கூடுகின்ற வின்பமுத்தி யீது பெற்றான்.

என்றிறைவன் கூறுதலுந் தண்டதரன் மீண்டரைப்பா
கொன்றினமான் றசையருந்தி மதுக்குடித்துப் புலமகளிர் குழற்குச் சூட்ட
மன்றன்மலர் கொய்திடுவான் வந்ததன்றி யன்புகொடு வந்தா னல்ல
ஹன்றனரு ளிதுவெனின்மற் றுரைப்பதெவ னெனப்பரம னுவனை நோக்கி.

எண்டருமெட் டிணையுளத்தன் பிலரேனு முளரேனு மிந்நர ளெம்மைக்
கண்டவர்கோற் றவர்பூசை பண்ணினர்நற் கதியடைவர் கால நீநந் [ட்டித்
தொண்டர்தமைக் கொடும்பாசந் தனில்வீக்கித் துட்டவருத் தோன்றக் கர்
தண்டமிழைக் குதவலிருந் தூதருக்கு மிந்தவழி சாற்று கென்றான். (கஅ0)

வீக்கி-கட்டி.

செறிந்தவுயிர் கவருதற்குச் சேணெறிபோய் மறந்தெனது சின வேற்
றாதர், நெறிந்தபுரிச் சடைப்பரம நின்னடியா ரென்பவரை நினைவிற் நே
ரா, தறிந்தநியா திழைப்பர்தண்ட மவர்செயன்மற் றடையாள மறைதி யெ
ன்ன, மறிந்ததிறைக் கடல்விடமுண் டருடிருவாய் மலர்ந்திறைவன் வகுத்
துச் சொல்வான். (கஅக)

சேண்-வானம், தூரம். நெறிநத-நெறித்தளன்பதன்விகாரம். நிமிர்ந்தளன்பது
பொருள்.

சிரங்காங்கா திரண்டெடந் திண்டிறற்றே டாழ்ந்தவரு செங்கை வா
ய்ந்த, வுரந்தனிற்கண் டிகைபுனைவோ ருருத்திரமந் திரநவில்லோ ருற்று
வேண்டும், வரங்கடரு கரடகட மாமுகனைப் பூமுகன்கொள் வடிவேற் றுனை,
கரங்கொள்விறற் சண்முகனைத் தசமுகனோ டரக்கர்தமைக் காய்ந்த மாலை.

உரம்-மாப்பு. கரடகடம்-கன்னமதம். தாண-ஆயுதம். தசமுகன்-பத்துத்
தலைஇராவணன்.

பரைசெவரு பமதாகுஞ் சிவலிங்கந் தலைப்பூசை பண்ணு வோர்நல்
விரைகமழு நந்தவனம் வைத்திடுவோர் கற்புடைய மின்னார் மிக்க
வுரைபெறுவெண் டிருந் து பூசிடுவோர் சிவாலயங்க ளுளுற்று கின்றோர்
திரையெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியார் தமைப்பூசை செய்யு மேலோர். ( )

நின்மலமா மஞ்செழுத்தை யுளத்தழுத்திச் செபித்திடுவோர் நிகரின் மாக
நன்மதிநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகந்தவிர்ந்தோர் நாள்க டோறுந்
துன்மதியி லாததுற வந்தணருக் காடையன்னஞ் சொன்ன மீவோர்
மன்மதியாற் குளங்கூவல் கல்லுவிப்போர் நிழல்சாலை வழியில் வைப்போர்.

கூவல்-கிணறு.

காசியிரா மேச்சுரம்பொற் கணகசபை யாநூர்கா ளத்தி காஞ்சி
மாசில்கழுக் குன்றமுது குன்றமொற்றி யூர்மருதார் மதுரை யையா
றாசின்மறைக் காடுவெண்கா டானைக்கா மாயூர் மருணை புள்ளார்
தேசுதருஞ் சிரபுரநற் றிருப்புகலூர் முதற்றலங்கள் செகத்தி லுண்டால். ( )

அத்தலங்க டமையடைந்து புனிதநீர் படிந்தாடி யமல மாகிச்
சித்தமகிழ்ந் தியாமுறையுஞ் சிவலிங்க தெரிசனஞ்செய் தோர்கள் யூரு
முத்தர்சிவ நிசிவிரத நோற்றவர்மற் றிவரெவர்க்கு முதற்பே ராரு
மித்தகைய ருன் றாதர்க் கெளியரவுந் தண்டமிவர்க் கில்லை யென்றான். ( )

முத்தர்-பாசரீக்குந்துயோர்.

கருதியசொற் கேட்டுளத்தி ன்சமுடன் வீழ்ந்திறைஞ்சிக் காலனைய
தருதிவிடை யெனப்பெற்று வைத்திழுத் திரைதாங்கித் தன்னூ ரெய்தி,
வருநிரெனத் துதர்தமையழைத்தரன்சொன் மாற்றமெலாம் வகுத்துக் கூறி
யொருதிகிரி தனையுருட்டித் தென்புலங்காத் தினிதிருந்தா னுவப்பி னோடு.

இச்சுவராத் திரிவிரத சரிதைதனைக் கேட்டோர்மற் றின்பாய்க் கற்றோர்
கச்சையடுங் கொங்கைமங்கை பங்கனுறை கயிலையெய்திக் களிப்ப ரென்றே
யுச்சிதமாய்ச் சூதமுனி மாதவர்கேட் டுள்ளமுற்று முருகி வாயான்
மெச்சிமகிழ்ந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படியே விளம்பி னானே. ( )

சுகுமாரச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் கசுந்

அங்குலச்சுருக்கம்.

இன்னு மாசியிற் சிவநிசிப் பெருமையொன் றிசைப்பேன்
மின்னு வார்சடைத் துறவீர்கா னுமக்கென விழைவாற்
றுன்னு நான்மறைப் பொருடெரி வியாதனைத் தொழுது
பின்னு மாதவச் சூதமா முனிவரன் பேசும். (க)

களங்க மாய்க்குறு முயலுறு கதிர்மதி தவழு
விளங்கு மிஞ்சிசூழ்ந் தளகைமா நகரினை வென்ற
வளங்கொள் சாகர புரத்தயல் வளர்வரை வினத்தி
லுளங்கொ னோகையோ டிறைபவன் றேலுடை யுடையோன். (உ)

வெண்ணி னனத்தடி முடைகமழ் வெடிக்குரல் வாயர்
னெண்ணில் வேட்டுவக் கிளைஞரோ டின்பமுற் றென்று
நண்ணி வாழ்பவன் காதினி ஞாலநால் வாயின்
றண்ணி லாமருப் பரிந்தது குழையெனத் தரிப்போன். (ங)
தடி-ஊன், குழை-தோடு.

தேனு நீடணில் வாற்குரற் செந்தினை மாவுங்
கானி னீயலுங் கபித்தநற் கனிகளுங் கங்குன்
மானு மேனமான் மரைமுயன் முதலிய மாவி
ஊனு மைவனத் துண்டியு முண்டிகொண் டெவப்போன். (ச)
குரல்-கதிர், கபித்தம்-விளா, மானும்-போன்ற, ஐவனம்-மலைநெல்.

பொங்கு வெஞ்சினத் தழல்விழிப் பொறிப்புவி போல்வான்
கங்கு லஞ்சனக் கிரிமுழக் கொடுமறை கா லு
மங்கு லோருருக் கொண்டெவ் தாலென் வடிவங்
தங்கு மங்குல னென்றுங் னொருதனிச் சுவரன். (ரு)
அஞ்சனம்-சருமை, சுவரன்-வேடன்.

MAHAMAHOPADHYAYA

OR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.

பொன்றி கழந்திடு மங்வுரைக் கருகொரு புனத்திற்
குன்றி யின்வடக் குடமுலைக் குழைக்கலை புடுக்கு
யின்றி ருந்திடைக் கொடிச்சியோர் கொடிச்சியை வேட்டாங்
கன்றி லுஞ்சிறைச் சேவலு மாமென வணைந்தான். (க)

குன்றியின்வடம் குன்றிமணிமாலை. குழைக்கலை-இலைகளாற்றொடுததசேலை. இடைக் கொடிச்சி-இடையாகிய கொடியையுடையவள். கொடிச்சி-வேட்டுவப்பெண. வேட்டு-விவாகஞ்செய்து.

கொடிய கோளரிப் பிணவுவெங் குருளையீன் றென்னப்
பிடிந டைக்குறப் பேதையங் கிருமகப் பெற்றாள்
கடிய புல்லுகிர்ச் சுட்டியோ டரையணிக் கவடி
வடிவு சேர்தரு புதல்வருக் கணிந்துள மகிழ்வான். (எ)

கோளரிப் பிணவு-பெண்ணிங்கம். புல் உகிர்-புலிநகம். கவடி-சோகி.

உரையிந் நீர்மையிற் களிப்புறு மெயினனங் கொருநாள்
வரையி னீண்மரத் துரித்திடும் வற்கலை வாங்கி
யரையி னீர்த்துமான் ரோற்செருப் படிகளிற் றொட்டு
விரையி னீடிருட் குஞ்சிமென் கயிற்றினால் விசித்து. (அ)

துரக்கும் வெஞ்சரத் தூணிதன் வெரிநிடைத் தூக்கித்
தரக்கின் ரோ லுறைச் சரிகைசேர்த் தஞ்சன சயிலத்
துரக்குந் தோளில்வார் வீற்றரித் துயர்சுவா வினங்கொண்
முரக்க மச்சமொன் றில்லவன் வேட்டமே லெழுந்தான். (க)

சரத்தூணி-அம்புக்கூடு. வெரிநிடை-முதுகில். தரக்கு-புவி. சரிகை-உடைவாள. அஞ்சன சயிலம்-கரியமாலை. சுவா இனம்-நாய்க்கூட்டம்.

இலவு தேக்ககி விரத்திலே லெட்டிபுன் னாக்ங்
குலவு கூவிளங் கொன்றைபூங் குரவசோ கீர்ப்
பலவு பாடலம் வன்னிசண் பகம்பட ரழிஞ்சி
னிலவு பாலைபைந் தாதுபொன் னிறத்தநீர் வேங்கை. (க0)

இரத்தி-இத்தி. வேல்-வேலமரம். எட்டி-காஞ்சிறை. புன்னாகம்-புன்னை. விளம்-விலகம். பாடலம்-பாதிநி.

விரித டஞ்சிறைச் சந்தனம் பொரியரை வெள்ளில்
பெரிய வாழைபிப் பிலம்பிசு மந்தமுட் பிடவங்
கரிய காதிரங் கழையிருண் மதுமலர்க் கடம்பம்
வாரிகொ ளார்பதஞ் செறிதரு மராமரம் வகுளம். (கக)

வெள்ளில்-விளா. பிப்பிலம்-அரசு. பிசுமந்தம்-வேம்பு. பிடவம்-ஓர் சாநிமரம். காதிரம்-கருங்காவி. கழை-மூங்கில். ஆர்பதம்-வண்டு. வகுளம்-மகிழ்.

மரவ நாசநல் வழைமுதல் மரங்கொ னெருங்கி
யிரவ லாற்பக வில்லையாங் கிலங்குமா யிரஞ்செங்
கரவ ரோதயன் கதிரொளி புருந்திடாக் கறங்கு
மரவ மாருதம் புருந்திடா வனத்திலங் கடைந்தான். (கஉ)

மரவம்-குங்கும மரம். நாகம்-நாகமரம். வழை-கரபுன்னை. செங்கரவ உதயன்-செங்கிரணங்கையுடைய மேலானகுரியன்.

புட்ட ருக்குலந் தொறும்பயில் பொங்கிருட் புனத்திற்
கட்டழற்பொறிக் கூருகிர்க் கவிழ்தலை யுளிய
மட்ட நச்செ லெடுத்துயர் பாழிவன் மீகந்
தொட்ட கழந்ததிற் சோறுக ளுருந்துமங் கொருபால். (க௯)

புன் தருக்குலந்தொறும்; கண் தழற்பொறி ன்றுபிரிக்க, உகிர்-நகம். உளி
யம்-கரடி. இதல்-கறையான். வன்மீகம்-புற்று. சோறு-புற்றஞ்சோறு.

துறும் யிர்ச்செறி மடிசெவித் துடிக்குரற் செந்நாய்
தெறுகி னத்துடன் ஸீமுகஞ் செல்கதி யினிற்சென்
றுறுசெ வித்துணை நிமிர்த்துகள் குமிழிநே ரொண்கட்
குறுமு யந்சிறு குருளையைத் தூர்த்திடு மொருபால். (க௯)

செந்நாய்-கோளும். ஸீமுகம்-அம்பு. கதி-விரைவு. உகன்-பாய்கின்ற.
வளைந்த வா லுளை மடங்கல்கைம் மாவின்மத் தகத்தைப்
பிளந்து கோடுகள் பிடுங்கியே கறித்திடத் தெறித்து
விளங்கு நித்திலஞ் சோரியிற் றுவண்டதால் விரிமா
துளஞ்செ முங்கனி விதையெனத் துளங்குமங் கொருபால். (க௯)

மடங்கல்-ஸங்கம். கைமா-யாணை. நித்திலம்-முத்த.

இடிமு கிற்குரற் றழைசெவித் துணைமருப் பேய்ந்த
கடிசி னப்புழைக் கரக்கடக் கவுட்பெருங் களிறு
துடிய டிக்கய முனிகள்பின் றொடர்ந்திடத் துன்னும்
பிடிந் திப்புனல் படிந்துடன் பிளிறுமங் கொருபால். (க௯)

துடி அடிக்க கயமுனிகள்-உடுக்கைபோன்றஅடிக்கையுடைய யானைக்கன்றுகள்.

முழைக்கட் டுஞ்சிடு கொடுவரிப் புலியின முழங்கி
புழைத்த பேரொலி கேட்டுவல் லுளிமறை வரையா
டிழைத்த காரிரும் பென்னவே நீண்டகோட் டிசலை
புழைக்கு லம்பயந் தொதுங்கியே யொடுங்குமங் கொருபால். (க௯)

வல்லுளி-பன்றி. வரை யாடு-மலையாடு. உழைக்குலம்-மாண்கூட்டம்.

நீடு வேற்கரக் குமரவே ணெடியமா குலங்க
ஞநி வைத்தபல் லாயிரஞ் சுடர்விளக் கொப்பப்
பாடு சேர்படம் விரித்துயிர்ப் பெறிந்துநற் படிநின்
ருடு நரகநன் மணிகிடந் தவிருமங் கொருபால். (க௯)

குலங்கள்-கோயில்கள். பாடு-பருமை.

வேறு.

இத்திற நிகழும் வனத்திலவ் வேட னிருஞ்சிறைப் புட்டுலம் படுக்குங்
குத்திரக் கண்ணி பற்பல ஆன்றிக் குலவுமா வினங்கொலை புரிவான்
புத்தியி னியற்று மியந்திரப் பொறிகள் புடவியிற் புதைத்துய ரடவிப்
பத்திர மரத்தி னடிகளிற் றெடுத்துப் பலவலைவளைவுறப் பூட்டி. (க௯)

மடிசெவி வளைவான் ஞானிக னேவி வானிக டெரந்துபின் குறிய
தடிகளி னெறிந்து கற்றிச ளிருத்துந் தட்டைகள் சுற்றியே வீசிச்
செடிவளர் வனத்தில் விவங்குகள் கலங்கச் செய்தவன் றுரத்த லும் விலையி
னடிகளிற் பிணிக்கப் புதைத்திடும்-பொறியி லகப்படா தகன்றவங் கனைத்தும்
ஞானிகள்-நாய்கள். கல் திரன்-உருட்சியானகல். தட்டைகள்-கவண்கல் பொ
றி என்றதின்கு கண்ணியை.

புன்புல வருந்தூர் தந்தவாய் திறந்து பொதும்பரிற் புருந்துமா வினங்கண்
மென்சிறைப் பறவைக் குலமெலா மருள விளித்தவை போலரின் நழைக்குந்
துன்புட னுழையின் கவையடி மிதித்த சுவகெண் டந்நெறித் தொட்டு
மென்செய்கே னினியென் றங்கைகள் வங்கி லிமெப்புக முடிப்புநே டற்கே.()

ஊங்கு-புற்று. நேடற்கு-தேடும்பொட்டு.

வாரீசீரீ: ஊணக்கி விடுத்திடும் வயிர வாளியான் ஞாளியால் வயங்குங்,
கோரவெவ் குந்தப் படையினுற் திரண்ட கொடுங்கெடு கதையினுற் குணிலா,
லோபெறும் பெருங்கண் வலையினுற் புதைத்த வியத்திரப் பொறியினு லெதி
ந்தங், கோர்விலல் கோர்புட் கொன்றிடக் கிடையா துள்ளுறு கவலையுற்று
டைந்தான். (உஉ)

குந்தப்படை-தோமரஆயுதம். குணிலால்-குறுத்தடியால்.

இன்னணம் வேட்டத் துலைந்தவன் மேனி யிளைத்திடத் தழைத்த கட்
டெழுந்து, துன்னரு முதரத் தழல்சுட மெலிந்து சோகமோ டிருந்தபின் ப
ரமன், பன்னரு மிரவீ தென்றறித் தவன்போற் பதங்கனோர் பதங்கொடேர்
கடவி, மன்னெடுங் கயிலை மலைவலங் கொள்வான் வாருண திசையத்தின் ம
றைந்தான். (உ௩)

தழைத்து அகட்டு எழுந்து-சவாலித்துவயிற்றிலெழுந்து. பதங்கன-சூரியன்.
ஓர் பதம் -ஒருசில், வாருணதிசை-மேற்குத்திக்கு.

கொய்யுளைப் பரியேழ் கொளுவுமோ ராழிக் கொடிஞ்சியற் தேரொடு குடபால்
வெய்பவன் கற்றைக் கதிர்க்காஞ் சுருக்கி விரிதிரைப் புணரிவீழ்ந் திடலுஞ்
செய்யகோ லோச்சி யுலகினி தளிக்குந் திறன்மிகு மரசார்போ யொதுங்க
வையமா னுதற்குக் குறுநில வேந்து வந்தபோல் வந்ததான் மாலே. (உ௪)

ஒருருட் டேரோன் குடதிசைக் கடவி லொளித்துறக் குளித்ததற் பின்னர்
வாருறு வரிவிற் நடக்கையங் குலன்றன் வடிவான் ககற்றிவெந் தீமை
கூருறு மவன்றன் செய்கைகுத் திரங்கள் குடிக்கொளு முளமும்போற் கருகிப்
பேருல கனைத்தும் விழுங்கிமா திரம்விண் புதைத்தது காரிருட் பிழம்பே(உ௫)

வடிவும் உள்ளமும் போற் கருகியென்று முடிக்க.

குனிசிலைச் சவரர் குலத்தினி லுதித்துக் கொடுங்கொலை புரிந்தவங் கு
லனுந், தனியிருந் தாண்டு மீண்டியா மெய்தச் சரிதெரி யாதிவண் டரிககி,லி
னியலுணினி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும் பசிப்பெரன் திரங்கித், துனியுற
லொழிந்து தெளிந்துளந் தேறிச் சொல்லருஞ்-சூட்சியொன் றுணர்ந்தான்.

சவரர்-வேடர். சரி-வழி. துனி-துயர்.

பாவினென் வாளா வெறுக்கையோ டெய்திற் பயனிலை பனியிருட் பொழுதி
வாவிக் டிருவித் குளிப்புனல் பருக வருமிரு கக்களுக் கயிலம் [ல்
பேவியே வதைத்துத் தடிக்கொடு போத வியல்பென மதித்துட னெழுந்து
தாவியஞ் சிறைப்புட் குலம்பயின் நிடுமோர் சூழியின் கரைக்கணுற் றனனே.

தருவி-தேடி. அயில் அம்பு-கூரம்பாணம். தடி-இறைச்சி. சூழி வாவி.

முறுகிய சினக்கோ ளரிவயப் புலிவெம் மும்மதக் கரடமால் யானை
குறுகுமென் றஞ்சிப் பாழினீர்ச் சூழிக் கோட்டுறு கூவிளக் கோட்டி
லுறுவென்ன் தேறிச் சரிசையான் மறைக்கு முலவைக ளாரிந்தரிந் தொதுக்கி
மறுகிய மனத்தா னேனமான் மறைகள் வருமென வரவுபார்த் திருந்தான்.

கோட்டிறும்-கரையிற்பொருந்திய. கோட்டில்-கொப்பில். உலவைகள்-தழைகள்.

வடிசெய்து வகுத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாமன்மந் திரத்தாற் படியின்முற் பகலோர் முனிவான் பூசை பண்ணிய தெண்ணிய படியே கடியவெந் தொழிற்செய் கிராதனுங் காணன் கவடுவிட் டெருமா லூரத் தடியினுக் கருகிற் புராதன விலிங்க மமாந்தினி திருந்ததொன் றன்றே. ( )

கவடு விட்டு-கவராகத்தழைத்து. மாணர்த்த அடியினுக்கு என்றுபிரிக்க. ஆ லாமெனினும் ஒக்கும். புராதன-பழைய.

அன்றா னிரவென் றறிந்திலன் றெடுக்கு மம்பிடை தடுக்குமென் றறி ந்து, தன்மடங் கையா லெறிந்தபைந் தழையுந் தனியிருந் திடிற்றுயில் வரு மே, யென்றது விலக்கியிருட்பொழு தகறற் கெண்ணினன் கொய்துவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும் பழுதிலவ் விலிங்க வியன்முடி மீதுவீழ்ந் த னவே. (க௦)

குறுந்துளித் திவிலப் பணிநனி மூழ்கிக் கொடும்பசிக் கருந்திடா தொ ழிந்து, ணுறுந்துயி றுறந்து புராரிசந் நிதியி லூறின்மா லூரவெண் டழை யாற், றெறுந்தழ ணுதற்கட் சிவந்சி யதனிற் சிவார்ச்சுணை புரிந்துவெந் தீமை, யறுந்தவ முடையோ ரொத்தனன் வேடன் கொடிச்சிதன் நிறமினி யறை வாம். (க௧)

உறும் தயில் துறந்து-உண்டாகும்நித்திரையையுந்தவிர்த்து. புராரி-மூப்புரமழி த்தவர் (செயன்.)

வேறு.

உன்ன ரும்பெருங் காட்டினில் வேட்டமே லுற்றான் வன்ன வார்சிலை வலவனென் னுயிர்த்துணை மகிழ்ந னின்ன மெய்தில னென்கொலோ வெனமனத் தெண்ணி யன்ன மென்னடைக் குறத்திகண் டியின்றிடா தரற்றும். (க௨)

வலவன்-வல்லவன்.

தஞ்ச மொன்றிலன் றமியஞ்ச சென்றனன் றன்கசா லஞ்ச னன்கிரி யாமென வருத்தெதி ரடர்ந்து மஞ்செ னப்பொழி மதசதுட் பதத்துணை மருப்புக் குஞ்ச ரக்குலங் கொன்றவோ வென்றுளங் குலையும். (க௩)

சதுட்பதம்-நாண்குறால். குஞ்சரம்-யானை.

கரிய நீண்மயிர்க் கூருகிர்க் கவிழ்தலைக் கரடி சரியில் வந்துயிர் கவர்ந்ததோ வென்னமெய் தளரு முரிய வெஞ்சினக் கொடுவரி கறுத்தொறுத் துடலைப் பெரிய வாயினிற் பெய்தது வோவெனப் பிதற்றும். (க௪)

சரியில்-வழியில். கொடுவரி-புவி.

அனையு றும்பணி விடங்கலுழந் துமிழந்திடு மகல்வாய்த் துனையெ யிற்றினே றுண்டது வோவெனச் சோருங் கினையு டன்றிரி கரிவழிப் பகையதாங் கிளர்வா லுனாம டங்கலா லுயிருலந் தனன்கொடுவென் றன்னும். (க௫)

பணி-பாம்பு. மடங்கலால்-சிங்கத்தால்.

நாட்ட மன்னநின் புதல்வரவெம் பசியினு னவிந்து கோட்ட முற்றனர் கொழுந்தசை கோற்கொளீஇ வெதுப்பி

பூட்ட வந்திலை யுன்றனக் குரிமையா மெனது
வாட்ட நோக்கிலை யென்கொல்செய் தாயென மயங்கும்.

கோற் கொளீஇ-அம்பிற்கோத்து, உரிமையாம்-மனைவியான.

என்றி ருந்தருந் துயருழந் திடைக்கொடிக்கொடிச்சி
குன்றி யின்வடங் கிடந்தொளிர் கொங்கைகள் குளிப்ப
வென்றி யங்கதிர் வேல்விழி நீருகுத் திடும்பை
யன்றி யொன்றில னயர்ந்தன ளிருந்திடு மமையம். (௩௭)

இடைக்கொடி-இடையாகியகொடி. கொடிபோன்றஇடையென்பதுவிளக்கம்.

பரவி யந்தணர் வந்தனை புரிந்துமுன் பழிச்ச
விரவி யம்புயம் பொற்கதிர்க் கரங்களால் விரித்துப்
புரவி யேழ்துசம் பூட்டிய பொற்றடந் தேரு
ரிரவி யுங்குண புலத்துய ரிரவியி லெழுந்தான். (௩௮)

குணபுலத்து உயர், இரவியில்-கிழக்குத்திங்கில் உன்னதமாயிருக்கிற மலையிஷ்.

புலவு வாய்கம முங்குலன் தினந்தொழும் புரிந்த
பலகில் பாவவல் விருள்களைத் துரந்தகற் றுதலா
னிலவு நீறணி நீள்புரி சடைச்செவ னிசியு
முலகி னீடிருட் கடிபகற் கதிருமொத் துளதால். (௩௯)

இருட்கடி பகல் கதிர்-இருளைப்போக்குஞ்சூரியனதுகிரணம்.

மேவி ளங்கதிர் விரிந்திட விடிந்ததன் பின்னர்
வாவி ளஞ்சிறு மான்விழி யெயிற்றிதன் மைந்த
ராவி முந்தகன் றுவரென் தங்குல னினைந்து
கூவி ளம்பினை நின்றிழிந் தன்னவழிக் கொண்டான். (௪௦)

எயிற்றி-வேட்டுவிச்சி, கூவினம் பனை-வில்வமரக்கொம்பு.

சரி லாத்துய ருற்றிடு மெயிற்றிதன் னிதயந்
தேறி வேடனைத் தேவொ னடந்துறு செப்பத்
துறி லான்வரல் கண்டெதிர்ந் தோகையிற் றழுவி
மாறி லாதுயர் புற்குடின மேவினர் வந்தார். (௪௧)

செப்பத்து-வழியில்.

வந்து செந்தினை மாவுடன் வம்பமர் வரைத்தேன்
முத்து புற்பத மேவுநீ வாரவெண் மூர
னத்து நற்றைச நறவுக ண்டொறு நாடித்
தந்து மற்றவ ளோடுபன் னளவண் சார்ந்தான். (௪௨)

வம்பு.வாசம். புற்பதம்-புல்லரிசுச்சோறு, நீவாரம்-வனநெல், மூரல்-சோறு.
நந்து-சங்கு, நறவு-கள், நறவுகள் என்பதிற் கன் விருதி மாமுதலானஆறுக்குமுரிய
பன்மை.

முருந்தி யற்றரும் பற்கழன் திடநரை முதிர்ந்திட்
டருந்து தற்கரி தாயுடல் பலங்கெடு மந்தாட்
பெருந்தி ரைக்கடற் கடுவுறழ் பெரும்பிணி பிணிக்க
வருந்தி மற்றவன் சுடந்துந் திறந்தனன் மன்னே. (௪௩)

முருந்து-இறகினடி. கடு உறழ்-நஞ்சுபோன்ற,

வேறு.

சூலமொடு வாளிசிலே தேர்மர முலக்கை
பாலமயில் வேல்விசிறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி நிலங்கவட வைத்தி
யாலநிகர் தூதுவர்க ளவ்வயி னடைந்தார்.

(சச)

தோமரம்-ஞந்தம். விசிறு-வீச.

பற்றினர் புயத்துணைகள் பாசமத னாலே
சுற்றின டித்தனர் துடித்திட விடித்துக்
குற்றின ருடற்சவி குறைத்தவச மேன்மே
ஹற்றிட. வுதைத்துவழி யொல்லெபட ரெல்லே.

(சரு)

மங்கையொரு பங்கன்முழு மான்மரி மரைப்பூஞ்
செங்கையி லிருத்திறை சிலாதனன் மகற்கூய்ச்
சங்கைபெறு மங்குல னெனுஞ்சுவ ரினத்தம்
மங்கைகொள் கயிற்றினிடை யாத்தியம தூதர்.

(சசு)

சிலாதனன்மகன்-நந்திதேவன். யாத்து-கட்டி.

சென்றனர் விலக்கியொளிர் செம்பொனணி தேர்மே
லின்றவனை யேற்றியொ ரிமைப்பி னிவ னெய்தக்
குன்றன புயத்துவலி குன்றமரு வாரை
வென்றகண் நாதரை விடுத்திடுதி யென்றான்.

(சஎ)

மருவாரை-பகைவரை.

நாதன்விடை கொண்டுகண் நாதரையழைத்தே
யேதமறு மங்குலனை யின்றுகொடு போருந்
தூதர்தமை வென்றுவிரை விற்கடர் விமானு
மீதினி லிருத்தியிவண் மேவவிடு கென்றான்.

(சஅ)

நந்திமொழி கொண்டுகண் நாதர்கள் விரைந்து
வந்தியம தூதரை வருத்திவலி செய்தே
முந்தியவன் மொயம்புகள் முரிக்கவிசி பாசஞ்
சிந்திமணி மொய்த்தொளிகொ டேரின்மிசை வைத்தார்.

(சக)

விசி பாசம் கிந்தி-கட்டியபாசத்தை அழித்த.

யாவர்பணி கொண்டிவ னெதிர்த்திது புரிந்தீர்
போவதிவ னெங்கனமொர் புண்ணிய மிலாதான்
மேவவுவ னுமினி விடோமென வெகுண்டு
காவல்புரி காலபடர் காய்ந்தெதிர் கதித்தார்.

(ரு)

காலபடர்-யமதூதர். கதித்தார்-கறிதார்.

உங்கடலை வன்றன தூரத்திடை யுதைத்தோ
னெங்கடலை வன்பணியி தென்றுமுச லத்தார்
செங்கடலை நேர்குருதி சிந்தவெம தூதர்
தங்கடலை மோதினர் தரித்தில ரகன்றார்.

(ருக)

முசலம்-இருப்புலக்கை.

வென்றிதரு வானவர் விரைத்தருவி னந்பூப்
பொன்றிகழ் செழுந்துணர் பொழிந்தனர் கள் வாழ்த்த
வன்றியர மங்கையர்க ளங்கிரு மருங்கு
நின்றிறைகொள் வெண்கவரி நேசமொடு வீசு,

(௫௨)

விண்டல முதிக்குமதி வெண்குடை நிழற்றப்
பண்டரு மிசைப்பனுவல் கந்தருவர் பாடக்
கொண்டலிடி யொத்ததிர் குரற்குட முழாநற்
ஞெண்டகம தோடமர தந்துபி முழங்க.

(௫௩)

தொண்டகம்-குறிஞ்சிப்பறை. அமரதுந்துபி-தேவதுந்துபி.

போயமலன் முன்புக விடுத்தபொழு தெம்பா
லேயகண மாயிவ ணிருந்திடுதி யென்றே
நேயமிக வைத்தெழில்கொ ணெற்றிவிழி யுற்ற
நாயக னுரைத்துவர். நல்கின னையந்தே.

(௫௪)

செங்கணையி னன்கயிலே சேர்க்கணம தாடி
யங்கணமர் வுற்றபி னருந்துயர்கொ தேர்
திங்கண்முடி யானடியர் செய்ததிற் றெல்லாம்
வெங்கண்மற லிக்குமுன் விளம்பவிரை வுற்றார்.

(௫௫)

பாசமெறி தாரைதொடர் பாறுபடி சூலம்
வீசுகடர் வேன்முசல மின்னுகதை நன்னு
ராசமுட னங்குசம தங்கையிரு நான்கிற்
நேசந வுரத்தினிடை செந்தொடை விளங்க.

(௫௬)

தொடர்-சங்கிலி, பாறு-பருந்து,

எற்றிய கடற்றிரை யிருத்திய தெனக்கார்
முற்றினெளி வுற்றபுரு வத்துணை முரிப்பும்
பெற்றிடி யெனக்குரல் பிறங்குபில வாயும்
பற்றிய தழற்குடிகர் பங்கியும் விளங்க.

(௫௭)

வாதகப பித்தமுத லானபிணி மற்று
மேதமிரு சொற்பணி யியற்றியய னிற்பப்
பாதகர் வெருக்கொடு பதைத்திட வருத்துங்
தூதாரி பக்கமுறை சுற்றினர்கள் சூழ.

(௫௮)

சாலமொழி மாதர்பலர் சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளைந்தெயி றிலங்க
நீலவரை போனிதி ரெடுத்தவி சிருக்குங்
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்ந்தே.

(௫௯)

நிதி-பொன்,

மூடனை யறத்திற முயன்றித லில்லா
வேடனை வடத்தினிடை வீக்கெரு காலைப்
பாடனை வருக்குமிது பண்ணிவன ரொற்றைக்
கோடனை யளித்தவர் கணங்கன்கொடு போனார்.

(௬௦)

பாடு-வருத்தம், ஒற்றைக்கோடனை-விநாயகரை.

என்றிவை யுரைத்திட வெயிற்றித் துதுக்கித்
தென்றிசை நகர்க்கிணற் திரண்டெழ வளர்ந்த
குன்றின்மிகை பெற்றிடு புயத்துணை குலங்க
நன்றிது வெணத்தனி நகைத்துட னெழுந்தே.

(சுசீ)

சஞ்சரிக மொய்த்துமுர றுர்களசை யப்போ
யஞ்சன வரைக்குரிக ரானபக டேறி
விஞ்சிய கணக்கரொடு வீர்பலர் சூழ
மஞ்சன மிடற்றிறைவன் வாழ்கயிலே வந்தான்.

(சுஉ)

மஞ்ச அன்ன-முகில்போன்ற.

வேறு.

அரியமா தவத்தோ றுள்ளமொத் துயர்ந்தோ ரணுவினுங் களங்கமொன்
றின்றிக், கரியமா முகில்கன் படிதடஞ் சாரற் கயிலேயிற் கனகமா மணியா,
லுரியநான் முகத்து விதிவிதிக் கரிய வொளிதிகழ் கதிர்களா யிரமும், விரி
யுமா தவரோர் கோடிவர் துதித்து விளங்கல்போற் றுளங்குமண் டபத்தின்.

விதி விதிக்கரிய-பிரமாசெய்யமுடியாத. ஆதவத்தோர் கோடி-கோடிசூரியர்.

ஐம்படை தரித்த தண்ணுந் துளபத் தண்ண லு மண்முதற் படைத்த
வம்படை கமலத் தவிசறை யயனும் வரைச்சிறை யறுத்திடும் வசைச்சம்
பம்படை யெனக்கொள் பாகசா தனனும் பன்னிரண் டருக்கரு மொற்றைக்
கொம்படை களிற்று முகம்படைத் தருளுங் குடவயிற் றைங்கரக் கோவும் ( )

ஐம்படை-பஞ்சாயுதம். வம்பு அடை-வாசம்பொருந்திய. வசி சம்பம் படை
எனக்கொள்-கூர்மையானவச்சிறத்தை ஆயுதமாக்கொண்ட.

வார்பெறு கலச முலைக்குறக் கொடியை மணந்தருண் மகிழ்நனற் கடப்
பந், தார்பெறு புயத்தோன் றுரகன் சினக்கே சரிமுகன் தருவர்கட் கிறை
யாஞ், ஞர்பெறு வரங்க டொலைத்தவை வேலோன் றேறகைமே வொகரமு
ர்ந் தருள்வோன், கூர்பெறு முட்டாட் செந்நிறக் குடிகித் கோழிசேர் கொ
டிக்கரக் குகனும்.

(சுரு)

கேசரிமுகன்-சிலங்கமுகன். தருவர்-அசுரர். தோகைமேவு ஓகரம்-தேரகைமயி
ல், முன் தான்-முட்கால்.

உலகமுற் றெடுங்குங் காலையி லெழுந்த ஆழிவெந் தீயென வருத்துத்
திலகமுற் றிடுவா ணுதன்மறைக் கொடிதோள் சேர்த்திடுஞ் சிறுவிதி விதியிற்
கலகமுற் றிகலிப் புரிமக மரைக்காற் கணத்தினிற் றிதைத்தவன் பிறைபோ
லிலகவிட் டெறிக்குங் கதிரெயிற் றலகை யேறிடும் வீரபத் திரனும். (சுசு)

மறைக்கொடி-யேதவல்லி. சிறுவிதி-தக்கன். இகலி-மாறுபட்டு.

புடத்திடு பசும்பொற் குழைகிழித் திடுங்கட் பூரணை புட்கலை தரள
வடக்குட முலை ஞமுதுமு துழக்கு மார்பினன் மாவென முழங்கி
முடக்கிய தடக்கை நீட்டிமூச் சொடுக்கி முரிதிரைக் கடலெலா முகந்துள்
ளடக்கியே யுமிழ்வென் ளானமே லேறு மரிகர குமரனா னவனும். (சுஎ)

தரள வடம்-முத்தமாலை. மால்-மேகம். அரிகரகுமரன்-ஐயனார்.

வள்ளெனக் குரைக்குங் கரியநா யூரும் வடுகனு மாருதத் தேவு
மள்ளவஞ் சேற்றுக் கருங்கடற் கிறையு மக்கினிக் கடவுளு மளகைக்

கள்ளாருந் தலைமை பூண்டபிங் கலனு மிருஞ்சிறைச் சுரும்புபாட் டயர்ந்து
கள்ளாருந் திமிந்தார் நிருதியுஞ் சுருதி கருதும் சானனென் பவனும். (௬௮)

யுகென்-யைரவர். மாருதத்தே-வாயுதேவன். கடங்கிறை- வருணன். பிங்கலன்-
குபேரன். சுரும்பு-வண்டு.

மேவரு விரிவெண் டிரைக்கட லேழும் விலங்கலின் குலங்கலோ ரேழும்
பூவருங் கங்கை முதனதி யேழும் பொற்புறு கற்பக நிழல்வாழ்
தேவரு முயர்கந் தருவரு நிட்ட சித்தரு முத்தரா முனிவர்
யாவருஞ் செங்கை குவித்தர கரவெண் நிருமருங் கினுந்திரண் டேத்த. (௬௯)

விலங்கலிள்குலங்கள்-மலைக்கூட்டங்கள். இவையதேவையடியாய்நிறுதுதித்தன
வென்றறிசு.

பாரதன் மேலா மண்டகோ ளகைபொற் பருப்பதந் திருப்பவும் வல்ல
சாரத குழுவங் குழிவிழிப் பேழ்வாய்த் தளர்நடைப் பேய்களுஞ் சார
நாரதன் மகதி யாழ்நரம் புளர நந்திகைப் பிரம்பெடுத் துலவக்
காரதன் வடிவு பெறுநறுங் கூந்த லரம்பையர் கவரிகா லசைப்ப. (௭௦)

பாரதன்மேலாம்-பூமியின்புறத்துள்ள.

கொலையி னயனத் தஞ்சன மறுவுங் குளிர்மொழி யமிழ்தமுங் குலவு
மலைமகள் வதன முழமுதிக் குடைந்து வாளெயிற் றரவினுக்கிடைந்து
கலைவள ராம லுடல்குறைந் தொதுங்கிக் கடுக்கைமா லூரமார் கபித்த
நிலைபெறு சடைக்காட் டலைநதிக் கயல்வெண் ணிலவுகான் றிளமதி கிடப்ப.

கடுக்கை-கொன்றை. மா-லூரம்-வில்வம். ஆர்-ஆத்தி. கபித்தம்-விளா. இவற்
றின்பத்திரபுஷ்பங்கள்.

கறங்கிடுந் திரைநீர்க் கங்கையஞ் சடையிற் கட்செவிக் கடும்பணி சீற
வுறங்கிட றவிர்ந்து கரநக துதியா லுரித்தமுன் மருங்குற வுடுத்த [மா
மறங்கிளர் தழற்கட் கொடுவரிப்புலித்தோ லுடையனுங் கிடந்தொறு மருண்
னிறங்கிட வெருவிக்க் குதித்தெழுந் தற்ற நோக்கியங் கிடக்கரத் திருப்ப. ( )

அற்றம்-தருணம், சோர்வு.

கோல்வரை நிகர்க்கும் வரிநெடுந் தடங்கட் குவிதனத் திரகிதோ டோய்ந்த
சேல்வரை துவசச் சித்தசனெரியத் திறந்தகண் டிருதுதற் நிகழ்த்
கால்வரை யளித்தற் கரிதென விரிந்த கடுதுகர் களனுமவித் துரும
மால்வரை யடவி யென்னமுப் புரிநூல் வயங்குமார் பமுமிக விளங்க. (௭௧)

கோல் வரை என்பன கண் தனம் இரண்டுக்கும் நிரணிறை. சேல் வரை துவச
ச் சித்தசன்-மகரமெழுதியகொடியினனாகிய மன்மதன். கால் வரை அளித்தற்கு அரி
தென விரிந்த-கால்மாத்திரைப்பொழுதளவாயது காத்தற்கு முடியாது என்னும்ப
டிபரந்த. கடு-விஷம். களன்-கண்டம். வித்துருமம்-பவனம்.

தூயசெந் தமிழ்ச்சுந் தரன்றனக் காகத் தூதுபோய்ப் பரவைபா னடந்து
மேயவன் றிறல்சே ரந்தக னாக விலங்கன்குண் கலங்கிட வுதைத்துச்
சேயசெந் கமல மெனச்சிறந் தன்பர் சிந்தையம் போருக மலரக்
காய்கதிர் விரிக்குஞ் செழுமணிச் செம்பொற் சனைகழற் றாளிணை கவின. ( )

அந்தகன் ஆக விலங்கல்-யமனதுமார்பாகியமலை.

சம்மையார் கலிகு மூலகினிற் புகலி தோன்றிய கவுணியச் சேய்க்குக்,
கொம்மைவார் முலையா ரமுதுமுத் தமிழுங் குழைத்துமுன் குடித்திடப் பரு

ஏர்பெறு மளகை தன்னை யிருநிதிக் குபேரற் கீந்தாய்
பார்முத லெங்கும் வீசப் பவனனைப் பணித்தாய் மற்றை
லார்நருஞ் சலதி யான வருணனை வைத்தாய் தன்மச்
சீர்கெடு மவர்க்குத் தண்டஞ் செய்வதற் கமைத்தா யென்னை. (அஉ)

திரிபுவ னத்து நீதான் செய்தகற் பனைக ளெல்லாஞ்
சரிவர நடந்த வொன்றுத் தமியனேன் பிழைத்த தில்லை
புரிசடைப் பரம வென்று புரிநெடும் பாசத் தோடு
முரிசெயற் கரிப தண்ட முதலமுத் திரைமுன் வைத்து. (அங)

முரி செயற்கு அரிய தண்டம்-முரித்தற்கரியதண்டாயுதம்.

ஆக்குவா னழிக்க வெண்ணி லாரது காக்க வல்லார்
நீக்குவா யிதனை மற்றோர் பணிசெய நிறுத்து கென்று
தூக்குநீ டிலைக்கோ லன்னான் சொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற்
ருக்குமா நின்று உந்த தாழ்வென்கொல் சாற்று கென்றான். (அச)

துலைக்கோல்- நிறைக்கோல்.

கண்ணிக ளுன்னிக் கையிற் கார்முகங் குனித்தம் பேவி
மண்ணினமா வினங்கள் கொன்றும் வாய்த்தபுட் குலங்கண் மாய்த்தும்
வெண்ணிணத் தடிக டின்று வீக்கிய சடத்தா னன்றொன்
றுண்ணிகழ் வில்லா வேட னுண்பதத் துறைத லுற்றான். (அடு)

தடி இறைச்சி. வீக்கிய-பருப்பித்த. நன்று ஒன்று உள்கிகழ்வில்லான் என்
றுபிரிக்க.

பரிமகம் புரிகின் றுளே பகர்தரு மாக மாதத்
துரியநீர் படிகின் றுளே வுயர்சிவ லிங்க பூசை
புரிதர நினைகின் றுளே புண்ணியத் தலத்தி லுன்னைத்
தெரிசனஞ் செய்கின் றுளே சிவநிசி நோற்கின் றுளே. (அசு)

எத்தவம் புரிந்தா னிங்ங னெய்துதற் கிறைவ வுன்றன்
சித்தமே தெரிந்து நீதி திறம்பிடி லறங்க் டேயு
முத்தரும் பவங்கள் செய்யு மூர்க்கருஞ் சரியா யெண்ணிற்
றத்தலைக் கடனீர் சூழ்ந்த தாரணி கவிழ மன்றே. (அஎ)

முத்தர்-பாவமற்றதுயோர்.

என்னுடைத் தூதர் தம்மை யிகல்புரிந் திவனா லீன்றிக்
குன்னுடைக் கணங்கள் செய்த துரைத்திடக் கேட்டி யோட்டி.
மின்னுடைப் படையாற் றண்டால் வெட்டியும் புடைத்துஞ் சென்னி
முன்னுடைத் துதிரத் தோடு மூளைகள் சிந்தி னாரே. (அஅ)

தாவரும் பவங்கள் செய்வார் தாஞ்சிவ லோக மேவில்
யாவரைத் தண்டஞ் செய்வ தென்றெதி ரியமன் கூறத்
தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சிந்தையிற் றியானஞ்செய்யு
மூவருந் தானாய் நின்ற மூர்த்தியு மொழிவ தானான். (அக)

விற்பயில் வேடன் முன்னாள் வேட்டமே லெழுந்து நந்த
மற்படு காலை யுண்டி யனந்தலற் றருகிற் சார்ந்து

ஏர்பெறு மளகை தன்னை யிருநிதிக் குபேரற் கீந்தாய்
பார்முத லெங்கும் வீசப் பவனனைப் பணித்தாய் மற்றை
லார்நருஞ் சலதி யான வருணனை வைத்தாய் தன்மச்
சீர்கெடு மவர்க்குத் தண்டஞ் செய்வதற் கமைத்தா யென்னை. (அஉ)

திரிபுவ னத்து நீதான் செய்தகற் பனைக ளெல்லாஞ்
சரிவர நடந்த வொன்றுத் தமியனேன் பிழைத்த தில்லை
புரிசடைப் பரம வென்று புரிநெடும் பாசத் தோடு
முரிசெயற் கரிப தண்ட முதலமுத் திரைமுன் வைத்து. (அங)

முரி செயற்கு அரிய தண்டம்-முரித்தற்கரியதண்டாயுதம்.

ஆக்குவா னழிக்க வெண்ணி லாரது காக்க வல்லார்
நீக்குவா யிதனை மற்றோர் பணிசெய நிறுத்து கென்று
தூக்குநீ டிலைக்கோ லன்னான் சொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற்
ருக்குமா நின்று உந்த தாழ்வென்கொல் சாற்று கென்றான். (அச)

துலைக்கோல்- நிறைக்கோல்.

கண்ணிக ளுன்னிக் கையிற் கார்முங் குனித்தம் பேவி
மண்ணினமா வினங்கள் கொன்றும் வாய்த்தபுட் குலங்கண் மாய்த்தும்
வெண்ணிணத் தடிக டின்று வீக்கிய சடத்தா னன்றொன்
றுண்ணிகழ் வில்லா வேட னுண்பதத் துறைத லுற்றான். (அடு)

தடி இறைச்சி. வீக்கிய-பருப்பித்த. நன்று ஒன்று உள்கிகழ்வில்லான் என்
றுபிரிக்க.

பரிமகம் புரிகின் றுளே பகர்தரு மாக மாதத்
துரியநீர் படிகின் றுளே வுயர்சிவ லிங்க பூசை
புரிதர நினைகின் றுளே புண்ணியத் தலத்தி லுன்னைத்
தெரிசனஞ் செய்கின் றுளே சிவநிசி நோற்கின் றுளே. (அசு)

எத்தவம் புரிந்தா னிங்ங னெய்துதற் கிறைவ வுன்றன்
சித்தமே தெரிந்து நீதி திறம்பிடி லறங்க் டேயு
முத்தரும் பவங்கள் செய்யு மூர்க்கருஞ் சரியா யெண்ணிற்
றத்தலைக் கடனீர் சூழ்ந்த தாரணி கவிழ மன்றே. (அஎ)

முத்தர்-பாவமற்றதுயோர்.

என்னுடைத் தூதர் தம்மை யிகல்புரிந் திவனா லீன்றிக்
குன்னுடைக் கணங்கள் செய்த துரைத்திடக் கேட்டி யோட்டி.
மின்னுடைப் படையாற் றண்டால் வெட்டியும் புடைத்துஞ் சென்னி
முன்னுடைத் துதிரத் தோடு மூளைகள் சிந்தி னாரே. (அஅ)

தாவரும் பவங்கள் செய்வார் தாஞ்சிவ லோக மேவில்
யாவரைத் தண்டஞ் செய்வ தென்றெதி ரியமன் கூறத்
தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சிந்தையிற் றியானஞ்செய்யு
மூவருந் தானாய் நின்ற மூர்த்தியு மொழிவ தானான். (அக)

விற்பயில் வேடன் முன்னாள் வேட்டமே லெழுந்து நந்த
மற்படு காலை யுண்டி யனந்தலற் றருகிற் சார்ந்து

பொற்பமர் வில்வஞ் சாத்திப் பூசனை புரித லாலே
சேர்ப்பயில் பாவ வேலை சுவறிடத் தூர்த்திட் டானே. (௧௦)

நந்தம் அல் படு காலை-சுவராத்திரியேனை. அனந்தல்-நித்திரை. வேலை கடல். சுவறிட-ஊற்ற.

இத்திற மறியாய் நீயு மெழுதருங் கணக்கில் வல்ல
சித்திர சூத்தர் தாமுந் தெரிந்தில ரென்று திங்கட்-
சத்திரன் தன்னைக் காய்ந்த சங்கர னுரைப்பத் தீட்டும்
பத்திர மெடுத்துப் பார்த்துக் கணக்கரும் பரிந்து போற்றி. (௧௧)

திங்கட்சத்திரன்-சத்திரனாகியகுடையினன் (மன்மதன்.) தீட்டும்-எழுதிய.

சுவரிசி யென்ப தோரான் நிற்பதற் கூன்கிட் டாம
லுவவசி யாகி நின்ற னுவாப்புலி யெண்கு சிங்க
மவமனைச் செய்யு மாஸென் றஞ்சியங் வில்வத் தேறித்
தவரவிடுங் கணைக் கேவீற் றடைசெயு மிடையி லென்றே. (௧௨)

உவவசி-பட்டினியன். உவா-யானை. எண்கு-கரடி. தவர-வில்.

கூட்தருஞ் சுரிகை யாலக் குழைகளைக் கொய்து வீழ்த்தா
னீர்தரு கணக் டம்மி னித்திரை வந்தா லிந்தப்
பார்தனில் வீழ்வே னென்று பயந்ததிற் பன்னம் பண்ணி
யேர்தரு மரைமான் பன்றி யின்றிவண் வருமென் றெண்ணி. (௧௩)

சுசுகர மில்லா வேடன் றயிறுநற் திருந்தா னீச
னிசியென ரினந்து தொன் னூ னீதியிற் செய்த தன்றென்
றுசிதமாய்க் கணக்க ரோத வொண்டழற் சுடலை தன்னிற்
பசிதமே பூச மேனிப் பரமனுமீ பகரும் பின்னும். (௧௪)

சுசுகரம்-ஆசாரம். னயில் னுறந்து-நித்திரைவிட்டு. பசிதம்-சாம்பல்.

அதையுணக் கறைவங் கேட்டி யறிந்திடா தியற்ற லாலே
சுதைவிலாக் கணத்திற் சேர்ந்தான் சித்திரன் முத்தி நல்கும்
விதைநிகர் கங்கு நன்னில் விதித்ததூல் வழிவ ழாம
லிதையமீ தறிந்து செய்தா லியாமவ னுனன்றே. (௧௫)

யாம் அயனுவன் என்பதை அயன் யாமாவன் என்கூட்டி அயன் சாரூபபத விபெறுவன் எனவுரைக்க.

செவ்விர வணைய கூந்தற் சிவைமுத னேற்றல் செய்யு
யிவ்விர தத்தின் மேன்மை யாவரே கணக்க வல்லார்
கைவிரல் கண்ணிற் பட்டாற் செய்வதென் கலை நீக்கி
மைவிர வியகார் மேனி மறவிரின் றூத ரோடும். (௧௬)

செவ-உமாதேவி.

கைத்தமுத் திரையை வாங்கி வழிக்கொள்வா யென்ன ஞான
வித்தகன் கருணை யோடு விடைகொடுத் தருள வேண்டி
முத்தலைப் படைகொள் காலன் முதல்வனை முறையிற் றுழ்த்து
சித்தமுந் தெளிந்து தேறித் தென்புலத் தெய்தி னானே. (௧௭)

வேறு.

வெங்கொ டிகொலை புரிந்த வங்குலனும் வெள்ளி வெற்பிலொரு புள் ளிமான், செங்கை கொண்டருளு மண்ணல் கண்ணரு டினந்தொ றும்பெ று கணங்களுக், கங்க ணற்றலைமை பெற்றி ருந்தபிஹை ரைந்து பைந்தரு வளந்தருந், துங்க முற்றகன் கந்தி கழந்தில்கு சுரர்கள் வாழலக மேவினான்.

ஆட கப்பொனூல கத்தி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ் மாடமேற் காட கத்தினுறை வேட னுற்றலர்கொள் கற்ப கத்தினிழ லுற்றடிப் பாட கத்தொலி பரப்ப ரம்பையர்கள் பலரு நின்றருகு பணிசெய மாட கத்திவவின் யாழின் விஞ்சையர்கள் வந்து பாடநனி வைகினான். (கக)

மாடகம்-முறுக்காணி. திவவு.கட்டு.

அளவி லாததின மங்கி ருந்துபுக முளகை மாநகரின் வளமெலாந் தளர்வி லாதவ ணருந்தி முந்திமிசு சாடியிற் றயிர்செய் தேடியே களவி னாலிடையர் பாடி யிற்றிருடு கண்ணன் வண்ணமுறு கன்றினை விளவின் மீதேறி முகுந்த னங்கணர விர்தன் வாழலக மேவினான். (க௦)

கொண்டல் வண்ணமுடல் கொண்ட கண்ணனருள் கொண்டு வைகிடு வை குண்டமீ, தண்ட ரண்டினர்செய் தொண்டு கொண்டதனி லான போகமவை யாவுமுண், டெண்ட விரந்ததின மங்கி ருந்துபி னிருந்த வத்தி னர் பொருந்திடு, முண்ட கந்தனி லிருந்தி டிஞ்சதூர் முகன்றி ருப்பதவி மு ன்னினான். எண் தவிர்த தினம்-அளவற்றநான். (க௦)

ஒதி மக்கொடி யுயர்த்த நான்முக னுவந்த லோகமதி லுற்றதிற் கோதி றப்புரவு துய்த்த பின்புகை கொண்டி முப்புர மெரித்திடு மாதி நற்கயிலே யுற்று ளத்தினி லரும்பெ ரும்பொருள் விரும்பவே யீதி வற்கரன் மருது தந்தருள விர்ப முற்றினி திருந்தனன். (க௦)

ஒதிமம்-அன்னம். தப்புரவு-அனுபவம்.

கைத வத்தினுயர் வேட னீடுசுவ கங்கு லென்பதுண ராமலே செய்த வத்திலிது பெற்ற னன்பரம சிவரி சிப்பெருமை சிந்தையிற் பெய்த ருச்சினை புரிந்து கண்டியில் பிரிந்த ருத்துத் தவிர்த்துளா ரெய்து தற்கரிய முத்தி வீடதனி லெய்து வாகர்களிலே யையமே. (க௦)

என்று சூதமுனி யோத மாதவர்கள் யாரு மேருவி லெடுத்தெயி லன்று நீறுபட தூறு மாறுபுனை யரச னுக்குரிய விரசனி யொன்று பாவவல் லிருட்க ருக்கனிக ரொக்கு மென்பதை யுணர்ந்தன நன்று தேசிகரின் னாலெ னாமுடி துளக்கி நன்மொழிக ணல்கினார். (க௦)

இரசனி-இரவு. தேசிக-சூருவே,

அங்குலச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம் சசஎ,

சௌமினிச்சுருக்கம்.

—:0:—

வாதரா யண்ணென் றேறுது மறைதெரி முனிவர் கோமான்
பாததா மரைக ளுன்னிப் பரவசத் தோடும் போற்றிச்
சீதநாண் மதியஞ் சூடுஞ் சேவிசிப் பெருமை யின்னுஞ்
சூதமா முனிவன் மற்றை முனிவரர் தமக்குச் சொல்வான். (க)
வாதராயணன்-வியாதமுனி.

தோடுறு கமலத் தோடு துளிமதுக் குவளை யாம்பற்
காடுறு கமல வாவிச் சுயலினங் குதித்தங் காடக்
கோடுறு தவளக் கோடு குழிறுந்தண் பண்குழற் தம்பொன்
னாடுறு மமரர் தாமு நாடுங்கே சுயநன் னாடு. (உ)

கோடு உறு-கரையிலுள்ள. கூனிய என்றுரைப்பினுமாம். தவளக்கோடு-மெ
ண்சங்கு.

அரும்புறு கமலச் சூழி யதனினின் றெழுந்து வாளை
சுரும்புறு மலர்த்தண் சோலைச் சூதநற் கனிகள் சிந்துங்
சுரும்புறு வேலி சூழ்ந்த கழனியிற் கதிர்ச்செஞ் சாவி
விரும்புறு முத்து நத்தி னித்திலம் விளங்கு மெங்கும். (கூ)

சூழி-குளம். சூதம்-மாமரம். கழனி-வயல், செஞ்சாவி-செந்நெல். நத்தின் நி
த்திலம்-சங்கீன்றமுத்து.

புன்றலைக் கரிய செங்கட் புரிமருப் பெருமை வாயான்
மன்றலைக் கமழும் வாவி மலர்பல மேய்ந்து வாவித்
துன்றலைப் புனல தார்த்து சுரந்துறச் சொரியுந் தீம்பால்
கன்றலைத் துண்ண வூட்டிக் காஞ்சிமா நிழலிற் றுஞ்சும். (சு)

நிறம்பயின் முந்தூல் பெற்றோர் நீதிமா மறைதூல் கற்றோர்
திறம்பயி லரசர் வாசச் சீரகத் தாமர் கொங்கைப்
பறம்பயி னெடுங்கட் செவ்வாய்ப் பார்மகள் புதல்வர் முன்னு
வறம்பயில் குடிக ளென்று மந்தநாட் டகத்தி லுள்ளான். (ரு)

சீரகத்தாமர்-சீரகமாலைபுனைந்த வையையர். பறம்புமலை. பார்மகள் புதல்வர்-வே
ளாளர்.

வெந்தழல் வேள்வி செய்யும் விப்பிர னொருவன் முன்னாட்
டந்தருண் மடப்பொற் பாவை சவுமினி யென்னும் பேரா
ளந்தர வானில் வாழ மரம்பையை யினையாண் மரன்
கந்தமா ரைந்து தண்பூங் கணைக்கிலக் காங் நிற்பான். (சு)
விப்பிரன்-பிராமணன்.

வளமிகு செல்வந் தன்னில் வளர்த்துவற் சரமோ ரேழிற்
றளவமென் மூரற் பேதை தையலா ரோடு கூடி
யுளமகிழ் சிறநில் கோலி யுறுகழங் கூச லாடி
யினமயி லினையாண் மங்கைப் பருவம்வந் தெய்து கின்றான். (எ)
வற்சரம்-வருடம். தளவம்-முல்லை. மூரல்-பல்.

வேறு.

தடங்கி டந்திந் தாமரை யரும்பெனத் தடித்துப்
படங்கி டந்தபாம் பேந்துபார் பகர்ந்திடத் தரள
வடங்கி டந்திப மருப்பிணை மருட்டிமா மணிப்பொற்
சூடங்கி டந்தெனக் குலவிய கொம்மைவெம் முலையாள். (அ)

இப மருப்பு இணை-யாணைக்கொம்பு இரண்டை. கொம்மை-திரட்சி.

வடித்த நெட்டில வேலொடு மாவடி வடிவாட்
பெத்த செங்கயல் சுரும்புவேள் கரும்பினிற் றெடுக்குங்
கடிக்க ருங்குவ னாகடமைக் கடுத்துநீள் வன்னைக்
கொடிக்கி ணைக்குழைக் குழைகளிற் குதிக்குநீள் விழியாள். (ஆ)

மா யடு-மாம்பிஞ்சு. குழைக் குழைகளில்-காதுகளிலணியப் பட்டதோடுகளில்.

கருகு கங்குல்பைங் களங்கனி முழங்கிடுங் கடனீர்
பருகு மங்குனற் பதிகமொத் ததிபரி மாங்கண்
மருவி நெய்த்துநீண் டளிக்குலம் விருந்துணை மலர்ந்த
முருக லர்த்தொடை சூட்டியே முடிக்குமொய் குழலாள். (க)

மங்குல்-மேகம். பதிகம்-பாசி.

கயிர வங்கவிர் தொண்டைமென் கனிகடற் பவளஞ்
செயிர றுஞ்செழுஞ் செங்கிடை கொங்கிடை யிலவம்
பயில்கொ முத்துணை ரனைத்தையும் பழித்துமைக் கடைக்க
ணயில்வி டங்கொளு மவர்க்கமு துவசெவ் விதழாள். (கக)

கயிரவம்-ஆம்பல்மலர். கவிர்-முருக்குமலர். தொண்டை-கொங்கைப்பழம்.
செங்கிடை-செங்கிடைச்சி. இலவம்-செவ்விலவம்பூ. இதழ்-உதடு.

சலந்த ரும்பொலத் தாமரை மலர்நிகர் முகத்தாள்
கலந்த ருந்த மாற்புடைக் காளை யரெனுமா
வலந்த ருங்கட கரிகளை வணக்குமங் குசமாய்
நலந்த ருந்திலந் திகழ்குமிழ் நாணுநா சியினாள். (கஉ)

அங்குசம்-தோட்டி. திலம்-எட்டி. குமிழ்-குமிழம்பூ.

தேன லந்தரு சுருக்கரை செழுங்கனி கரும்பு
பான றும்பொழிற் பசுங்களி மொழிகளைப் பழித்துப்
பேன வெண்டிரை கடைந்துமுன் றுளவணி பெருமான்
வான வர்க்குணை மருந்தெனு மதுரமென் மொழியாள். (கங)

பேனம்-துரை. மருந்து-அமுதம்.

பாரின் மேல்வளர் மரந் களிற் படர்ந்தமென் கொடியைக்
காரின் மேலெழு மின்னை துண் ணூலினைக் கடிந்தித்
டேரி னுலையர் மதனா ச்ருந்திடு மல்குந்
தேரின் மீதவ நெழுந்துநின் றெத்தசிற் றிடையாள். (கச)

அல்குல்-நிதம்பம். மன்மதன்போன்றஇடையாளன்றது துட்பம்பற்றி.

ஊற்றி ருந்தமு தொழுகிடு மல்குலுக் குலகின்
மேற்றி ருந்தா சிலையொடு தொடுகடல் விடுதேர்

காற்றி ரும்பிக் கருந்திடுங் கட்செவிப் படமுந்
தோற்றி ருந்தவென் றுலதற் குவமையென் சொல்வாம்.

(கடு)

மஞ்சஞ் சீறா வெனத்துயின் மாயவன் மணக்கு
நஞ்சஞ் சீர்விழித் திருமக ணுடொறு நயக்குங்
கஞ்சந் தோற்றிடிற் கழியனப் பெடைநடை கற்கு
மஞ்செஞ் சீறடிக் குவமைமற் நியாதெடுத் தறைவாம்.

(கசு)

மஞ்சம்-சயனம். மணக்கும்-விவாகஞ்செய்த. கஞ்சம்-தாமரை.

இனைய பேரெழில் வாய்ந்திடு மினங்கொடி தனைக்கண்
டனைய தந்தைதாய் மிகமகிழ்ந் தகமதின் முந்தூல்
புனையும் பூசுர னொருவனுக் கிசைந்துளம் பொருந்தி
மனையி னான்மறைச் சடங்குடன் வதுவைசெய் தளித்தார்.

(கஎ)

நாம னுங்கலைப் பணவனு நளிர்மதி முகத்துப்
பூம னுங்குழற் பூவையும் புரிவொடு வைகிச்
சோம னும்புக லுரோணியுந் துவசமீ னுயர்த்த
காம னுந்துணைத் தேவியு மெனக்களித் திடுநாள்.

(கஅ)

நாமன் னுங்கலை-நாவிலிரியுற்றசாத்திரங்கள். பூமன் னும்குழற்பூவை-மலர்தங்கி
யகூந்தவினளாய் நாகணவாய்ப்புட்போன்றவார்த்தையுடைய சௌமினி. சோமன்-
சந்திரன். உரோணி-உரோகிணி.

புலந்து றந்துவெம் பிணிகளாற் புணர்ந்துபூ சுரனு
நிலந்து றந்துட லிறந்திட நன்மதி நீங்கிக்
குலந்து றந்திடா நீதியைக் குறித்தவன் களத்திற்
கலந்து றந்துநாள் கலங்கினன் கைமையுற் றிருந்தான்.

(கக)

களத்திற் கலம்-கழுத்திலணிந்ததாவி. கைமையுற்று-விதவையாகி.

வேறு.

வனவரிக் குயிலு மன்றிலும் வானில் வருநில வெழுமதிக் கொழுந்துந்
தினநிரை புரக்கு மாயர்வேய்ங் குழலுந் திறம்பெறக் கறங்குசே மணியு
மனவெனக் கனலுங் காமவெந் தீயை யநிலமொத் தனுதின மூட்டக்
கனதனக் கிரிகள் பசுலபூத் தீனையிற் கண்படை பொருந்திலன் கலங்கி. (1)

நிரை புரக்கும்-பசுக்கூட்டத்தை(மேய்த்துக்)காக்கின்ற. ஆயர்-இடையர்.
சே மணி-எருத்துமாட்டின் கழுத்திற்கட்டிய மணி. அநிலம்-காற்று. பசுலை-தேமல்.

கோடுவாய் கூடக் கலைவளர் திங்கட் குடைமதன் படைபடும் பசும்புண்
ஊடுநீ டமுற்கோ னுழைந்தெனத் தென்ற லுலவநெட் டியிர்த்துள முருகி
வாடுநா லிடைபோ லங்கமு மெலிந்து மதன்னோய் பொறுக்கரி தாகித்
தேடுமா டவர்கள் பலரையுங் கரவிற் சிந்தனை களித்திடச் சேர்ந்தான். (2க)

கோடு வாய்கூட-ஊடுவாய்நிரம்பும்படி. திங்கள்-மதி.

மலைக்கிண யெனப்பொற் சுணங்கலர்ந் தகன்று வட்டமிட் டெழுந்தி
று மாந்த, முலைக்கிடை யிடைபுற் தடித்தரி விளரி முரல்செழு முளரிபோ

ன் முகமு, மலைக்கிடை யுதிக்கு மதியமொத் துடலு மந்நிற மாயமு தூறு, மிலைக்கிடை மலர்ச்செவ் வாயிதழ் வெளுப்பக் கருப்பமுற் றிருந்தன ளிப்பால்,

சுணங்கு-தேமல். இடைஇடையும்-வருந்தகின்ற இடையும். அரி-வண்டு. விளரி முரல்-விளரிப்பண்பாடுகின்ற.

அந்நக ருறையு மறையவ ரெவரு மறிந்தன ரவட்கடிந் தகற்ற (க்) வின்ன லுற் றிரங்கித் துணைவிழிப் புனலா லிணைமுலை களைக்குளிப் பாட்டி. கன்னலிற் கணிந்த மொழிச்சுவ மினியுங் காண்வழிச் சென்றிடுங் காலெப் பின்னவர் குலத்தில் வருமொரு காளை பிறைறுத லவள்கரம் பிடித்தே. (உ௬)

எக்குலத் துளைநீ யார்மனை பேரே தெவ்விடத் தெய்துதி யென்ன, மைக்குழற் குயிலு முற்ற்வா றினைத் துமற்றவற் குணர்த்திட மயல்கூர், திக்குவிற் குனிக்கு மதனனுக் குடைந்தாண் டிங்கிவள் கொங்கைமேற் காத்தன, மிக் குனக் கினியான் பதியெனத் தனது விபன்மனை மீதுகொண் டினைந்தான். (1)

பதி என-நாயகனென.

மருவியிற் திடுதண் மலர்க்குழ லணங்கு மற்றவன் ருனுமா மலரிற் றிருவியிற் திடுமைங் கணைக்கிழ வனுநற் றேவியு மாமெனக் கூடி யிருவுடற் குயிரொன் ருமெனத் தழுவி யின்பமுற் றிருந்திடு நாளிற் கருவியிற் தனன்பைங் காவியங் கண்ணி கணவனுந் தனதுளங் களித்தான்.

இன்னணஞ் சிலநாட் கழித்தனன் வேற்றுர்த் திவருயிர்க் கணவனே குத லுந் தன்னலங் கெடுக்குங் களிமது நுகர்ந்து தமிழளா யிருந்துகங் குலின்வாய் மின்னலந் தருநுண் ணிடைமடக் கொடியும் விரகவெந் தீச்சுட வெதும்பி நன்னலந் துறந்து னருந்திடும் வேட்கை நனியுறத் தனியிது புரிவான். (1)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புனிற்று னல்லிளங் கன்றறு தொழுவி (ன் னிடைபுகுந் தருந்து மதுச்செருக் கதனு லிழங்குமா னீன்றகன் றினைக்கொ றுடையதன் னகத்திற் கொண்டுசென் றிரவி னூனருந் திடுவதற் கெண்ணி மிடையிருட் கடியத் தகழிடுநய் வாக்கி மென்றிரி விளக்குமேற் தினளால். (1)

கொச்சை-ஆடு. புனிறு ஆன்-ஈன்றணிமையானபசு. தொழுவில்-(மந்தையில்) கூட்டத்தில்.

அவ்வயிற் செகுத்த தாவிளங் கன்றென் றறிந்தன ளயர்ந்தனண் மயங்கிச் செவ்வயிற் கண்ணுள் கன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்தியா னித்துப் பவ்வரீ ருலகோர் பழித்தகட் குடித்த பழுதுவந் ததுவெனப் பயந்து மெவ்வமி லரம் லுனுணத் துணர்ந்தாள் யாவரே வீதிவலி கடப்பார். (உஅ)

புள்ளெனுங் கண்ணுள் புள்ளம் தெடுத்திப் புறணிக ஞ்ருரித்தரிந் துரிசை யுள்ளவள் ஞ்ரங்கள் வேறுவே றமைத்திட் டெவப்புறக் கருனைசெய் தருந்தி வள்ளவாய்க் கமல நாயகன் பூரு வத்திசை வரும்புல ரியின்வாய் (வாள். வெள்ளெ லும் பனைத் து மள்ளினள் கொணர்ந்து வீதியிட் டிவைவிசைத் திடு புள்-வண்டு. புள்ளம்-அரிவான். புறணி-தோல். வள்ளரம்-பசுவிறைச்சி.

வெய்யதிச் சுழல்கட் கொடுவரி வடிவால் மென்முழக் கன்றினை யொறுத்தின், றையசோ தின்று போயது மறுகி லனைவருங் காண்மினென் றெறித்து, தையன்மீன் டிற்பா லெய்தினள் வேளாண் டகைபெறு காளைகேட் டெய்திச், செய்யவாய் மையினீ பிழைத்தனை போலு மெனவவட் டேற்றின னிருந்தான், கொடுவரி-புலி. மறுகில்-வீதியில். (௬0)

வெறுத்தன னிகவா னங்கவன் கொங்கை விழைநல வேட்கை மீதூர்ந்
திட, டிறத்தபே ரன்பா லன்றுபோ லென்று மின்பமுற் திருத்திடு நாளிற்,
கறுத்துவல் விடத்தை நிகர்த்தவெம் பிணிகள் காயமீ துடற்றிடத் தேம்பி, ம
றுத்தவர் மதியை மருட்டுவாரண் முகத்தாள் வருந்தினண் மரணமுற் றனளே.

வேறு.

அச்சமை யத்தினி லடர்ந்து வாரியிற்
கைச்சமைக் கடுகிகர் கால தூதுவர்.
பொய்ச்சமை மின்னினைப் பூவை மென்மொழி
மச்சமை விழியுயிர் வெளவி யேகினார். (கூஉ)

கைத்த கச்ச எனவும், பொய்த்த பொச்ச எனவும், மச்ச மைச்ச எனவுந்திரிந்
து நின்றன.

நந்தலி நென்புல நண்ணி நண்ணும்
வெந்திறற் கூற்றின்முன் விடுப்ப நூன்முகத்
தந்தயி நீவினே யனைத்து மாய்ந்துயின்
பைந்தொடி முகத்தினைப் பார்த்துக் கூறுவான். (கூகூ)

அன்றிருட் பொழுதினி லானின் கன்றினைக்
கொன்றிருந் தரன்றிரு நாமங் கூறிய
நன்றியிற் கொடுத்தழ னரகந் துய்த்திடு
மொன்றிய தீவினைக் குரிய எல்லை. (கூச)

சிலைமக ளாக்கிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடவிடம் வழங்கி வானதி
யலைமகட் குடினே னருளிற் கூறினான்
புலைமக ளாய்ப்புவி போதி நீமென்றே. (கூடு)

சிலைமகளாக்கியதேவன்பின்வரும்- (சாபத்தால் அகலிகையுற்ற) கருங்கல்வடிவத்
தை அய்யகலிகைப்பெண்ணுக்கிய விஷ்ணுபகவானுக்குத் தங்கையாயுற்ற. அலைமக
ள்-கங்காதேவி.

அந்தக னுணையா லழகின் மேனியு
நொந்துடல் பொறுக்கொணு நோய்க னுங்கொடு
கந்தமார் குவளைநேர் கண்க ளின்றியே
வந்தொரு புலைமகள் வயிற்றிற் றேன்றினான். (கூசு)

அந்தகன்-யமன்.

அறந்தவாத் துறவிர்கா ளணங்கு நோயுடன்
சிறந்தவாட் படைநிகர் திருட்டி யின்றியே
மறம்புரி புலையர்தங் குலத்தில் வந்தவன்
பிறந்தகா ரணமினிப் பேசக் கேட்டிரால். (கூஎ)

உம்மையிற் கற்பொரீஇ யுளத்த வாக்கொடு
கைமையிற் பலரையுங் கலந்த தீமையரற்
செம்மையின் மேனியிற் நீய குட்டமும்
வெம்மைகொள் சூலேநாய் முதல்வி யாகியும். (கூஅ)

உம்மை-சென்றபிறவி.

பெற்றன ளவனொரு பிடிய தாயினு
மற்றவர் பசிக்கன லவிக்க விட்டுணைக்
குற்றம தாற்பசிக் கொடுமை கூர்துய
நுற்றவ டேம்பிடு முடலந் தாங்கினான்.

(௩௯)

பெற்றனன் என்ப முற்கவியோடுசேர்த்துமுடிக்க. அற்றவர்-வறியர். இட்டு
ணை-கொடுத்துணைத.

பலத்தினை மிகத்தரும் பசுவின் கன்றினை
வலத்தினிற் செகுத்துவன் ஞரங்கண் மாந்தலா
னிலத்தினிற் புன்றொழி னீச றென்றிடுங்
குலத்தினிற் றேன்றினன் கொடிய நீர்மையான்.

(௪௦)

செகுத்து-கொன்று. வன்ஞரம்-பசவினதிறைச்சி.

எண்ணுநல் வினையினை யிகந்து தீவினை
பண்ணிட வியற்றுக்கட் குடித்த பான்மையாற்
கண்ணினை யின்றிமைக் கடலு டித்திடு
மண்ணின்மேற் றேன்றிமெய் வருந்தி னாளரோ.

(௪௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீன்றதாய் தந்தைய ரிறப்ப
மீனயெ னத்தனை மணந்துகொள் வார்களு மின்றி
யினைய வூர்ப்புலச் சேரியி னையமேற் றருந்தித்
தினையி னோர்நல னின்றிகல் குரவொடு திரிந்தான்.

(௪௨)

நல்குரவு-வறுமை.

திரைமு திரந்தொர்மாத் திரையுரித் திரையிலாள் களத்த
மரைமு திரந்திடக் குரைத்திட வளைந்துமெய் கூனி
யுரைமு திரந்தவ ருவமமிட் டிரைத்தகொக் கொப்பா
நரைமு திரந்துநல் விளமைபேர்ய் முதுமைநண் ணியபின்.

(௪௩)

திரை-தோல்சுருங்குதல். களத்து அமர் ஐ-கண்டத்துப்பொருந்திய சிலேட்டு
மம். குரைத்திட-இரைத்திட.

சொன்ன மாகீந் ஈவரிசி நோற்றிடத் தொடங்கி
யன்ன மாககர்ச் சனஞ்செல வறிந்தவர் கூடப்
பின்ன மன்றிமற் றொருபுல மடந்தைதோள் பிடித்துக்
கன்ன லார்வய றுன்னுகோ கன்னமீ தடைந்தான்.

(௪௪)

மாகசுவரிசி-மாகிமாதசிவராத்திரி.

தீய வெம்பசி கனற்றவோர் தெருத்தனி விருந்து
தூய கண்ணிலேற் குதவுமின் சோறென விரந்து
கூய போதிலம் மறுகிடைக் குறுகுமோர் களிய
ஓய வில்குறிற் குணவிதென் றவன்கரத் தளித்தான்.

(௪௫)

களியன்-களிக்குமியல்புடையவன்.

புன்மை யாலவ னிட்டகூ விளைதனைப் புசித்தற்
கன்மை யாலய லெறித்தன ளாங்குது பழைய
தன்மை யாகிய சிவலிங்க நாயகன் றிலையிற்
நின்மை தீர்ப்பவர் சாத்திய தழையெனச் சிறந்த.

(௪௬)

அற்றை நாட்சிவ ராத்திரி யனந்தலா ணகந்திப்
பற்றை நேர்கரப் பரையொரு பாகமாம் பரமன்
கற்றை வார்சடை முடியெறி கவின்கொள்வில் வத்தாற்
பிற்றை நாட்சிவ பூசனை புரிபலன் பெறுவான். (௪௭)
அனந்தல். நித்திரை. பற்றை நேர் கரம்-செடிபோன்ற பச்சையொளியையுடைய.

யரம் நான்குமன் நிரவுபத் துகமென வெண்ணித்
தூம மாரழற் பசியினுற் றுயின்தில ளிருந்தாள்
சேம மார்தடந் தேர்கடி தருணன்முன் செலுத்தக்
காமர் செங்கதிர்க் கடவுளுந் குணபுலத் துதித்தான். (௪௮)
அருணன்-சூரியனது தேர்ப்பாகன்.

விடியல் காண்டலு மீண்டொரு தெருத்தலை மேவி
யடிசி லேற்பமற் றப்புல யரிவைதோன் பற்றி
நெடிது சேறலுங் காறளர்ந் துயிர்நிலை நீங்க
மிடிசெய் மூப்புலவந் நோய்பசி வருத்திட வீழ்ந்தாள். (௪௯)

ஆத பத்தழல் கொளுத்திய நிலத்திலீழ்ந் தழுந்தி
யேந் முற்றவன் பட்டவெந் துயரள விலப்பின்
பாத கப்புல மகளுட றணந்துயிர் பறிந்து
போத லுற்றிடத் தொடங்கியே புறப்படும் போதில். (௫௦)

பணிப்ப பணிப்புயக் கணிச்சியம் படைப்பர னருளா
லெணிக்க ணிக்கருங் கணங்களை யேவிநீர் மேவிக்
குணிக்க ரும்புல மகளுயிர் கொணர்மினென் றுரைப்ப
மணிச்செ முஞ்சுடர் விமானமோ டிம்பரின் வந்தார். (௫௧)
பணிப்பணி-சரீர்பாரணம். கணிச்சி-மழு.

அன்ன காலையிற் புலமக ளாவியைப் பொலமென்
றுன்ன வேவருந் திவ்விய வருவினிற் சேர்த்துக்
கின்ன ராதியர் பாடிடக் கிளிமொழித் துவர்வாய்ச்
சின்ன தூலிடை யரம்பையர் நடம்பயில் செய்ய. (௫௨)
பொலம்-பொன். துவர்-பவளம்.

தக்க தூந்துபி முழக்கிடச் சாமர மிரட்ட
வக்க ணத்தினி லவிர்மணித் தேர்மிசை யேற்றித்
தோக்க வெண்ணிறச் சோதிவிட் டொப்பறத் துலங்கு
மிக்க பேரெழிற் கயிலையிற் செல்லுவான் விரைந்தார். (௫௩)

கண்ண னுயிரங் கண்ணனெண் கண்ணன் கதிர்க்
டண்ண னுண்மதிக் கடவுளுஞ் சலசநட் புடைய
வண்ண வான்கதிர் வானவர் முனிவர ருரகர்
விண்ணு லாவிய சித்தரோ டியக்கர்விஞ் சையர்கள். (௫௪)
கண்ணன்-விஷ்ணு. ஆயிரங்கண்ணன்-தேவேந்திரன். எண் கண்ணன்-பிரமா.

பரிந்து போற்றிநின் தவர்க்கெலா மருள்விழி பரப்பி
வரிந்த நீள்குரன் மாடகத் திவ்வியாழ் வாங்கிப்

புரிந்த வார்சடை நாரதன் புகலருஞ் சுருதி
தெரிந்து பாடிய பாடலிற் செவித்துணை கொடுத்து. (௫௫)

மாடகம்-முறுக்காணி. திவவு-கட்டு.

கையின் மான்மழுப் பிறங்கிடக் கணற்பிழம் பனைய
மெய்யி னீற்றொளி விளங்கிட விடதுகர்ந் திருண்ட
மையி னிற்றிகழ் கண்டமும் வண்டபாண் மிழற்றச்
செய்யி னாறுசெங் கமலநேர் வதனமுந் திகழ. (௫௬)

செய்யில்-(நீர்)வயலில்.

படரு மென்கொடி யறுகிலைப் பசுமையாற் பொறிப்படை
விடநெ டுட்டணிச் சுழிகையிற் நிகழ்மணி வெயிலா
லடர்த டந்திரைக் கங்கையா லணிசடா டவியிற்
றொடருஞ் சந்திர னிந்திர சிலையெனத் தோன்ற. (௫௭)

உழலை சேர்பவ வெயிற்கொதுங் கிடத்தன துபய
கழலை நீழலா யடியவர்க் கருள்புரி கந்தன்
குழலை யாழினை யமுதினைக் குழைத்தன குதலை
மழலை கேட்டுள மகிழ்ந்திடு வாணகை வயங்க. (௫௮)

கந்தனு மழலைகேட்டென்றுரைக்க. வாள் நகை-ஒளிதரும்பற்கள்.

கலக வாள்விழி யரம்பையர் கவரிகா லசைப்ப
வுலகி லாருயி ரனைத்தையும் பெற்றசிற் றுதரத்
திலக வாணுத லுமையுடன் செம்பொரு லியன்ற
விலகு மாமணி யாசனத் திருந்தன னிறைவன். (௫௯)

ஆறு சூடிய வண்ணன்முன் னந்தரத் தியங்கு
மேறு சீர்மணி விளங்கிய விமானரின் றிறக்கிக்
கூறு மிப்புலை மடந்தையை விரைந்துடன் கொடுபோய்
வீறு சேர்க்கண நாதரக் கணத்தினில் விடுத்தார். (௬௦)

எம்பி ரான்திரு வுளங்கனிந் திரங்கியங் கவடன்
வம்பு லாந்திரு மலர்முக நோக்கியிவ் வரைக்க
ணம்பு லாம்பிழி மாதரோ டிருத்திமற் றதற்பி
னும்பர் நாடரு முத்தியுந் தருதுமென் றுரைத்தான். (௬௧)

அனைய ளவ்வுரை கேட்டன ளகமகிழ்ந் திருந்தா
ளினை ய மாக்கதை படித்தவர் கேட்டவ ரெவரும்
வினையொ ழிந்தர னருள்பெறு வாரென விரித்துப்
புனைநெ டுஞ்சடைச் சூதனம் முனிவர்க்குப் புகன்றான். (௬௨)

சௌமினிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம் ௫௦௯.

கண்மாடபாதச்சூக்கம்.

ஏதமற் றுயர்ந்த சீர்த்தி யெம்பிரா னிரவின் காதை
யோதமற் றுளதொன் றுங்கட் குணர்த்துவன் கேண்மி னென்னு
மாதவத் துயர்ந்த செய்ய மறைதெரி முனிவர் கேட்பச்
சூதனுற் றமுத மாரி சொரிந்தெனச் சொல்லலுற்றான். (க)

பைம்புலி புலர்த்துங் கொங்கைப் பாவைய னுடுங் காலச்
சம்புலி வருந்த மாலைச் சமனெயி றென்ன வேக
வெம்புலி யென்ன முன்னி மேற்றிசை தோற்று மென்கீற்
றம்புலிக் கொழுந்தா ரிஞ்சிய யே"த்திமா நகரொன் றுண்டால். (உ)

பைம்புலி-பசியசாந்து.

மன்னர்தம் மன்ன னென்ன வருந்தச ரதன்பான் முன்னாட்
பன்னக மீதிற் றஞ்சம் பசுந்துழாய் முகுந்தன் றேன்று
மந்நக ரளிக்கும் வேந்த னாதபன் குலத்தில் வந்தோன்
கன்னலந் தருதிண் டோளான் கருதலாக் கடியும் வாளான். (ஈ)

குத்திர மறவோர் செய்ய கோல்வளை யாமற் கோளிப்
பத்திர சயன னென்னப் பரிந்துயிர் பாது காப்போ
னத்திர நயனச் செவ்வா யரிவையாக் கனக்க னன்னான்
மித்திர சுகன னாமம் விளங்கிலை யலங்கல் வேலோன். (ஈ)

கோளிப்பத்திரசயனன்-ஆலிலைப்பள்ளியோளுகிய விஷ்ணு.

குன்றென வளர்ந்து வீங்குங் குவிமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
மன்றலங் கோதைக் கோதை மதயந்தி யென்னு மாதைத்
தன்றடஞ் செங்கை பற்றிச் சடங்குசெய் தீழல்சான் ருக
முன்றவ முடிவான் மன்றன் முடித்தவன் முயங்கு நாளில். (ஐ)

கோதைக்கோதை-மாலைபுனைந்தகூந்தல்.

விலங்குபுட் கலங்க மாய்க்கும் வேட்டமேன் விருப்ப முற்றி
யுலங்கெழு வயிரத் தோளா னெண்மலர் பொதுளிப் பூத்த
பெரலந்தருச் சினைகள் வானம் போனவெங் காணம் போவான்
பலங்கொள்கா முகப்பட் டாடை பட்டிகை மருங்கிற் சேர்த்தி. (ஈ)

காமுகம்-கரிய.

செஞ்சுட ரெறிக்குஞ் செம்பொற் செழுமணி மகுட நீக்கிக்
குஞ்சிபூந் தொடையிற் சூழ்ந்து குலவிட விசித்துக் கூர்மை
விஞ்சிய சுகிகை சேர்த்து வெறுக்கையி னமைத்த பச்சை
மஞ்செனத் தோற்றுஞ் சோதி மரகதக் கவச மிட்டு. (ஏ)

வெறுக்கையின்-பொன்னல்.

கைப்புடை கட்டி வென்னிற் கடுங்களைத் தூணி தூக்கி
மைப்புடை வரையுங் கண்ணார் நுதனிகர் வரிவில் வாங்கி
மெய்ப்புடை மனங்கா லொத்து விரையுமைங் கதியிற் செல்லு
நெய்ப்புடை மேனி மேக நீளிறப் பரிமேற் கொண்டான். (அ)

சங்கொடு படகங் கொம்பு சவிறுழ தழங்கி யார்ப்ப
வெங்கொடுங் கொலைசெய் வாளி வில்லொளி விளங்கும் வைவே
லங்கவை தரித்த தானை யளவில் சூழ மண்ணிற்
பொங்குதுண் ளேரி யோரெண் புலம்புக விசம்பு போர்ப்ப. (க)

தவில் துடி என்றுபிரிக்க. எண் புலம் புக-அட்டதிக்குகளிடத்துஞ்செல்ல.

பெரும்புரி வலைவார் கூந்தற் பிடியினஞ் சுமந்து செல்ல
விரும்புறு வேடர் கையில் விரைந்தெதிர் குரைக்கு ஞானி
யிரும்புறு தொடரிற் பூட்டி யீர்த்தனர் செல்ல வல்லே
சுரும்பிமிர் தொடையான் காணச் சூழ்வாய்ச் சென்று புக்கான். (க௦)

ஞானி-நாய். தொடர்-சங்கிலி.

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாநெடு வா னாடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் சிறுநாநெலி திசையேற விடிப்பார்
கலைமான்மரை முயனீடிய களிஞேடு களிற்றின்
றலைபோயற விறன்மீளிகள் சரமாரி தொடுப்பார். (க௧)
களிஞேடு-பன்றியோடு.

கொடிகொண்டிடு தருவிற்படர் கொம்பேறி விழிப்பார்
மடியுஞ்செவி வளைவாலகல் வாய்நாய்கள் விடுப்பார்
தடிகொண்டெறி தருவார்சுழல் தழலின்க லுமைப்பார்
பொடிகொண்டிடு நிலனிற்கீழ் பொறிநின்று புதைப்பார். (க௨)
தழல்-கவண்.

அடல்சேருழை படர்தாரியி னடிதேடினர் தொடர்வார்
மிடல்சேர்தரு மிருசாரியை விறல்வேலினி லெறிவார்
வடவாழக வனலார்சின் வலுநீடுகி ருளியத்
துடலூறிற வடிவாளிக ளுடனேவினர் விடுவார். (க௩)
படர்தாரி-போனவழி. மிருகாரி-சிங்கம். உளியம்-கரடி.

வருமித்திரன் மரபுற்றிடு மனன்முற்றறி யல்போர்
பொருமித்திர சகனுற்றொரு புரிவிற்றனி குனிவித்
துருமிற்றொடு கணையிற்பல மிருகத்தை யொறுத்துத்
தருமித்திர லெவரிப்புவி தனிஸொப்பென நின்றான். (க௪)
மித்திரன்மரபு-சூரியகுலம்.

வேறு.

இவ்வண்ண நெடுங்கானி லடும்வேட்டம் புரிந்திடுமங் வெல்லை கால
மைவண்ணத் தடலரக்க ரிருவரொரு வயிற்றுதித்தோர் வந்து தோன்றிப்
பைவண்ணப் பெரும்பாந்த ளேந்துலக மொருகுடைக்கீழ்ப் பாது காக்குஞ்
செவ்வண்ணக் கதிர்வேலோ னுடன்றருக்கி நெருக்கியமர் செய்கின் றாரால்.

அந்நிலைகண் டன்னவரின் முன்னவனைத் துரந்தரச னங்கை வாளாற்
சென்னிதுணித் தனன்குருதி நீரோட வாங்கதனைத் தெரிய நோக்கி
யிந்நிலையில் வெலற்கரிதென் றினையோனும் வஞ்சகங்க ளியற்றி யானே
பின்னிவனை வெவ்வனென மீண்டோடி மனிதருருப் பெற்று வந்தான். (௧)

வந்தாசன் மன்னிருதா டொழுதெழுலு மாங்கவனுன் ஷரவே தென்னச்
சந்தனிகுத் திரப்பியமித் திரசகனே யுனதேவன் சலிப்பி லாம
லித்தவுட லுள்ளளவு மிழைத்திடுவா நெண்ணிவந்தே நென்ன முன்னங்
கொந்தழலி லடிசிலநிம் வாலுவர்தந் தொழிலவற்குக் கொடுத்தான் மன்னோ.
குந்திரம்-மலை. வானுயர்-சமையற்காரர்.

வன்புலஞ்சா னனம்பயிலும் வனநீங்கி யயோத்திரகர் வந்து தாங்கும்
பின்புலஞ்செய் திரடோளான் மதயந்தி யுடன்வாழ்விற் பெருகு நாளிற்
நென்புலஞ்சென் றடைந்தபிதிர்க் கடன்கழிக்குந் திவசமுறச் சிந்தை மேவுந்
தன்புலங்கொண் டத்தரத்திற் சாலிதவன் வாவழைத்துத் தாளிற் றுழந்தே.

வன்புல் அஞ்சானனம்-வலியபுலி சிங்கம். உலய-திரண்டகல், சாலி தவன்- அ
ருந்திரநாயகன் (வசிட்டமுனி.)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின் னருக்கியபாத் தியமுதலர்ச் சனைக ளாற்றிப்
போசனத்துக் கெழுந்தருளப் புரிதியென வருந்தவனும் போந்த போதி
னீசனெனத் தகுநிருத னெடுமுதத் தொடுதனது ரிணைவின் வண்ணம்
பாசனத்தின் மனிதருடற் றடியாரிந்து சமைத்ததனைப் படைத்திட் டானே.
பாசனம்-போசனபாத்திரம். தடி-தசை.

வீண்பெடும் பசந்துளபத் தொடையான்வென் விடையான்முண் மலர்க்
ளுள்ளங், கொண்டபெருந் தவமியற்றும் வசிட்டமுனி முனிவுடனிக் கொ
ற்ற வேந்தன், றெண்ணபெடு மிவனுடனிக் நரநுனிக் கலத்தினிடச் சொன்
றா நென்று, கண்டுகனற் பொறிகாலக் கண்ணிணைகள் சிவந்துமிகக் கனன்
று நோக்கி. (உ௦)

மறுவையவீத் தொளிருமுழு மதிக்கவிகைத் தனிச்செங்கோன் மன்ன
முந்ரீ, ரறுவையுடைப் பெருநிலத்திற் நிருவிழந்து கருநிறங்கொ ளரக்க யா
க்கை, பெறுவையெனச் சபித்திடலு மனத்தழுங்கி யரைக்கணத்துட் பின்
பு தேறித், தெறுவையயிற் கரனுயர்மித் திரசகனு மனமதனிற் சினமீக்
கொண்டே. (உ௧)

முந்ரீர் அறுவைய-கடலாகியவஸ்திரம். தெறு வைய அயில் என்றுபிரிக்க.

மனாதினிக் பிழைத்தறியா வெணைச்சூளிட் டனையுணையும் வைவே நெ
ன்னாத், தனாதிதழ்த்தா மரைக்கரத்துச் சலங்கொண்ட சலங்கண்டு தாழ்ந்து
தேவி, தினாதிபகோத் திரமுதல்வ தேசிகனே மாசின்மறை செப்புந் தெய்வ,
மெனாதினிக் சபித்தறகா தெவரரசர் குரவரைச்சூ ளிட்டா ரென்றே. (உ௨)
சலம்-நீர். சலம்-கோபம்.

தன்மாடத் தளிரியனின் றுரைத்திடலும் பாணியிற்கொள் சரப்ப பா
ணி, பொன்மாட வயோத்திரகர்ப்புரவலன்றன் குரைகழற்குட் போதிற் பெ
ய்தான், சொன்மாட மெனக்கறுத்த தக்கணத்தச் நீர்மையினுற் சுடர்வேல்
வேந்தன், கன்மாட பாதனெனப் பேர்படைத்தா னீர்படைத்த கடற்பா
ரெங்கும். பாணி-கை. பாணி நீர். மாடம்-உழுந்து. (உ௩)

வேறு.

கன்றிய வெருளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
ரொன்றிய தவத்தின் மேலா முறுவனுங் கோப நீங்கிப்

பின்றிய வரக்கன் செய்த பிழையிது பிழைத்தொன் றென்பர்
வின்றிவன் புரிந்த தீமையின்றென யோகிற் றேர்ந்தான். (௨௪)

உறுவன்-முனிவன்.

வற்சர துதற்சட் செவ்வாய் விரிதிரை யமுத மாணுஞ்
சொற்சர சுவதி கேள்வன் றேன்றல்மான் றடந்தேர் மன்ன
யற்சர னாகிக் கானி லடைந்துசஞ் சரித்தீ ராறு
வற்சரங் காறு நின்றி மாறுமுன் சாப மென்றான். (௨௫)

அற்சரன்-அரக்கன்.

உளந்தனி லுணர வொண்ண லுழ்வினை வசத்தாற் கூத்தர்
வளங்கொண்முற் கோல நீங்கி மற்றொரு கோலங் கொண்டு
துளங்கிடத் தோற்றல் போலத் தொல்லுருக் கரந்து திங்க
ளினம்பிறைக் குழவி போலு மெயிறுடை யரக்க னானான். (௨௬)

மைக்கணத் திதழ்ப்பூங் கோதை மனைமடந் தையர்க் ளெல்லாந்
செக்கணத் தியம நென்னச் சந்தையில் வெருக்கொண் டேகி
யக்கணத் தகன்று போன ருந்தவக் கிழமை பூண்ட
மெய்க்கணத் தவர்கள் சாபம் யாவரே விலக்க வல்லார். (௨௭)

வேறு.

வடிக்குரன் மணியா பிசைமுரன் றறுகால் வரிச்சுரும் பரற்றுபூ மாலைக்
கடிக்குரன் மடவார் பாற்கடற் றிரையின் கற்றைவெண் கவரிகா லசைப்ப
விடிக்குரன் மடங்கல் சுமந்தபே ரணையி லிருந்தர டியற்றிய விஊறவ
னடிக்குர னிகராங் கரிகொடு வரிசே ரடவியி னக்கணத் தடைந்தான். (௨௮)

கடிக்குரல்-வாசக்கூந்தல். அடிக்கு உரல் நிகராம் என்றுபிரிக்க.

பாய்கலைப் புரவிப் பவனனு மியங்காப் பசுநிறப் புரவியற் தேரோன்
காய்கதிர் துழையாக் காட்டிடை விலங்கின் கணமெலாங் கொன்றுகொன் ற
தீயவா ளரக்கன் றிரிதரு காலைத் திருத்தகப் புதுக்கடி புரிந்த (ருந்தித்
தூயவா ணகையுந் தொழுகுலத் துதித்த தோன்றலு மாங்குறத் கண்டான்.
புதுக்கடிபுரிந்த-புதிதாக விவாகஞ்செய்த.

கண்டவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக் களித்தன னொளிக்கதிர் மதியிற், று
ண்டவா ளெயிறு துலங்கிட நகைத்துத் துண்ணென நண்ணியொண் ணி
றப்பூ, முண்டகா சனன்றன் குலத்திலவந் துதித்த முனிவரன் புதல்வனை
ப் பற்றிக், கொண்டவா வுடன்வெண் ணிணத்தடி யருந்துங் கொள்கையிற்
கொல்லுவான் றுணிந்தான். (௩0)

அன்னகா லையிலங் கவன்முக நோக்கி யந்தண னருந்துணைத் தேவி
மன்னகேள் சால கடங்கடர் மரபில் வந்தனை யல்லோ மூனிந்து
முன்னமே யிவனைக் கொல்லுவை யாயின் முனிதரு விநகுதி மூட்டி
பென்னதா ருயிரு மிறப்பனின் றெனக்கோ ருயிர்ப்பலி யீதியென்றி ரங்கி.
சாலகடங்கடர்-அரக்கர். முனிதரும்-காய்ந்த.

தன்றுணைத் தடங்க ணீர்முலைத் தடத்திற் றுரைவிட் டொழுகநின் றி
ரந்தே, யன்றுரைத் திடுஞ்சொற் செவிக்கொளா னாகி யந்தணன் மைந்த
னை விரைவிற், கொன்றுடற் குருதி பிழிந்துமுன் குடித்துக் கொழுந்தசை

கறித்தகல் வாயின், மென்றுட னருந்திப் பைந்தொடிக் கெதிரா வெள் ளெலும் பனைத்தையு முமிழ்ந்தான். (௬௨)

என்செய்வா னுமிழந்த வென்பெலா மடியிட் டெடுத்தன ளெய்தியவ் வென் மின்செய்தி யதனிற் பெய்திது செய்த வேந்தர்கோன் தன்பதி மேவிப்(பை) பொன்செய்பூண் முலையார் முலைநலப் போகம் புணருநா ளிறக்கவென் றுரு முன்செய்தி.வினையாற் சாபமீ திட்டு முழங்கழு லாடுபுக் கவிந்தான். (த்து

வேறு.

புரமுனியும் பரமனிரு பதப்போது முப்போதும் போற்றந் தெய்வ வரமுனிவன் சாபமகன் றரசனிரு மருப்பொருமும் மதநால் வாய்க்குஞ் சரமுனிவன் பிடிதிரிச ரிகடெரிந்தே யரிதுருவுந் தடங்கா னீங்கிக் கரமுனியுங் கணையுமில்லாக் காமனென வயோத்திகந் கடிதி லுற்றான். ( )

குஞ்சரம் முனி வன்பிடி திரிசரிகள்-யானை கன்று வலியபெண்யானைகந்திரி சின்றவழி. கரமுனி-கைவில்.

கெடிதுதினம் பிரிந்தகன் றநீர்மையினுற் திரண்டதிண்டோ ணிருபன் றுனு மடியிணையா மலர்கள் கன்றிச் சேப்பூர விரைந் துநடந் தன்பி னோடும் பிடியதனை நாடிவரும் பெருந்தடக்கைக் களிநென்வேள் பெய்யும் வெய்ப்ப வடியயில்வா ளியினுடைந்து வருந்தியந்த மதயுத்தி மனையுட் புக்கான்.(௬௫)

வந்தவடந் றுளைமுலைகண் மருவுவான் றுணரித்திடலு மன்ன கானி லந்தரிசி சரஞ்சி முனிவனைக்கொன் றனையதன லவன்றன் றேவி வெந்தழலின் மிகச்சீறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளம்பு மாதர் தந்தனமீ துறத்தழவி லிறத்தியெனக் கொடுஞ்சாபஞ் சாற்றி வீந்தான். ( )

ஆகலின லெனையிணைத் தடாதுணக்கென் றவன்கூற வரசன் மோகக்(போ காதலின லிடைந்து செம்மொ ற் கலத்தமுதழ் பெற்றருந்தக் கடனி லான் னோதகவுந் தில்லமிலாற் கருமகப்பே தில்லையுவை துணித்து நோக்கிற் சாதகருக் கிகபரத்திற் பலன்கிடையா தெனத்தேறித் தலமீக் கொண்டே.( )

சாதகருக்கு-கொலைஞருக்கு.

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவக்கறமுக் குறும்பெறிந்திட் டியர்நால் வேதந் தருபொருளா யைந்தவித்தைந் தழுளுப்ப ணின்றபெருந் தவங்க ளாற்றிக் கருதருமா மறவிவலை கடந்துமுக்கா லமுமுணர்ந்து கணிக்க வல்ல பொருவருமா முனிவரர்க ளனுமதிகொண் டரியதவம் புரியு மேல்வை. ( )

வேறு.

கறைவிட முகுத்தல் போலக் காய்நின் மிகுத்து வானிற் பிறையெயி நிலங்கப் பேழ்வாய்ப் பேய்மக னொருத்தி பற்றி யிறைவனை வருத்த வீதிங் கென்னெனப் பன்னு தொன்னான் முறைதெரிந் தருளுந் தெய்வ முனிவரை வினவி னானே. (௬௬)

கணித்துமுக் காலந் தேருங் கடவுண்மா முனிவர் துத்திப் பணித்தலைக் கிடந்த ஞாலம் பரித்தரு ளரசே முன்னுட் குணித்தவா ளரக்க னாகிக் கோதில்வே தியனைக் கொன்று பிணித்தவெம் பாவங் கண்டா யலகையாய்ப் பிணித்த தென்றார், (௭0)

அப்பவர் தீர்ப்பா னெண்ணி யிலகடற் சேது முன்னாச்
செப்பருந் தீர்த்தம் யாவுஞ் சென்றுடன் மூழ்கி மூழ்கி
யொப்பரும் பிரமன் றன்னே யுந்தியிற் றந்த மாயன்
ஓப்பணி சடையான் வையும் பதிபல வணக்கஞ் செய்தான்.

(சக)

உந்துவெண் டிரைநீர் வேலி யுலகெலா முழந்து சூழ
வந்துமப் பிரம கத்தி மாறிடா திருத்த லாலே
யிந்துமண் டலம்போ யோங்கு மிஞ்சிகூழ் மிதிவே ஞாங்கர் க்
கந்துகொல் களிற்று வேந்தன் கவலைபுற் றிருந்த காலே.

(ச௨)

மாதவர் மருங்கு சூழ வளரிள மதியஞ் சூடு
நாதனில் கிவனா மென்ன நானில மதிக்கத் தக்கோன்
பாதபங் கயங்க னோவப் பார்த்திவ னிருக்கும் பாங்கர் க்
கோதம னென்னு நாமக் குலமறை முனிவன் வந்தான்.

(ச௩)

அன்றிருந் தவனைப் போற்றி யடிதொழு தங்கை கூப்பி
நின்றிடும் வடிவேற் றானே நிருபனுக் காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வெண்ண நவ்ந்துநின் முகத்தின் சோதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக் கறைதி யென்றான்.

(ச௪)

திருந்துதி முற்றுங் கற்றோன் நிசைமுகற் குவணை சான்றோ
னருந்திக் காவி யன்ன வருண்முனி யரக்க னாகி
வருந்துதி யென்னச் சாபம் வழங்கலால் வந்த தென்றாப்
பெருந்துதி கூறிப் பின்னு நிகழ்ந்தவை பேச லுற்றான்.

(ச௫)

அரக்கனாய் வனத்தி லன்னா ளந்தணற் கொன்ற பாவ
மிரக்கமி லலகை யாகி யிங்கெனைத் தொடர்த லாலே
பரக்கும்வெண் டிரைத்தீர்த் தங்கள் பற்பல படிந்து பொற்கோ
புரக்கவின் படைத்த கோயிற் புண்ணிய தலஞ்சே வித்தேன்.

(ச௬)

எண்ணருந் தருமஞ் செய்தே னீநின்மந் திரந வின்றேன்
விண்ணவர்க் கவிக ணல்கும் வேள்விகள் பலவுஞ் செய்தேன்
பண்ணரும் பாவ நீங்கப் பெற்றிலேன் படிவ வுன்றன்
கண்ணருந் பெற்றே னுய்யுங் காலமு முளதா மென்றே.

(ச௭)

படிவ-முனியே.

அன்னமா முனிவன் றாய வடிமுடி சேர்த்தி நின்ற
மன்னவன் றன்னே நோக்கி வருந்தலை மதியஞ் சூடும்
பின்னலஞ் சடையாற் கன்பு பெருக்குநோன் புகட்குண் மேலா
புன்னரும் விரத மொன்றுண் டெணர்ந்திலே போலு மானீ.

(ச௮)

மாகமா மதியிற் றேய்ந்த மதியிற்பன் னாகாப் பக்கத்
தேகநா யகளைப் போற்றி யீரிரு சாமந்தோறுந்
தாகமாப் பசுக்கூண் டஞ்ச நவிர்துளத் தொருமை கூரன்
பாகமா லூரந் தன்னா ளருச்சியு னபந்தை நீங்கும்.

(ச௯)

வரையிலக் காகத் தொட்ட வானிக டவறா வோங்கித்
தரைமிசை யடித்த கைதான் றப்பிடா ததுபோ லீசன்

குரைகழற் பதம னோக்கிக் குறித்தநோன் பியற்றி நின்றற்
புரையறப் பலிக்கு மென்னுப் புரவலற் குரைத்துப் பின்னும்.

(௩௦)

நற்றல மதனி விந்த நவையிலா விரத நோற்கிற்
சற்றல மிகுதி நன்மை தந்திடுஞ் சுகிதி யென்னாக்
குற்றமின் முனிவன் கூடக் குறிக்கும் தலமு மெற்கே
சொற்றரு னோய வென்னக் கௌதமன் சொல்ல லுற்றான்.

(௩௧)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தூயோய்கீ
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னளித்திடு முமைகூட
மின்னவி ரஞ்சடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொன்றுள தங்கது காணுயால்.

(௩௨)

அத்தல னிற்றகை முற்று முணர்த்திட வார்வல்லார்
முத்த நகைத்திரு வுக்கிற திக்கு முகத்தோனற்
சித்த ரியக்கர் மயக்கறு நற்றவர் சேனாடர்
ரித்த மியற்று தவத்தின் முயற்சியி னிற்பாரே.

(௩௩)

ஆடு முனிக்குழு வாயிர கோடி யரன்சீரைப்
பாடு முனிக்கண மெண்ணில சித்தி படுத்தியோகிற்
கூடு முனித்திரள் பற்பல வுற்றிடு கோகன்னம்
வீடு பெறற்கினி யப்பதி யொப்புற வேறுண்டோ.

(௩௪)

அத்துடை மாதவர் வானவர் மானவ ரானோர்மா
சித்துடை யார்வெரு வக்கட மிக்கிடு திக்கான
முத்துடை வால மருப்பணி மார்பின் முரித்தோன்கம்
பத்துடை யானகன் முற்பக லர்ச்சனை பணவெண்ணி.

(௩௫)

அத்து உடை-காவியஸ்திரந்தரித்த, கம்-தலை, அகல்

ஓர்சிவ லிங்க முறும்படி வானி லுயர்ந்தோங்கு
மேர்பெறு வெள்ளி விலங்கலி னற்றவ மேசெய்யக்
கார்பெறு கண்ட னரக்கர் குலத்திறை கைதன்னிற்
பேர்பெறு லிங்க மளித்தவ னோடிவை பேசுற்றான்.

(௩௬)

பார்தனில் வைக்கி லெடுக்க வொணுது பகர்ந்தேழுன்
ஹார்தரு மூர்தி யொழிந்தனை கைக்கொடு ஹார்மேவிக்
சீர்தரு லிங்க மிதைப்பிர திட்டை செயிற்பாரி
னோர்தரு முன்னை வெலற்குரி யார்பிற ரிலையென்றே.

(௩௭)

பகர்ந்தேம் உன் என்றுபிரிக்க.

வித்தக னோதி விடுப்ப வரக்கணும் விடைகொண்டே
சித்த முவந்து நெறிக்கொடு பார்மிசை செல்போதிற்
புத்தமு தத்தினை யற்பொடு துய்த்திடு பொன்னாடர்
மத்தக வேழ முகத்த கணேசனை வந்தித்தே.

(௩௮)

எண்டரு மீசு னளித்த விலிங்க மிலங்கைக்கே
கொண்டகல் கின்றன னின்றெதிர் சென்றெருரு கோள்செய்தே
தண்டரு தாண்மலர் நோவ நடந்திடை தடைசெய்ய
மண்டனி னீடிய மூடிய வாகன வருகென்றார். (௫௯)

உற்றிடு வானவர் சொற்றிட நான்மறை யோனாகி
மற்றிர டோளவ் வரக்கன் வரும்பெரு வழிதன்னி
னிற்றிட மற்றவ னுந்தனி வந்தவ ணேருற்றூன்
முற்றிடு லற்பசு லத்தை விடுக்க முடுக்குற்றே. (௬௦)

அச்சுறு வேதிய னங்கையி லிங்க மளித்தன்னோன்
மெய்ச்சுறு நீர்விட மேவிப கால விரைத்திங்ஙன்
முச்சொலி னின்னை விளிப்ப னாதற்குமுன் முன்னுயே
விச்சுவ லிங்க நிலத்தி லிருத்துவ னென்றானால். (௬௧)

அம்முறை யாக வரக்க னிசைந்தய லகல்போதின்
முமமுறை கூவின னெய்தில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதியி தென்று கணத்தவ னெய்தாமுன்
மைம்முறை யாயொளிர் கண்டனை மண்டனில் வைத்திட்டான். (௬௨)

பின்பவ் வரக்கர் பிரானவ னுற்றழல் பெய்கண்ணன்
நன்புலி யிற்சுவை யோடிய தென்று நடுக்கெய்தித்
துன்பொடு பத்திரு தோள்வலி கொண்டு தொடர்ந்தோடி
வன்பொ டெடுத்திது மாபெல மென்றான் வலியில்லான். (௬௩)
சுவையேர்.

மன்னவ வா தலின் மாநில மாபெல லிங்கம்பே
பென்ன விளம்பிய தின்னமு மீளவி லங்கைக்கோன்
பன்னக மேவுகை பற்றி யெடுக்கப் படிமீதி
என்ன ரிலிங்க மெலிந்து நிமிர்ந்தது நைந்தங்கே. (௬௪)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிர்ந்திடு மதனாலார்
நாவி னெடும்பெயர் கோகன மென்றனர் நனிசூரு
மேவி னலந்தரு வாள்விழி யம்பிகை யிடமேவுந்
தேவி னருஞ்சுவ லோகமி தென்றறி துணிதோளாய். (௬௫)
ஏவில-அம்புபோல்.

வேறு.

மாவின்வடு நிகர்த்தவிழி மலைமகளை பிடங்கொண்ட
தேவனருள் சிவலிங்க மெடுக்கநைந்தோன் சினங்கொண்டே
காவனை யகைத்திரளாற் கனன்றரக்கன் மறைமதலைத்
தேவனது குடுமிமுடி புடைத்தனன்றன் சினமிகலால். (௬௬)
மறைமதலை-பிராமணப்பிள்ளை(புருவான.)

புடைத்தவுட னுருத்தெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகத்தோ
னடித்தலமு மணிமுடியு மகலிடமும் விசும்பமுறப்
படைத்தவுரு வெனநிமிர்ந்து பணைக்கரத்தா லிராவணனைப்
பிடித்துமணித் கழங்கென்ன வெறிந்தெறிந்து பிடித்திடலும். (௬௭)

மறையோனென் றுனைநினைந்த மடமையினு லீதிழைத்தேன்
பிறையோங்கு மணிமகுடப் பெருங்களிதே பிழைசெய்தே
னிறையோனே பொறுப்பதுனக் கியல்பென்றென் நேத்துதலும்
பொறைபோடு முமைபுதல்வன் புவியிலரக் களைவித்தான். (௬௮)

நிருதர்குலத் திகல்வேந்தே நினதுபிழை யான்பொறுத்தற்
கிருபதுசெங் கரத்தாலு மெழின்மலரோன் முன்கவித்த
வொருபதுமா முடித்தலையு முறப்புடைத்தி யெனலோடுங்
குருதிநிறங் கொளப்புடைத்துக் குதித்தாடி யுவப்பித்தான். (௬௯)

அன்னதுகண் டெவந்தருளி யைங்கரத்தோ னின்றமுத
லென்னருணன் னலமவேண்டி வின் றுனைப்போ விருகரத்தாற்
சென்னியுறப் புடைத்தவர்பாற் சிந்தைமதி ழுவமென்னு
மின்னின்மறைந் தன்னிருதன் வேலையிலங் கையிற்புகுந்தான். (௭௦)

தென்னிலங்கை யிராவணன்பாற் சிவனுதவத் திறலரக்கன்
பின்னிலங்கு மொருமருப்புப் பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்ப
வன்னலிங்க மைங்கரத்தோ னங்கையினு னுட்டியதா
லிந்நிலத்திற் சிவலோக மெனவிளங்கி யிருந்துளதால். (௭௧)

வேறு.

இத்தகைய கோகன்னந் தனிநென்ன லொருபுலச்சி யிருகண் ணில்லாள்
சுத்தவழு தெனவெருத்த நரைதிரைநோய் மூப்புடையாள் சுருதி போற்று
மத்தனிர வெனவுணரா ளங்கடைந்து பசிமிசுத்திட் டகடு காயச்
சித்தமதி வீரக்கமுளோர் சோறிடுமி னெனக்கெனவோர் தெருவி லுற்றாள்.
அமுதென-பால்போல.

அத்தெருவின் றலைவருமோர் களியனிழி குலத்தவட னங்கை மீதின் (பித்
முத்தளக்கட விளமுணவென் நிதெலுமேற் றெறிந்தனளான் முன்னாட் டா
துத்தமர்ப்பு சித்தபுரா தனலிங்க முடிமீதி னுளத்தன் போடும்
பத்தரிடம் பச்சிலைபோ லானதவள் பச்சிகக்கண் படைசெய் யாளாய். (௭௨)

இருளகல விடியுமட்டும் வருந்தியிருந் திரவியுதித் தெழுந்த பின்னத்
தெருவினிடையிரந்திடவோர் புலச்செய்திற் வழிகாட்டச் செல்லங் காலை
மருவியநோய் பசிமூப்பு வருத்திடவெஞ் சுடுமணற்கீழ் மயங்கி வீழ்ந்தங்
கொருவியுயிர் பிரிபொழுதிற் பரமனுயர் கணங்கடமை யுற்று நோக்கி. (௭௩)

சீர்தருகோ கன்னத்திற் சிவநிசிய லுண்டிதயி நீர்த்து வில்வத் (பொற்
தேர்தருந் பைந்தழைகொண் டெம்மையருச் சித்ததன லிமைக்குஞ் செம்
தேர்தனிலப் புலாமகளை யேற்றியிங்கு வருதினொன்ச் செப்ப வன்னோர்
பார்தனி லுற் றுனைவரும்யாம் பார்த்திருக்க வங்கவளைப் பணிந்து போற்றி.)

செம்பொனெடுங் கொடிஞ்சிமணித் தேர்மீதி லிருத்திமிரு சிறப்பி னோடு
மும்பர்மட மகளிர்வெண்சா மரையிரட்டப் பைந்தருவி னுலவை யீன்ற
வம்பவியூழ் மழைபொழிய வளங்கெழுதந் துபிழமுங்க மழுமா னேந்து
மெம்பரம னினிதுறையுங் களதபுத கிரியின்மிசை யேகி னாரே. (௭௪)

களதபுதம்-வெள்ளி.

ஆகலின்மித் திரசகனே நீயுமந்தக் கோகன்னத் தடைந்து போற்றித்
 தீதகலுஞ் சுவரிசநோற் நிமிலுனது வினையனைத்தந் தீரு மென்று
 கோதலும் பெருந்தவத்துக் கோடமனங் கவற்குவிடை கொடுத்துப் பின்ன
 ரேதமின்மா தவர்கூழ்ந்து வரமிதிவே நகர்நோக்கி யேகி னானால். (எஎ)

புண்ணீரின் கடிசுமழப பொருகளத்தி லொன்னலர்தம் புயந்தோய் மி
 ன்னார், கண்ணீர்மை கலந்தொழுகக் கலுழ்ந்தணிபொற கலன்வாங்கக் கதிர்
 வேல் வாங்கி. மண்ணீர்மை பெறப்பூரந்த மன்னவனுந் தாகமுற்று வருந்தி
 னோர்க, ஞண்ணீர்பெற் றதுவெனத்துன் பொழிதுபர்கோ கன்னமுற்றனு
 வப்பி னோதும். புண்ணீர்-இரத்தம். (எஅ)

பூகநெடும் பொழில்புடைகு ம்ப்பதியிற டிகல்கோடிப் புனலின் மூழ்கி
 நாகாதினந் தொட்டெழுமா பெலலிங்க நாயகனை நண்பிற் போற்றி
 மாகமதிப் சுவரிசியின் மறைமுதலா சமத்துவிதி வடிவா தாற்றிச் (டானே,
 சோகமிநத் தரும்பழைய வினைத்தொடர்பி னழககனைத்துந் துடைத்திட்

பூகம்-கமுரு.

வளமைதரு கோகனத்தின் மாகமதிச் சிவரிசியை மகிழ்ந்து நோற்றுப்
 பழிவினாகும் பிரமகத்தி பற்றறவே தீர்த்தபினர்ப் பரமன் செய்ய
 கழலடைந்து பேரின்பங் கலந்திருந்தான் சிவரிசியைக் கருத்தி லுற்ற
 வுளமகிழவா னோற்றவர்கள் பேரின்ப வீடடைவ நுண்மை யென்றான்.(அ0)

என்றுயர்ரை மிசுவனத்தி லிருந்தவிரூந் தவர்மகிழ்ந்தான் கிருகை கூப்பித்
 துன்றுசடை முடி துளக்கிக் கேட்டுவப்ப விரிததெடுத்துச் சொல்லி னான
 கன்றுகொடுந் சினமயக்கங் காமமெனு முக்குறும்பைக் கடிந்து நாளுந்
 வென்றிபெறுந் தவஞான நிலைபுணர்ந்து களங்கமின்றி விளங்குந் சூதன்.()

கன்மாடபாதச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௩௬0.

வி ப ரி ச ச் ச ரு கீ க ம் .

எண்டரு மறையுண ரிருடி காடியி
 புண்டர துதலர னிரவிற் பூசனை
 கண்டவன் கதையினக் கழறக் கேண்மினென்
 றெண்டவச் சூதனு முடைப்ப தாயினான். (க)

பாரினிற் புராதலப் பதிபு ரப்பவன்
 போரினிற் றெவ்வர்மெய்ப் புலவு காரியு
 மோரியு மருந்தவே லுறைக ழித்திடும்
 வீரியன் விபரிச னென்னும் வேந்தனே. (உ)

காரி-காகம். ஓரி-நரி.

தன்மடஞ் சிலைகொடு தானுஞ் சேனையுங்
குன்றருங் கானிடைக் குறுகி நாடொறும்
வன்றலைக் கேழன்மான் மரைபுல் வாய்களின்
மென்றசை யருந்திட வேட்ட மாடுவான்.

(க)

கேழல்-பன்றி.

புலந்தரு பூசுரர் புலருர் மற்றள
குலந்தனி லுதித்தெழில் குலவு மாதரை
கிலந்தனி லவாவுட னேடி நித்தமுங்
கலந்துளர் தருக்கொடு களிக்கு நீர்மையான்,

(சு)

வேறு.

மகிவளர் பக்கங் கலைகுறை பக்க மதிதொறு மருவுபன் னுன்கார்
திதிங்ளிற் றயிலுண் டெறத்துதன் னடியார் சிந்தனைப் படிமுடி வில்லாக்
கதிதரும் பரண யானினைத் தாட்டிக் கடிமலர் கூவிளஞ் சாத்தி
விதிமுறை வழுவா துள்ளெனக் குறுகி விருப்புட னருச்சனை புரிவான். (ங)

மற்றவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன் மலரடி வணங்கிக்
கற்றடந் தினிதோட் புரவல விரவுங் கல்வியிற் றிறலினே ரில்லாய்
பொற்றரு விழிது விட்டெனக் கிடந்த புரிசடைப் புனிதனா ரிரவி
ஹற்றருத் திழமுண் டியிலொழிந் துளத்தி னுலுப்படன் பூசனை புரிவாய். (சு)

கூனருஞ் சிலைக்கை வேட்டுவ ரென்னக் குலவிலங் கனைத்தையுங்கொ
லைசெய், தூனருந் திதித லொழிந்திலை நிலத்தி லுயர்குலத் திழிகுலத் துதி
த்த, தேனருங் கணிபா னிவர்த்தொற் கணிகைச் சேயிழை யார்முலைப் போ
கந், தானருந் திதித றவிர்ந்திலை யிர்த்தத் தன்மைபென் சாற்றுதி யென்றார்.

என்றவன் மொழிந்த மொழிசெவிப் பீட லு மிளநகை கோட்டிலே வி
றைவன், முன்றவப் பயனா விற்றப்பெதிர் நிழ்வா மூன்றுகா லங்களு முண
ர்வேன், னன்றளிச் சூலம்பாட் டயர்மலர்க் கோதைச் சரிசூழால் கேட்டியா
ன் முன்னங். குன்றெனு மிஞ்சிப் பம்பைமா நகரிற் குரைமுக னுமலியா வு
தித்தேன். குமலி-நாய். (அ)

பாலவென் மறுதை யடுமொழிக் கவுரி பங்கில்வாழ் பம்பைநா யகன்ற
னாலயங் குறுகிப் பலிங்கிடு மடிசி லருந்துவான் வருந்தியங் கடையுங்
காலையிற் கோயிற் கைவினை யாளர் கடிதெனைக் கடிந்திடக் கருதி (டர்ந்தார்.
வேலையில் விடம்போற் கதைகலை குனித்த வில்லொடுங் கல்லொடுங் தொ

ஒடினேன் வெருவி யாலயம் வலமா யுயிர் பிழைத் தாய்குவா னெறிக்
டேடினேன் காணென் பலிசொரி பீடத் தின்னயற் சென்றுழிச் சுருதி
பாடிநான் மறையோர் பழிச்சிட ரெய்தீ பச்சுடர்த் தட்டெடுத்தேந்திப்
பீடினாற் பணிமா றினர்தரி சித்தேன் பிறைமுடிப் பிஞ்ஞகன் றன்னை. (க0)

அக்கணத் தொருவன் சுரந்தொட வீந்தே னன்றிராச் சிவநிசி யதனின்
யிக்கவா லயத்தை வலமதாய் வந்து விமலனைத் தரிசனை புரிந்து
நக்கனாற் திருமுன் னாவிர்த் திட்ட நன்மையாற் காலமுன் றுணர்ந்து
தக்கவாழ் வுடனா னிலம்புரத் தருளுந் தலைவனாற் தரைதனி லுதித்தேன். (1)

இந்தநற் பலத்தைத் தந்தது பரம னிரவெனக் கருதியா னெதிர்த்து வந்தநற் நினங்க டொறுங்கலை நிறைந்து வருபிறை குறைபிறை யதனிற் றந்தபன் னான்காம் பங்கமென் றுரைக்குஞ் சதூர்த்தசி களிற்றவ றும லந்திவா னதிச்செஞ் சடிவவா னவனை யகத்திலவைத் தருச்சினை புரிவேன்.

புரிந்தபூ சனையாற் பிரிந்துவெம் பாவம் போகுமோ வெனப்புகன்றனை பேல், விரிந்தபைப் பணிப்பூ ணணிந்தருண் முக்கண் விமலனை வழிபடி வி னன்முன், சொரிந்தவெம் பணிபோற் கொடுஞ்சிகைத் தழன்முன் றொக்கு றக் குவிந்தவிந் தனம்போற், கரிந்துநீ றுகும் பரமனை நீயும் வழிபடக் கருது கா ரிகையே. (க௭)

எனவெழித் திறைவ னியம்பலுங் கதிர்கான் றெழின்மணிக் கலன்கிட ர் திமைக்குங், கனதனக் குழுத வதியெனு மணங்கு கைதொழு தெனது முற் பவமு, மனமுறத் தெளிந்து சொல்லுநீ யெனலும் வளத்தரு மல்லிகா ர்ச் சுனத்திற், சினகரத் திருக்கு மென்சிறைப் புறவாச் சென்றுதித் திருந் தனை முன்னாள். (க௮)

இறந்தமுற் பவத்திற் செந்நிறத் தசையொன் றெடுத்தவாய்க் கவ்வீநீ வரலுஞ், சிறந்தவெங் கழுகொன் றுனைத்தொடர்ந் திடவச் சிவாலயந் தனை வலஞ் சூழ்ந்து, பறந்தனை வந்து விடைவரை கொடிக்கம் பத்திடைப் பயந் தொளித் திருப்ப, மறந்தரு கங்கங் கொத்திவா யலகால் வதைத்திட வாங்கு யிர் மடிந்தாய். (கரு)

சொல்லுமக் கங்கம் புறவதா நின்னைத் தொடர்ந்துகொன் திடுஞ்செயல் சொ வல்லினில் விழைவி னீகொடு வந்த வசைபடு தசையினை வவ்விச் (ல்லிச் செல்லுவ னென்று வந்துனை வலிதிற் செகுத்துநின் வாய்ப்படுந் தசையைக் கல்லெறி விரைவி னப்பறந் கொண்டு போனதக் கடுஞ்சிறைக் கங்கம். (க௯)

கங்கம்-கழுகு.

தீவழி யெருவை தொடர்ந்திட வந்தச் சிவாலயந் தனைவலம் வரலா (னாற் லாய்ப்பிழிக் கொன்றைத் தொனடபுனை சடிவத் தண்ணன்முன் னாவீநீத் தத பாய்திறை யுடுத்த நெடுநிலப் பரப்புப் பரித்திடும் பார்த்திவன் மகளாத் தூயசெங் கமலத் திருமக ளென்னத் தோன்றியென் றுணைவியு மாளாய். ()

எருவை-கழுகு. பிழி-தேன்.

வேறு.

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி நன்றிதென் றிறும்பூ தெய்தி நலனுடை நீயு நானு மொன்றிமுன் னெடுத்த காயத் தற்பவ முரைத்தா யாங்கன் சென்றினிப் பிறக்குந் தன்மை செப்புதி தெரிய வென்றான். (க௮)

மென்னடை யன்ன மன்னாய் வேநினி யிரண்டாஞ் சன்மம் பன்னக வேந்த னேந்தும் பார்பிசைச் சிந்து நாட்டின் மன்னவ னாவனீ சஞ்சயன் மகளாத் தோன்றிக் கன்னலர் தருமென் றோளிற் கலந்துறக் களித்து வாழ்வாய். (க௯)

கல் நலந்தருபூ என்தோளில் என்றுபிரிக்க.

படியிலோர் மூன்றாஞ் சன்மம் பகர்சவு ராட்ட நாட்டில் வடியயிற் சுடர்வே லேந்து மன்னவ னாவனீ

கடிமதிற் கலிங்க நாட்டிற் சலிங்கர்கோன் மகளாத் தோன்றி
யிடிமுர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (௨௦)

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொள்காந் தார நாட்டி
றிருவள ராச னாய்க்கோல் செலுத்துவன் யானீ சீறிப்
பொருதரி யலரை வெல்லு மகதர்கோன் புதல்வி யாகிச்
சுருதிவண் டியிரும் பைந்தார் சூட்டியென் றுணைவி யாவை. (௨௧)

சிற்றத்தோ ரைந்தாந் தோற்றந் திகழிய லவந்தி நாட்டிற்
பிறந்தர சளிப்பன் யானீ பேருல கனைத்தும் போற்று
மறந்தரு வடிவேற் றுளைத் தாருணன் மகளா வந்தென்
னறந்தரு மனைவி யாகி யிருப்பையங் களவில் காலம். (௨௨)

முருத்துமழ் முறுவன் மாணே மூவிரண் டாம்பி நப்பிற்
பெருந்தமி ழுருத்த நாட்டிற் பேரர சளிப்பன் யானீ
யிருந்தவப் பலனால் விஞ்சும் யாதிதன் மகளாத் தோன்றி
யருந்தவத் திருமா தொத்தெ னம்புய மதனிற் சேர்வை. (௨௩)

கழிதரு மேழாஞ் சன்மங் கைதவன் குலத்திற் றேன் தி
யெழில்பெறு பதும வன்ம னெனும்பெயர் பெற்று வாசம்
பொழிமலர்ப் பைந்தார் வேம்பின் பூந்தொடை புனைந்து நாளும்
பழிபவம் பயிலா வண்ணம் பாண்டிநா டளிப்பன் யானே. (௨௪)
கைதவன் பாண்டியன்.

நீயும்ப் பவத்திற் செல்வ நிறைந்திடும் விந்த நாட்டிற்
காயும்வெங் கதிர்வேன் மன்னன் கண்ணெனக் கதிர்கொண் முத்த
மெயும்வேய் மருட்டு மென்றோள் வசுமதி யென்னு நாமந்
தோயுமோ ரணங்கா வந்து தோன்றிநீ வளர்வா யுன்னை. (௨௫)

மங்கல முரசு மார்ப்ப மன்றல்செய் தளிப்பா னுன்னிச்
செங்கதிர் மணிகள் வேய்ந்த செம்பொன்மண் டபஞ்சோ டித்துத்
துங்கவேற் கரனுன் றுதை தூதரி லோலை போக்க
வங்கண்வந் தெய்தும் வைவே லரசரை யறையக் கேட்டி. (௨௬)

கொண்டல்கண் படுக்குஞ் சோலை குலவயோத் தியர்தந் கோமான்
வண்டலம் வருந்தண் பைந்தார் வளையுங்காந் தாச மன்ன
னெண்டலத் தரசர் போற்று மிருபதன் றுருப தேயன்
விண்டலத் தமரர் போற்றும் விறலுடை யவந்தி வேந்தன். (௨௭)

பல்லவ தேய மாளும் பார்த்திவன் பன்னுந் தொன் னூல்
வல்லவன் யானைத் தானை வாரண வாசி மன்னன்
வில்லவ னரின் மாலை மிலைந்திடு நேரி வெற்பன்
நல்லொளி முடிசேர் மன்னர் நன்மணச் சாலை நண்ண. (௨௮)
வாரணவாசி-காசி ஆரின்மாலை-ஆத்திமாலை, நேரிவெற்பன்-சோழன்.

யானுடங் கெய்த நீயன் நிசையளி முரன்று பாடுந்
சேனுமிழ் மலர்ப்பைந் தாரென் நிண்டிறந் றோளிற் சூட்டப்
பானுவின் குலத்தோர் முன்னும் பார்த்திவ ரநேக நீண்டி
யூனுமிழ் படைந் னேந்தி யுருத்தென்னே டியுத்தஞ் செய்வார். (௨௯)

அங்கவர் தம்மை யெல்லா மாடல்வெங் கரிக்கூட் டத்தோர்
சிங்கம் தென்ன வென்று சேயிழை யுனையான் கொண்டு
சங்கமா முரசு பம்பை தழங்கிட வானில் வாழும்
புங்கவர் பரவுங் கூடற் புரிதனிற் புருந்த பின்னர்.

(௯௦)

அளப்பருங் கால மன்போ டாயிழை நீயு நானு
முளப்படுங் போகந் துய்த்துட் டிலகொரு குடைக்கீ ழாண்டு
வளப்படு மகங்க ளாற்றி வளந் தி மறையோர்க் கீந்து
களப்படுங் கறையி னுன்றன் கனைகழல் பூசை செய்து.

(௯௧)

கறை-கருமை நஞ்சு.

வள்ளுவார் சூழ்ந்தோய் கண்ணாய் மழகளி றென்ன வாங்கோர்
பிள்ளையார் பெறுவ மன்றோன் பெருங்கலை யுணர்ந்து தும்பி
கள்ளையார் கடுககை மாலைக் கடவுளுக் கடிமை பூண்டு
வெள்ளுவான் மதியம் போல வளர்ந்துபேர் விளங்கு நாளில்.

(௯௨)

அணிகெழு செழும்பொற் சோதி யவீர்மணி முடியுந் சூட்டி
மணிமுடி யந்த நேந்து மாநில மவன்பா னல்கித்
தணிவருந் சன்ன மென்னுந் தழலினுங் கொடிய வெய்ய
பிணிகெட வேட்கை யோடும் பெருந்தவ மியற்ற வெண்ணி.

(௯௩)

தென்றலங் கன்று சந்தச் சீனைமலர் வாசம் வீசங்
குன்றமர் தனிது வைகுங் குறுமுனி குறுக நம்பான்
மன்றலங் கோதை நீயும் யானுமாய் மருட்சி நீங்கி
யன்றவன் தன்னை நோக்கி யருந்தவ முழப்ப நின்றே

(௯௪)

ஆரியநற் றவஞ்செய் கால வகத்திய நெமக்கு ஞானத்
துரியநற் சுவயோ கத்தை யுவந்துப தேசஞ் செய்வா
னெரிசுடர்ப் பிழம்பா மேனி யெந்தையைச் சந்தை தன்னிற்
தெரியுமவ் வியோக நின்று சித்தியா முத்தி சேர்வேம்.

(௯௫)

நவமிகு பம்பை நாட்டி னாயுரு வெடுத்து முன்னாட்
சிவரிசி தன்னி லீசன் றெரிசனங் கிடைத்த பேற்றாற்
பவமகன் றுய்ய நன்மை பலித்தது பாவை நீயுந்
தவமதிவ் விரதந் தானே தவறிடா நிழைத்தி யென்றான்.

(௯௬)

ஒருவருந் திங்க டோறு முபயபக் கத்தி லுற்று
வருசதுர்த் தசிக டோறு மழுவலான் தன்னை வாசந்
தருமலர் கொடுபு சித்துத் தணந்தெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாப்பே ரின்பவீ டெய்தி னாரால்.

(௯௭)

சிவன்றிருக் கோயின் மேவிச் சிவரிசி விரதந் தன்னிற்
சிவன்றனைத் தெரிசித் தோருந் சேருவர் முத்தி யென்றே
சிவன்றனை யுணர்ந்து நாளுந் சிந்தைசெய் முனிவர் கேட்பச்
சிவன்றனக் கடிமை பூண்ட சூதன்முன் செப்பி னானே.

(௯௮)

விபரிசச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம் ௬௨௮.

குபேரச்சுருக்கம்.

ஒதமுற் றிடுபாற் கடலடுக் களைக்க ணமைத்தவா லோதன மருந்து
நாதனற் சங்கக் குழையணி காத னைகத்துமும் புரமெரித் திடுநாண்
மாதனு வெனப்பொற் கிரிகுழைத் தேறும் வசந்தரைத் தேர்நனி கடவுஞ்
சூதனுக்கிணையாஞ் சூதன்மற் றின்னுஞ் சிவரிசிக் கதைதொடுத் துரைப்பான்
குழைத்து-வளைத்து. வசந்தரை-பூமி. சூதன்-சாரதி (பிரமா.)

முத்தவெண் மணிதோ டரித்தநூல் வடத்தின் முறைமுறை குறைவறக் கோ
வைத்தெனச் சிதறி விரிந்தபூம் பாளை மரகதக் கமுதினிற் குழையைத் (த்து
துய்த்தலை கடுவன் பாய்ந்துறச் சிந்தச் சுரிமுகக் கூன்பிடர்ச் சங்கங்
கைத்தலத் தெடுத்துக் கம்பள ரெறிந்து கடிந்திடுங் காம்பிலி நாடு. (உ)

தோடரித்த-தோன் தரித்த. கம்பளர்-உழவர்.

கயமலர் துவைத்துக் கரைதவழ் பணிலங் கான்றிடத் தோன்றுரித் தில
த்தை, முயன்மதிப் பிள்ளை யெனப்பகற் காவி முகைமுறுக் குடைந்துதே
னெழுக்கும், வயன்மருங் கெழுந்த கரும்பினைக் கவரி முறித்திடத் தெறித்
தவெண் மணிமுத், தயன்முதிர்ந் திடுகுற் றவளைமேற் டடநொர் தாங்கது
பொறுத்திடா தரற்றும். கவரி-கவரிமான். (ங)

இலைதலை விரிந்த நெட்டெட் பூக மேற்றவொண் டாற்றிளங் கதவி
யலைதலைத் தவிராத் தூங்குதீங் கனிசே ராம்பிர மனற்பொறி சிதறு
முலைமுகத் துருக்கிப் பழுத்தபொற் சுளைக ளுற்றமுட் குடப்பழப் பனசந்
தலைவளை குலைச்செஞ் சாலிரீன் வயலின் றலைத்தலை தழைத்துநின் றோங்கும்
ஒள் தாறு என்றுபிரிக்கீ. ஆம்பிரம்-மாமரம். பனசம்-பலா.

இரும்புகாய்ந் தொத்த செக்கர்வா னெழுந்த விளமதிக் குழுவியை யளிகள்
விரும்புபூ மலர்த்தா தினைச்சிறு நுதலின் வெண்டிரு கீமெனச் சாத்தி(த்துச்
யரும்பெனுங் கலசத் துறுநறு நெய்வார்த் தடர்சுனைத் தொட்டில்வைத் தவைச
சுரும்புதா லிசைப்ப மென்றளிர்ச் சாளை துயிற்றியே வளர்த்திடுஞ் சோலை.

இனையன வளங்கூர்ந் திடுநெடு நாட்டி விரங்கலைத் துறையெலா முணர்ந்
வளைதுழா யலங்கற் கண்ணனு மதியா மலாடி வந்தனை புரிந்து (தோன்
நினைவருங் காம முதலமுச் சூறும்பி னெடும்பகை கடிந்துநீ ணிலத்திற்
றனைநிக ரான சுத்தநல் வேள்வி தத்தனென் றுளனொரு மறையோன். (சு)
வேள்வித்தன்-யசுத்தத்தன்.

அன்னமா மறையோ னைம்புலப் பகைசெற் றற்றிய வருந்தவப் பேற்று
ற், கன்னல்வே னெனவோர் நன்மகப் பெற்றான் கருதருங் குணநிதி யவன்
பேர், முன்னமுற் றாலின் வினைவிதி முறையின் முடித்தபின் முதுக்குறை
வுடையோ, னுன்னருஞ் சுருதி முதற்கலை பயிற்ற வோதின னுளத்திலுற்
றுணர்ந்தான். முதுக்குறைவு-பேரறிவு. (ஏ)

தூமமார்ந் திருண்டு சுருண்டிரீண் டிடுமைச் சுரிசுழற் றோகையர் மருண்டு
காமனா மென்னக் காழுது பருவ முற்றபின் கற்றைவெண் கதிர்கால்

சோமனாண் டளப்பான் முதனவக் கிரகஞ் சுகம்பெறு முகூர்த்தநன் னாளோ
வாமமே களைப்பொற் குலஞ்சொடி தன்னை மறைப்படி வதுவைசெய்திட்டான்

சோமன்-சந்திரன். ஆண்டளப்பான்-வியாழன்-

வேறு.

இன்பமுற் றன்னை தந்தை யில்வயீ னிருக்கு மந்நான்
மண்பதை மதிக்குஞ் சீர்த்தி வளர்குண நிதியா மைத்தன்
புன்புல மீதூர்ந் தூழின் பொறித்திடு விதியின் கொட்பாற்
றுன்பமு ம்பகையு நல்குஞ் சூதின்மேன் மனம்வைத் தானே. (க)

புன்புலம் மீதூர்ந்து-தீயவுணர்வுமிருந்து.

அற்புள னாய் தந்தை யறிவுறு வண்ணங் கல்விச்
சொற்பயி லாதா ரோடு துன்னிவெங் களகந் தன்னி
னற்பக விரவெப் போது நன்மதி மருட்சி கூர்ந்து
பொற்கலன் கலைபொற் காசு பொருதுநா டோறுந் தோற்பன். (க௦)

களசம்-சூதாடுமிடம்.

தனையன்யாண் டிற்று னென்று தாதைசேட் டிடும்போ தெல்லா
மனைமிக வெருவி யோதற் ககன்றன னென்று தீய
வீனையம் தான சூது மறைத்தனன் விளம்ப முந்நூல்
வனைதரு மார்பன் சற்று முணர்ந்திலன் வாழு நாளில். (க௧)

ஆய்மகன் றன்னை வாவென் றழைத்துநீ யிழைக்கு மிந்தத்
தீயரு தந்தை தேரி னுனையுமில் கெனையுஞ் சீறிக்
காய்வெனன் றுள்ளத் தஞ்சக் கவறுக டவறு செய்யுந்
தாயநீ யாடுஞ் சூது தனையொழித் துரைத்தேன் முற்றும். (க௨)

உந்தைதன் னெழுக்க நீதி யுணர்ந்திலை யந்த னாளர்
மைந்தர்க ண்டக்கை கண்டு மதிக்கலை யென்று மாழ்கிக்
கந்தமைக் குவளை வாட்கண் கலுழந்தவ னுரைக்கு மாற்றஞ்
சிந்தையிற் கொள்ளான் வஞ்சக் கணிகையர் திறத்திற் சேர்வான். (க௩)

வாட்டடங் கருங்கட் சூளை மகளிர்மேன் மனம்வைப் போரைக்
கோட்டரு கள்ள நாளந் குடிப்பவர் தம்மைக் கூடி
யீட்டரும் பொருள வாவு நிருங்கவ ருடு வோரை
வேட்டமேன் மனம்வைப் போரை யாவரே விலக்க வல்லார். (க௪)

சூனைமகளிர்-பரத்தைமாதர்.

இனையநீர் மையினு னென்று மிசைந்துளா னில்லி னொநா
ளனைதுயி லமைய நோக்கி யத்தன்முன் னவளபா னல்கும்
புனைமணி யாழி தன்னைப் பொருக்கெனத் திருடிப் போகி
வினையவெங் கவற்றி னாடித் தோற்றனன் வேறென் றில்லான். (க௫)

அந்தமோ திரத்தைக் கையி லணிந்துளா னெருவன் றன்னைத்
தந்தையாம் வேள்வி தத்தன் றனீத்தொரு மறுகிற் கண்டு
சிந்தையிற் கவலை கூர்ந்து தெளிந்துபின் னறிவ னென்றற்கு
இந்தமா மணிப்பொன் னாழி யாருணக் கீந்த தென்றான். (க௬)

அரவின்மேற் கிடந்த வையத் தமரர்கள் பதியே யானுந்
கரவினிற் கொண்ட தன்றுன் காதல்கூர் மைந்தன் குது
பொரவிரூப் புடையோ னேற்றென் புட்டகம் வென்று னின்றிவ்
விான்மணி யாழி தோற்றுன் மேவுவ னான யின்னும். (க௭)

வையத்து அமரர்கள் பதியே-பூகரகிரேட்டரே புட்டகம்-வஸ்திரம்.

ஓதுதூற் கலைவல் லாய்நின் னெருமகன் விலையி லாமென்
போதுபோற் கோசு கஞ்செம் பொன்புனை கலன்கள் யாவுஞ்
குதுபோர் பொருது நாளுந் தொழிலிது வாகத் தோற்பா
னிதுநீ யுணராய் போலு மென்றவ னெடுத்துக் கூற. (க௮)
கோசுகம்-வஸ்திரம்.

கன்னபா கத்திற் காய்ந்த கதிர்நுகரிச் சலாகை யிட்ட
தென்னவெந் துருகி யிற்பா லெய்தியில் லவனை நோக்கி
யுன்னதா ருயிரொப் பான புதல்வனெவ் வுழையி லுற்று
னென்னமற் றவனீ ராட நீர்த்துறை புகுந்தா னென்றான். (க௯)

என்னலு நென்ன லுன்பா லெண்ணெயாட் டயர்போ தீந்த
வன்னுநன் மணிப்பொன் னாழி தருகென மறையோன் கேட்பக்
கன்னலிற் களிந்த மூரல் பகற்கடன் கழித்துத் துய்த்த
பின்னர்தான் றருவ லென்று பெட்புறப் பேச லோடும். (௧௦)
எண்ணெய் ஆட்டு அயர்போது எண்ணெயிட்டுமுழுகும்போது.

நெறியில்பொய் புகன்று கற்பி னீரல செய்தான் மைந்த
னறிவில னாகி வெஞ்சூ தாடியே படிந னானுன்
குறியுடைப் பெரியோர் தூலிற் கூறிய நீதி நோக்கிற்
பொறியிலா விவவரை வீட்டுப் போவதே கடனென் றெண்ணி. (௧௧)

பற்றொரு சற்று பின்றிப் பாசிழைப் பவளச் செவ்வாய்ப்
பொற்றொடி தனையும் பெற்ற புத்திரன் றனையு நீத்தன்
றுற்றொரு பதியி லெய்தி யுயர்குண வேள்வி தத்தன்
மற்றொரு மடந்தை தன்னை மணவினை முடித்து வாழ்ந்தான். (௧௨)

இந்தமா நிலத்தி லிந்நாள் யான்புரி தவறு கண்டு
தந்தையிற் கன்னை யோடென் றன்னையுந் தணந்தா னென்று
சிந்தையிற் கவலை கூர்ந்து செய்வதொன் றறியான் மைந்த
னந்தமி றுன்ப வேலை யாழ்ந்தனன் கரைகா னானாய். (௧௩)

கற்றிலம் பொருள்க ளீட்டுங் கல்விக னொழுக்க மேன்மை
பெற்றில மஞ்ச லென்பார் பிறரெவ ரொருவர் பாலும்
பற்றில மற்று முள்ள பாசனத் தோர்க ணட்புஞ்
சற்றில மென்று மாழ்கிச் சலிப்புட னிருக்கு நாளில். (௧௪)

அரவிர வதனி லீச னாலயந் தன்னி லோர்விப்
பிரனுயர் பூசை செய்யச் செல்லுவான் பின்ன ரெய்திக்
கரவினி லமலற் கேற்று மமுதினைக் சுவர்ந்து மீள்வா
னிரவினி லற்ற நோக்கி யிருந்தனன் றுயிலி லாமல். (௧௫)

எரிபெரும் பசியி னோடங் கியாமமோர் நான்கும் பூசை
புரிதர நோக்கி வைங் வைகறைப் போது தன்னி
லரியநல் விரத மாற்றி யமலனை யருச்சித் தேத்தித்
துரிசறு மறையோன் கண்க டீங்கியே துயிலக் கண்டான். (௨௬)

ஆண்டவ நெழுந்து போகி யமுதினை யெடுப்பக் கண்ணிற்
காண்டல்செய் யாது மங்குங் கனைசுடர் விளக்கைக் கையாற்
றாண்டல்செய் தீசன் முன்னர்ச் சோற்றினைக் கவர்ந்து கொண்டி
மீண்டொரு மறையோன் காலில் விரைந்தனன் மிதிக்க லுற்றான். (௨௭)

மிதித்தவப் பொழுதி லந்த வேதியன் விழித்து நோக்கிக்
கொடுத்தனன் கள்வ நென்றே கூக்குர லெழுப்ப லோடுங்
கதித்தவெந் திறலி னோரக் கடிநகர் சாப்போர் கேட்டங்
கதிர்த்தனர் வந்து பற்றி யவன்றலை யறுத்திட் டாரால, (௨௮)

வேறு.

அவ்வேலையி லிகலந்தக னடல்கொண்டிடு தூதர்
கைவேலயி னவியஞ்சிலை கணைவெங்கதை கொண்டே
மைவேலையில் விடமென்றிட வந்தங்கவ னிருதோ
ணைவேதர விசித்திர்த்தவர் நடைகொண்டது கண்டே. (௨௯)

நவியம்-கோடாலி. தோள் றைவேதர என்னுமிரிக்க.

கடுவெங்கரி யுரிகொண்டகண் ணுதறன்கண் நாதர்
வடுவின்றிய மணிதன்றிய மானத்திடை வந்தே
விடுமின்க ளிவன்றன்னே யெனச்சென்று விலக்கக்
கொடுசென்றிடு நமதூதர் குறித்திடுகிவை சொலவார். (௩௦)

பொருடங்கிய மறைவாண ரொழுக்கம்புற நீத்திட்
டருடங்கிய உவைசொற்றவை யறிவின்றி முனிந்து
மருடங்கிய சூதாடிநல் விலைமாதை மணந்து
கருடங்கிய மனத்தான்சிவ னிர்மாலியங் கவார்தான், (௩௧)

கருள்-இருள்.

உய்யும்வகை யேதிங்கிவ னுறுமிப்பவ மதனிற்
செய்யுந்தவ முளதோவெனச் சுவகங்குலி னுதாம்
பெய்யுந்தழ னிகர்வெம்பல் பெரிதாயெழுத் துயினித்
தெய்யுங்கணை மதனைச்சுடு மிறைதாளினை கண்டான். (௩௨)

அடல்சேர்விடை யுடையானெதி ரவியுஞ்சுட ரதனை
மடல்சேர்மலர்க் கரத்தாலொளி வரத்தானடின னதனான்
மிடல்சேர்கொடு வினையானையும் வீத்தான்றுயர் நீத்தான்
கடல்சேர்நெடு நிலமீதுயர் கலிங்கத்திறை யாவான். (௩௩)

என்றேசிவ கணநாத ரியம்பச்சமன் றாத
ரன்றையவ ரடிபோற்றினின் றருள்சேர்குண நிதிதோட்
குன்றையிணி யவிழ்த்தங்குநீர் கொடுபோமென விடுத்திச்
சென்றேபுலிக் குழுவன்னவர் தென்றிக்கினி லுற்றார், (௩௪)

வேறு.

௩௪ னன்பரக் காலையிற் குணநிதி யென்பவன் முகநோக்கிக்
காச ணிந்தபொன் முடிசரித் துயர்புகழ்க் கலிங்கநா டளிக்கின்ற

வாச மாலிகை யருந்தமன் மதலையா வுனங்கொளுத் தமனென்னு
மாச கன்றபே ரொடுபிறந் திடுதியென் றறைந்தன ரகல்கின்றார். (௩௫)

ஆனைய னப்படிக்கலிங்கநாட் டிறைமக னாகமுற் பவந்தன்னிற்
றனையு ணர்ந்துறத் தொடர்முதுக் குறைவினாற் சங்குன் குலந்தோறுங்
கனசெ முஞ்சுடர் நெய்வினக் கேற்றிநற் கடிமழ் நறுந்தாபம்
புனையு மாமலர் சாத்தியே யருச்சுனை புரிந்தறம் பலசெய்தான். (௩௬)
குலந்தோறும்-கோயில்கடோறும்.

இன்ன வாறுபற் பலதினக் தருமங்க ளியற்றியா யிாஞ்சென்னிப்
பன்ன காதிபன் சுமந்தபார் புரந்துநீர் பட்டழிந் திடுமொக்கு
ளன்ன மானுடச் சட்டைநீத் துத்தரத் தளகைமா நகர்காக்கு
மன்ன னாகிவீற் றிருந்தனன் யாவரும் வந்தடி தொழுதேத்த. (௩௭)
மொக்குள் அன்ன-நீர்க்குமிழிபோன்ற.

சிலப கற்கழிந் திட்டபின் நெண்டிறை திரிவர நதிசூழ்ந்து
நலமி கத்தருங் காசியிற் சுவலிங்க நாட்டியர்ச் சனைசெய்தா
னிலகு பேரொளிச் சுடர்ப்பிழம் பாய்ச்சசி யிருத்திய சடைப்பெம்மான்
கலக லாள்விழி மலைமக னோடிகக் கணத்தினில் வெளிப்பட்டான். (௩௮)
வரநதி-கங்காநதி. சசி-சந்திரன்.

உன்ன ருந்தவம் வியந்தனந் தனதரின் னுளத்தினில் விருப்புற்ற
தின்ன தென்றறை தருதுமென் றுரைத்திட விரவியா யிரங்கோடி
துன்ன ருங்கதிர் விரித்துரின் றனையுமெய்ச் சோதியுன் னுருக்காண
நன்ன லந்தரு கண்ணினை கூசிடா நல்வரந் தருகென்றான். (௩௯)

காக்கு மாலயன் காணொழு வடிவவன் கட்டிலங் கதுவுற்று
நோக்கு மாறநுள் செய்தனன் நீழலுமிழ் துதல்விழிப் பெருமானும்
பூக்கு மாமலர் மனைமெனப் பொருந்திய புனீதனை யெஞ்ஞான்று
நீக்கு மாற்றி தாவுறை நிமலையைப் பார்த்திது நினைக்கின்றான். (௪௦)

தீது தீர்த்தருள் சுவன்றிரு மேனியிற் செறிந்துறைந் திடமுன்னாள்
யாது நற்றவ மியற்றின ளிவளென வெண்ணினோக் குறவெற்பின்
மாது ளங்கறுத் திட்டன ளோர்விழி முறைந்ததங் கவற்கநரா
ளோது மாமறை யளவிடற் கரியவ னுமையவட் கிவைசொல்வான். (௪௧)

ஊறி னின்றவப் பெருமையை வியந்துளத் துவந்தன னினைக்கின்றான்
வேறி வன்புரி தவறிலை முனியிலை விழியிவந் கருளென்னச்
சீறி வெம்பொறிக் கனலெனக் கன்னுதன் சீந்தையுற் நெழங்கோப
மாறி யம்பிகை யம்புகம் வழங்கினள் பொற்கண்ணை வயங்கிற்றால். (௪௨)

விழியி ழந்தது பெற்றபி னியங்கர்தம் வேந்தனும் வியப்போடங்
வுழியி ளம்பினை முடித்தருள் சுடாடவி யுடைவிடைக் கொடிபோனை
கழிவ ருங்கயன் மருட்டுவாட் டடடுங்கு கட்கவு ரியைவேரி
பொழிசெ முந்துண ரிறைத்தாந் றுகிபல புகழ்ந்துவீழ்ந் தெழுகின்றான். (௪௩)

மன்று ணட்டமே புரியரன் கைகளான் மற்றவ னுடறைவந் (ம்)
தின்று தொடருநீ யென்னுடைத் தோழனாயி ருத்தியென் றிசைத்தான்பொ

குன்று கிட்டிய தனரிதிப் பெருக்கொடு குலவுபுட் பகம்பெற்றே
யன்று தொட்டவ னளகைமா நகரர சளித்தவ ணிருக்கின்றான். (சச)

இன்ப மார்சுவ றீசியினின் மாலிய மெடுத்தருந் திடற்கீசன்
முன்ப விந்திடு விளக்கினைத் தூண்டிய முற்பய நதனாலே
நன்பு வித்தல மரசளித் தளகைமா நகர்தனக் கிறையாகிப்
பின்ப ரன்றனைப் பிரிந்திடாத் தோழமைப் பெருமையும் பெறலுற்றான். ( )

சேற்றி னாரசெழுந் தாமரைக் கண்ணனுந் தேடருஞ் சிவன்மெய்யி
னீற்றி னுன்றிருக் கோயிலி னுயர்சிவ நிசிகளி னெய்த்தீப
மேற்றி னாப்பெறும் பேற்றினை விரித்தெடுத்தியம்பவேண் டிடிவெண்க
னாற்றி சாமுகம் படைத்தருள் விரிஞ்சனு நவின்நிடற் கரிதாமால். (சசு)

அன்றி யெண்ணிரண் டாமுப சாரத்திற் கடுத்தவை யந்நாளிற்
குன்றி யத்தனை யீயினு மாயிர கோடியாய்ப் பலனல்கு
மென்றி ருட்குறும் பறவெறி களைசுட ரிரவிசெங் ககிரென்னத்
துன்றி ருஞ்சடைத் துறவர்கேட் டிவப்புறச் சூதனாண் டிரைசெய்தான். ( )

குன்றியத்தனை-குன்றிமணியளவு.

குபேரச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம் சுளநு.

சாலிகோத்திரச்சருக்கம்.

கழனிமலை சுயல்கள்வள்ளைக் கொடிஞ்சிப்ப தெனக்குழைபாய் கருங்க
ட்டைபந்தார்க், குழனிமலை முலையமுத மணமிறைவாய் கமழமுத்தங் கொடு
ப்போன் போரி, னுழனிமலை கடக்கரிதென் நருக்கனுளர் தடுமாற வவுண்
ர்க் கொன்று, பழனிமலை குடிபுகுந்த பகவனிரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம்.

கழனிமலை-யயலின்பொருகின்ற. குழை-தோடு. குழல் நிமலை-கூந்தலுடைய
ய உமாதேவியினது. அழனிமலை-(உடற்குறைப்)பிணமலை.

அங்கிராப் பிருகுவிட பன்றதீசி யத்திரிகா சிபன்சு பேதன்
பங்கமில்வான் மீகிசர பங்கன்சா பாலியருட் பரத்து வாசன்
றுங்கமுறு புலத்தியனற் சுசீலனா ரதன்மரிசி சுக்ன்மார்க் கண்ட
னெங்குமிசை பெறுசனகன் முற்கலன்முற் படுமுனிவ ரிவர்கள் யாரும். ( )

பாடளிக்கு மதுவளிக்கும் பசுந்துளவோன் முதலமரர் படிவர் யார்க்குங்
கேடளிக்க வருங்கடுவுண் டவனருள்சேர் சூதன்முதல் கிளர நோக்கிப்
பீடளிக்குந் தவமுனிவ சிவநிசினோற் றவர்க்கிறந்த பின்பே ரின்ப
வீடளிப்ப தன்றியிகம் விழைந்தனவு மளிக்குமோ விளம்பு கென்றார். (க)

அரவுமதி முடித்தசுடை யானிரவிற் கண்படைநீத் தருச்சித் தானல்
குரவதுகள் படுத்திநெடு நிலத்தின்மிகு செல்வமெலாந் கொடுக்கு மைதீதாய்
விரவுகொலை முதற்பாவ வல்வினையின் வேர்பிடுங்கி வீடுநல்கும்
பரவுமிதி னிகழ்காதை யொன்றுளதென் றுயர்கூதன் பகர்வ தானான். (ச)

காலிகோத் திரத்தியல்பிற் புரந்தரூந் கண்ணன்முதல் கருதற் கொண் ணைத், குலிகோத் திரத்தவர்கொண் டெய்வொருமூன் றழற்களித்த தொ ஸ்லோன் திங்கண், மோலிகோத் திரவருளே பெறவேண்டி யறையுமறை முறையி னின்றோன், சாலிகோத் திரனைன்பேர் தரித்துடையா னெரு வனுளன் நவத்தின் மிக்கோன், (கு)

காலி-பசுக்கூட்டம், கோத்திரத்துஇயல்பில்-குலாசாரப்படி. முதல்-அடிகள். குலி-குலாயுதமுடையவர். கோத்திரத்தவர்-மலையாளியவில், திங்கள்மோலிகோசுந திரசேகரநாதர். திர-நிலையான,

வேதியர்தங் குலத்திலுயர் விண்மணிகண் மணிபெனவே விளங்கும் வேத மோதியுணர்ச் தறிவரிய கலைக்கடலின் கரைகடத்திட் டியர்தூல் லல்ல வாதியரை வென்றுசந்தி வந்தனைகண் முப்பொழுதும் வடிவா தாற்றிச் சாதிமுறை தவறாம னீதியுட னெடிதுதினஞ் சரிக்கு நாளில், (சு)

வம்பவிழுங் குழன்மனைவி மக்கள்குற்ற முதற்குடும்பு மலியு நாளுஞ், செம்பவள வீதழ்க்கமலை திருக்கடைக்க ணைக்கமினிற் சிறுமை யெய்த, வெம்பரம னருளிதுவோ வென்செய்வே னென்னமனத் தெண்ணித் தென் பார், கும்பமுனி வரனிருக்கு மிடந்தேடிச் செல்வனெனத் குறித்துக் கொ ண்டே, (ஏ)

தடங்கரைகொண் டிரங்குகிரை சுருட்டியெறிந் திடம்பெருநீர்ச் சலதி யேழுங், குடங்கையினிற் கொண்டுமுதற் குடித்தகுறு முனிவனடி குறுகி ப் போற்றி, விடங்கலுழற் பணிவாயி லுகப்படுமண் கேமென மிடிவாய்ப் பட்டேன், திடங்கொடுந் தேறியுய்யும் படியடியேற் குனதருட்கண் செய்தி யென்றான், (அ)

ஆங்கவனு முனத்தருள்கூர்ந் தந்தனை முகநோக்கி யவனி மீதிற் றீங்ககற்றுஞ் சிவநிநோந் திடிவிறுமைப் பெருங்கடலின் நீரங் காண்பாய் பூங்கமலத் தயனா லும் புகலரிய போகமெல்லாம் பசித்துப் பின்னர் நீங்கரிய சிவபதமும் பெறுவாயென் றுறுதியுட னிகழ்த்தி னானால், (க)

அனையசிவ நிசினோற்கு முறைமறையா கம்பபடி யடிய னேனுக் கனையபரி செனவிந்தீனை டியம்புகென விருக்குமுன்னு வியம்பும் வேதங் தனையுனருங் குடத்தனய னவ்விரதந் தனோற்றுகுந் தன்மை யெல்லாங் கனைகடலுண் டருடருவாய் மலர்த்தவனுட் புலங்களிக்கக் கழறிப் பின்னுங், குடத்தனயன்-கும்போற்பவன் (அகத்தியன்.)

பொன்னிலமே வியபுலவர் புகழ்விரத மிதனிலைமை புகலற் பாற்றோ வெந்நிலமுந் தொழத்தருந் தலத்திலிருந் திவ்விரத மியற்ற லுற்றா னன்னிலவித் தெனவோங்கிச் சின்னாளிற் பெரிதுபய னல்கு மென்ன வுந்நிலமு மெனக்கறியுச் சொல்லுதிநல் லோதிபயி லறிஞ் வென்றான், (கக) புலவர்-தேவர். ஒதி-நூனம்,

சீதவனம் பொழியுமிருட் கொண்டனிற்ங் கொண்டிடுமெய்ச் செய்ய செங்கண், மாதவனம் புயன்றவன வாரணத்தின் வருமகவான் வானில் வா னோர், பாதவன சம்பசவ வுமையாளோ டெமையாளும் பரமன் வைகும், லேதவன மென்றுலகி லொன்றுளதங் கதந்தகையார் வீரிக்க லல்லார், (கஉ)

சீதவனம்-குளிர்நீர், பாதவனம்-பரததாமரை,

முன்னுருவம் பலவெடுத்து முயன்றசெய்தி வினைக்கிழங்கே மூலமாகப் பின்னுருவ மெடுத்துமூலம் பித்தருமத் தலத்திறக்கப் பெற்ற ரென்னிற் பொன்னுருவச் சடாமொளலிப் புனிதன்ற ரகப்பிரமம் போதித் தாதித் தன்னுருவத் தருவதன லத்தலத்துக் கிணைபுகலச் சரிவே றுண்டோ. (க௯)
தாரகம்-பிரணவம்.

பொன்னிமுத னதிப்புணல்பாய் புலவுகமழ் கடற்றீர்ப் புளினர் தோறங் கன்னியிளம் பெடையொடனங் கலந்துவளங் காட்டுமறைக் காட்டுவேணிச் சென்னிதனின் மதிமுடித்த சிவபெருமான் சந்நியிற் றிருமுன் னாக வன்னிமர மொன்றுளதாய் கடியர்வினைக் காடுசும் வன்னி யாமால். (க௯)
தீசம்-கரை. புளினம்-மணற்குன்று. வன்னியாம்-நெருப்பாம்.

விண்ணவர்பூ சனைபுரியா மறையொழுக்கம் வழக்கியவே தியர்கோல் கோடி மண்ணவரை வருத்துகின்ற மன்னர்நெறி பிழைத்தொழுதும் வணிகர் முன் வெண்ணவரும் பின்னவரசங் சுரசாதி யரிவையர்மற் றிவரீ ருகப் (ஊ) பண்ணவர்நா டெனத்தகுமத் தலமேவும் பொழுதெந்தப் பதக ரேணும்.(கடு) பண்ணவர்-தேவர்.

சிறையுறுமிப் பிறவியெனும் பிணிக்குடைந்தீர் வம்மினது தீர்ப்பன் யா எனன், நறைபறையிற் கறங்குதிரை மறைநதிக்க ணடைந்துகுடைந் தாடி க் கோடித், துறையதனிற் படிந்துமுதற் சுருகிதொட்ட வாரிதனிற் ரேயந் து தொன்னான், முறைவழுவா துன்னிமணி கன்னிகையிற் றுன்னியநீர் மூழ்கி யேறி. (க௯)

மறைநதி-வேதநதி. கோடித்துறை-கோடிநதி ஆதிசேதுவென்றும்பெயர். சுருகிதொட்டவாரி-வேதாமிர்த்திர்த்தம்.

விடமுனிய வருமமையத் திமையவர்க்கா வுண்டுவட விண்டு பண்டு (ற்றிற் தடமுனியிற் குனித்துநகைத் தெயிலொருமுன் நழற்களித்த தலைவற் போ றிடமுனிய பொருளனைத்துஞ் சித்தியுற முத்தியினுஞ் சேர்வ ரென்றே குடமுனிவன் சுருதிவனப் பெருமையெல்லா மவற்கறியக் கூறிப் பின்னும். வடவிண்டு மேருமலை. முணியில்-வில்லாக. முன்னிய முனியவென்றாயிற்று.

அத்தலமா ஞர்காசி யம்பலமற் றெவற்றினுக்கு மதிக மென்றே முத்தலமும் புகழ்வரு முனிவரனை வருமொழிந்தார் மொழியாநின்ற வெத்தலமு மதிக்குமிந்தத் தலத்திலிருந் திவ்வாத மியற்றிற் சித்தி (ர். கைத்தலத்தில் வைத்தநெல்லிற் கனிபோலக் காண்டியெனக் கழறிப் பின்ன நல்வலனை யதனமலை நங்கையொடு கிராதவரு நண்ணிக் கானிற் செல்வலனை வருங்காண வெல்வலருச் சுண்ணெயெனச் செயிர்த்துப் போர் மல்வலனை யுளத்திருத்தி மறைவலனும் வாதாவி மடியச் சீறி (செய் வில்வலனை முனிந்தமுனி விடைகொடுப்ப மறைசைநகர் மேவ லுற்றான்.)

நல் வல் அணைய தனமலை-அழகிய சூதாடுகுயிற்போன்ற தனமாகியமலை. கிராத உரு-வேட்டுவக்கோலம். மல் வலனை-மற்போர்வல்லவனை (சுசனை.) முனி-அகத்தியமுனி.

உற்றவனுற் றிடம்புனித தீர்த்தமெலாம் படிந்தாடி யுயர்பொற் கோவில் சுற்றிவலம் வந்துகொற்ற வீரகத்திச் சேதகன்றா டொழுது முன்றா

ளற்றமினான் மறைநறைப்போ தாலருச்சித் தருளிற்றைசே வடிசுள் போற்றிக்
குத்தறியல்யாழைப்பழித்த மொழியம்மை தூபுரத்தான் கும்பிட் டேத்தி. ( )
தூபுரம்-சுலம்பு.

ஒருபொருளை யுணர்ந்திருகண் பனிதூக்க மூப்பொழுது முயர்நால்வே
தந், தருபொருளா மஞ்செழுத்தை நெஞ்சமுத்தி யறுதொழிலோர் தலைவ
ன் பூரில், வருபொருளா நுயிரனைத்தும் படைத்தளிக்குந் தன்மையினான்
மண்ணோர் விண்ணோ, ரிருபொருளென் திடுமயன்மாற் கெட்டாத பதம்பெ
றுவா னிதயத் தெண்ணி. (உக)

அறுதொழிலோர்தலைவன்-பிராமணசிரேட்டன்.

செவரிசியாஞ் சதூர்த்தசியிற் றிங்கடொறுந் துயிலுணவு சிறிது மினதித்
தவமுயல்வா னீராடி வில்வமுடன் கந்தமலர் சந்தஞ் சாத்திப்
பவமறமந் திரவலின்று பரிந்துரிவே தனம்புரிந்து பாடி யாடி
நவநவமாச் செவசை நா லுயா மமுமுடித்து நடத்து நாளில். (உஉ)

நவ நவமா-புதிதுபுதிதாக.

சூடுமைய தலைச்சேவற் றுவசனைப்பெற் றெடுத்தவிடைத் துவசன் பொற்ற
சூடுமைய மணக்கமலத் திருத்தியருச் சித்திமோ ரிரவி னாப்பண்
கோடுமைய கயிலைநடை கொண்டினைய வெள்விடைமேற் கொண்டு கூந்தற்
காடுமைய மலைமகளோ டெதிரினின்றான் மற்றவன்கண் களிக்க மனனோ. ( )

பிறைகாட்டுஞ் சடைமுடிபுப் பிரமரங்கா மரமுரன்று பிரச மாந்த
நறைகாட்டுங் கொன்றையந்தா ரணிந்திலுகு திருமாற்பு நயன மூன்றுங்
கறைகாட்டுங் கந்தரமு மந்தரத்தின் புயநாங்குங் கண்டு முத்தித்
துறைகாட்டுங் கடந்தீரச் சுருநிவனத் திறைவனது துதிததல் செய்வான். ( )
பிரமரம்-வண்டு, பிரசம்-தேன். கந்தரம்-கழுத்து.

வேறு.

களக்கோலவல் விடமுண்டருள் களத்தாய்கவின் றருஞ்சர
மளக்கோமளத் திருமேனிகொண் மலைமாதின் மறைநா
தளக்கோகந் தக்கண்ணினன் றருவேடனைச் சுடுதீக்
ஞளக்கோவுடை யானேகுறிக் குங்கோவுடை யானே. (உரு)

களம்-கருமை, சாமளம்-பச்சைநிறம். கோமளம்-இளமை, தளம் கோகந்
தம் கண்ணினன் தரு வேன் தனை-இதழுடைய தாமரைப்பூங்கண்ணாராகிய விஷ்ணு
பெற்ற மன்மதனை. ஞளக்கோ-நெற்றிக்கண். குறிக்கும் கோ உடையான்-எழுதிய
இடபக்கொடியுடையவர், சுட்டப்படுந்திக்கை உடையாகத்தரித்தவர்.

சுடுஞ்சுரத் தடிமென்றுறு சுனைவண்டவை புதவுங்
கடுங்கானவர் குலத்தோன்றிய கண்ணப்பனை யாண்டாய்
தொடுங்காய்கனை யெனமால்வரத் துண்ணாபுர முன்னு
ளடுங்கார்முகத் தானையொரைந் தழகார்முகத் தானே. (உசு)

சுரத் தடி-பன்றிஇறைச்சி. கார்முகம்-வில்.

சம்புக்கிளை கிளையின்கிளை தானாய்வர மீனார்
மொய்யம்புற்றிடு கொடியுன்னவன் முன்னேகொடு வந்தா

யம்புற்றநன் முடியாய்விற லரிதேடரு மடியாய்
கம்புக்குழை யானேகயத் கம்புக்குழை யானே.

(௨௭)

சம்புக்கினை-நரிக்கூட்டம். கிண்ணையின்கினை-குதிரைக்கூட்டம். மன்னவன்-அரி
மர்த்தனபாண்டியன். அம்பு-கங்காசலம். கம்புக்குழையான்-சங்கக்குண்டலக்கா
நிலர். கயக்கம் புக்கு உழையான்-பாடுபட்டுவருந்தாதவர்.

ஈரக்குளிர்ப் புனல்வகையி னிடியுங்கரை நொடியிற்
றூ ரச்சொரி மண்கூடை சுமந்தேயடி பட்டாய்
கோரச்சின மிக்காகிய கொக்கிள்சிறை யச்சி
னூரச்சடை யானேரினை யாரச்சடை யானே.

(௨௮)

அடகின் ஆரம்-என்புமாலை. நினையார் அச்ச அடையான்- தியானிக்காதவரு
டைய ஆன்மாவில் அணுகாதவர்.

கலைமாமறை யயனீற்று கற்பந்தொறு நல்குந்
தலைமலை புனைந்தாய்வட தருநீழ லிருந்தாய்
கொலையார்கதி ராழிப்படை கொண்டேசலந் தரனை
மலைமாதிடத் தானேயிம மலைமாதிடத் தானே.

(௨௯)

வடதரு-ஆல்விருகூடம். ஆழிப்படை-சக்கிராயுதம். மலை மாதிட
ருதபெருவலிமையுடையவர். இமமலை மாது இடத்தான்-இமயமலை
கத்திருக்கப்பெற்றவர்.

சுலைத்தாண்டனி லுதித்தோக்கிமண் டிகைத்தேங்கமுன் சிரித்தே
யுலைத்தாண்டிபொன் னிறத்தியவ னுடற்கிண்டி மரியை
யுலைத்தாங்குயிர் கொளச்சீம்புள தானாயி லார்முத்
தலைத்தானையி னானேபுலித் தலைத்தானையி னானே.

(௩0)

சுலைத்தான்-கற்றான். பொன்றிறத்தியவன்-கொடிய இரணியன். அரியை-ச
ரங்கத்தை. சீம்புள்-சரபம். முத்தலைத்தானையினான்-முக்கவரான குலாயுதமுடைய
வர். புலித் தலைத் தானையினான்-தலைபொருந்திய புலித்தேரலை உடையாகத்தரித்தவர்

பண்ப்பாம்பரைப் பரவைக்குகம் பரவைப்பெரு விரக
முணர்த்தார்க்கென விடுஞ்சுந்தரற் கொருசந்து கடந்தாய்
மண்ப்பூந்துகள் குடைந்துதிமை வரிவண்டிமிர் மதலைத்
துணர்ப்பூங்கணி யானேதொழந் தொண்டர்க்கணி யானே.

(௩௧)

பணம்-படம். பரவைப் பெரு விரகம்-கடலையுபெருமயக்கம். சுந்து-தூ
து. மதலை-கொன்றை. கண்ணியான்-மாலையைமுடையவர். தொண்டர்க்கு அணி
யான்-அடியார்க்குச்சமீபமாகுவோர்.

சுதைக்கும்பன் முலைமாதலைத் துகடிர்புவிச் சுரரை
வதைக்கும்புழி தலைமாற்றிடு மணிகன்னிகை யுடையாய்
பதைக்கும்படி யடலார்கொடும் பகடீர்சமன் மருமத்
துதைக்குங்கழ லானேகரத் தொளிப்பொங்கழ லானே.

(௩௨)

சுதைக்கும்பம்-அமுதகுடம். புவிச்சுரர்-பிராமணர். பகடு-எருமைக்கடா, ம
ருமம்-மார்பு.

சலத்தான்மிகுங் கொடியோனரிசை தருவீணயின் கொடியோன்
புலத்தார்கரி யிருநாங்குடன் பொருதன்றடல் புரியு

முலத்தோடலை நெரிபட்டெ னுட்கும்படி யூன்று
மலர்க்கானகத் தானேதரு மறைக்கானகத் தானே.

(௩௩)

கொடியோன்-இராயணன், உலம்-திரண்டகல், தோள் தலை என்றுபிரிக்க, ம
லர் கால் நகத்தான் என்றுபிரிக்க, மறைக்கானகத்தான்-யேதாரணியத்தர்.

துன்பத்தரு பிறவிப்பிணி தொலையும்படி நிலையர்
முன்பங்கியி னிழுதிட்டென வகநெக்குரு கிப்பூ
நன்பங்கய நிகர்நின்பத நாளந்தொழு மடியார்ச்
கின்பம்தரும் பித்தாவர மெனைவிரும் பித்தா.

(௩௪)

இழுது-நெய், விரும்பி தா என்றுபிரிக்க.

வேறு.

என்றுபல துதிகூறி யானந்த மிகுந்துபுன லிருகண் சோரத், துன்று
மயிர்ப் புளகமெழப் பரவசனாப் வீழ்ந்தெழுந்து துள்ளி யாடித், தன்றுணைச்
செங் கரங்கூப்பி முடியில்வைத்துப் படியினின்றோன் றன்னை நோக்கிக், க
ன்றுசினக் கருங்காலன் றையுதைத்த செங்காலன் கழறு மன்றே.

(௩௫)

உவரிவளை நெடுநிலத்தி லுடற்கணிலா கண்டலன்போ லுவப்பி னேடுந்
துவரி. தழ்வாய் மனைவிமகார் சூழமிகு போகமெலாந் துய்த்துக் கற்றைக்
கவரிசில, புடையிரட்டக் கணங்கொளிர் கொண்டழைப்பக் காய நீத்துத்
தவரிதய மெனவிளங்குங் கயிலைமலை வருதியெனச் சாற்றிப் போனான்.

( )

உடல் கண் இல் ஆகண்டலன்-சரீரத்திற்கண்கணிலாத இந்நிரன், தயர் இத
யம் என-முனிவருளம்பேரல (மாசற்று).

அன்றுமுத ளளகைநகர்க் கதிபதிபோ னிதிபலபெற் றவனி மீதிற்
றுன்றுபல போகமெலாந் துய்த்துநெடு நாட்கழித்துத் துதித்து வாணோர்
நின்றதொழப் பதஞ்சலியும் புலிமுனியுங் காணரித்த நிருத்தந் தில்லை
மன்றுதனி லாடியபொற் பூவடிவாஞ் சேவடியின் மருவி னானே.

(௩௬)

சுதுமுத னிகழ்காணை யாரேணுஞ் சிவநிடுகோற் றிடுவோர் பேறிங்
கோதுவதெ னுளத்தில்விழைந் தனபெறுவ ருலகமதி னுடலம் விட்டாந்(று
ராதவிழ்ப்புங் கொன்றையந்தார்ச் சடைமுடியோ னிருசாணஞ்சார்வ ரென்
சூதமுனி வரன்முனிவ ரனைவருங்கேட் டுளமகிழ்ச் சொன்னான் மன்றே.

வேறு.

வாழி மாதவர் வாழி மணுநெறி
வாழி மாநிலம் வாழிகல் லானினம்
வாழி நான்மறை வாழி மழைமுகில்
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே.

(௩௭)

சாலிகோத்திரச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம் எகச.

சி வ ரா த் தி ரி பு ரா ண ம்

மு ற் றி ற் று

புலோலிநகர்

பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்களவர்கள்

இயற்றிய

பா யி ர ம் .

—o—o—o—

ஆசிரியப்பா.

திருவளர் காசித் தெய்வமா தலநின்
அருவளர் சுன்னையா முயர்பதி வாழ்வுகூர்
மறையவர் குலத்து வரதரர் சப்பே
ரறைகவி ராச நருட்கதி ரேசன்
கருணைபெம் அயர்ந்தோன் கருதுஞ் சிவநிசி
வருமுறை நோன்பின் மகிமைமாண் பயன்கள்
விதிமுறை நோற்றோர் மேன்மைக ளியாவு
நிதியெனத் திரட்டியிந் நீணிலத் துள்ளோ
ரேவரு முணர்தர வினியசெந் தமிழாற்
பாவலர் மதிப்பப் பகர்சிவ ராத்திரி
புராணஞ் சொன்னயம் பொருணய மலிந்து
விராவுசை வர்க்கு வேண்டிய் தொன்று
வின்றி யமையா வியல்வின தாதலிற்
அன்றிய வழுவறத் துணிவரு மருஞ்சொற்
மெனிவுற விளங்கச் செய்திந் பெயனவே
யொள்ளிர்வுறு புலோலி யுற்றமேல் பாலிற்
சைவநல் வித்தியா சாலை யதிபதி
மெய்வரு செல்வச் சிதம்பரப் பிள்ளையாங்
கலைஞனுஞ் சர்வ கச்சேரி யெனுமார்
மலைவறு சீர்நா மகள்வினா சப்பேர்ப்
புத்தக சாலைப் பொருவின்புழத் ததம்மி
வர்த்தக முதல்வனும் வகுத்தவா றியற்றிச்
செவ்விதிற் பிரசரஞ் செய்தனன் புலோலித்
திவ்விய நகரிற் சிவனருட் பேற்றால்
வளர்வட நூல்கில வண்டமிழ் நூன்மிக
வுளமய மவிர வுய்த்துணர் புனிதன்
சொற்பெயர்க் குமார சுவாமிப் புலவன்
நற்பெரும புகழுநீஇ நயந்துவா ழியவே.

